

JOULU MERELLÄ

[JANUARY 6, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Jouluna risteilimme Karibialla Costa Merranealla. Reitillä Miami – Bahama -Jamaica-Cayman-saaret – Honduras – Belize – Meksiko – Miami kertyi lyhyitä vierailuja useampaankin uuteen maahan, mutta aloitetaan risteilyelämästä. Ajattelin, että tämä voisi ansaita oman juttunsa (ja oman [kuvakokoelmansa](#)) sillä siinä missä monellakin suomalaisella on jo kokemusta Kristina Cruises -ristelyistä, niin olemme saaneet paljon kysymyksiä risteilyistä kansainvälisillä risteilylaivoilla – tai tässä tapauksessa italialaisella aluksella.

Costan päädyimme valitsemaan (kuten kaikki aikaisemmatkin risteilyimme) pääasiassa reitin, ei niinkään laivayhtiön perusteella. Itse asiassa Royal Caribbean -varustamon X of the Seas -laivoihin olisi voinut olla ihan mielenkiintoista tutustua, mutta kun tämän Costa Merranean reitti ja aikataulu tuntui kolahtavan meille paremmin, niin päädyimme tähän. Siitä huolimatta, että jo edellisellä Costalla tehdyllä risteilyllä (Dubai 2011) ajoittain italialaisuudessa oli hiukan kestämistä ... ja siitä huolimatta, että [Costa Concordia](#) makaa Italian rannikolla kapteeni Francesco Schettinon jäljiltä.

Matkan ostimme valmismatkana suomalaiselta ATC-matkatoimistolta, jolloin mahdolliset ongelmat lentojen ja risteilyn yhteensovittamisessa eivät olisi olleet vain meidän ongelmamme (eikä joulun aikaan lentotarjouksiakaan ollut sillä lailla tarjolla, että lennon ja risteilyn ostaminen erikseen olisi juuri tullut halvemmaksi). ATC palveli mielestämme hyvin, mm. vastaili erilaisiin lisäkysymyksiin nopeasti. Lennot olivat Pariisin kautta Miamiin, josta risteily lähti – ja takaisin samaa reittiä. Menomatalla tosin vaihtoaika Pariisissa kutistui alkuperäisestä n. tunnista 45 minuuttiin ja tarkoitti hikistä juoksemista (lentoyhtiön edustajan ohjaamana) Pariisin kentällä, mutta ehdimme jatkolennoille matkatavaroinemme. Itse emme kuitenkaan lentoja näin lyhyellä vaihtoajalla Pariisissa olisi varmaan uskaltaneet varata. Valmispakettiin sisältyvät myös kuljetukset Miamin lentokentältä Costan terminaaliin (ja takaisin). USA:n tulomuodollisuudet ottavat aikansa (tällä kertaa noin tunnin jono), mutta siinä ei matkatoimistolla tai varustamolla ole osaa eikä arpaa. Tuli sitten tänä vuonna annettua sormenjäljet USA:an kolme kertaa!

Menomatkan tunnelmia Lasse kokosi jopa pieneksi [videoksi](#).

Laivalla olimme valinneet parvekehytin 7. kerroksesta. Hytti oli riittävän kokoinen 10 päivän oleskeluun (josta 3 päivää merellä) – selvästi isompi kuin Vikingin tai Kristina

Cruisesin (Antonia -luokan) hytti. Tavarat ja matkalaukut mahtuivat sinne hyvin ja kylpyhuone suihkuineen oli toimiva.

Costalla (kuten yleensä näillä kansainvälisillä risteilyillä) kaikki ateriat kuuluvat risteilyn hintaan

Costalla (kuten yleensä näillä kansainvälisillä risteilyillä) kaikki ateriat kuuluvat risteilyn hintaan ja ruokaa on tarjolla niin a la carte -vaihtoehtona (tarjoiltuna) tai buffet -ravintoloissa aamiaisella, lounaalla ja illallisella. Sen lisäksi lähes aina on tarjolla ainakin pizzeria ja iltapäivällä runsaampi kahvileipävalikoima kahvin tai teen kanssa nautittavaksi. Vain muutamana tuntina vuorokaudessa ruokaa ei ole saatavilla (tai taitaisi silloinkin sitä saada huonepalvelusta, mutta emme kokeilleet, risteilyjen haasteena kun on enemmänkin miten syödä kohtuullisesti, kuin miten saada ruokaa). Juomat eivät sen sijaan sisälly hintaan, mutta niitä voi ostaa yksitellen tai paketteina hiukan edullisemmin – me ostimme yhden virvoitusjuomapaketin (20 juomatölkkiä n. hintaan 50 dollaria) ja yhden illallisjuomapaketin (4 viinipulloa ja 7 mineraalivettä n. hintaan 120 dollaria). Viinipulloa voi juoda useampana iltana, säilyttävät avatun pullon nimellä.

Illallisen nautimme useimmiten a la carte -puolella valiten tarjolla olevasta 7 ruokalajista (alkuruoka, keitto, pasta, pääruoka, salaatti, juustot, jälkiruoka) tyypillisesti vain 3-4 ruokalajia. Lounaan nautimme muutamana päivänä maissa, muutamana päivänä laivalle palattuamme buffet -puolella ja meripäivinä a la carte -puolella. Aamiaisen buffet -puolella jos oli kiire ja erityisesti meripäivinä a la carte -puolella kiireettömästi. Illalliskattauksia oli kaksi, ja valitsimme jo matkaa varatessamme aikaisemman kattauksen (18:15) – 20:45 tuntui meille turhan myöhäiseltä. Meiltä kysyttiin myös toiveita pöytiin sijoittelusta (risteilyllä on illalliselle vakio-pöytä ja vakiotarjoilija) ja taisimme sanoa, että vaihtoehdot 2-8 hengen pöydässä ovat ok, mutta päädyimme sitten 2 hengen pöytään, mikä meille sopi ihan hyvin. (Laivalla tällä risteilyllä taisi olla yhteensä vain 3 suomalaispariskuntaa, mutta emme tutustuneet n. 2500 matkustajan joukosta näihin.) Lounailla, joissa istumajärjestys oli satunnainen, juttelimme muutamien muiden matkustajien kanssa, jotka sattuivat olemaan Kanadasta ja USA:sta. Kansallisuuksista laivalla tuntui olevan eniten edustettuna italialaiset ja amerikkalaiset, mutta toki mukana oli myös paljon saksalaisia, ranskalaisia, englantilaisia ja kanadalaisia.

Risteilypukeutumisesta saimme myös paljon kysymyksiä tai kommentteja ystäviltämme – tähän joulumatkaan laivalla sisältyi 3 illallista, joille ehdotettiin gaala-asua (tervetulo-, jouluaatto- ja läksiäisillallinen – katso menut jutun lopusta) ja me olimme varautuneet näihin hiukan juhlavammalla vaatetuksella erityisesti joulun kunniaksi, mutta keskimäärin ehkä vain puolet matkustajista oikeasti noudattivat pukeutumiskoodia ja myös näinä iltoina myös a la carte -ravintolaan pääsi shortseissa ja t-paidassakin, joten pukeutumiseen ei laivalla suhtauduta turhan vakavasti vaan jokainen voi toimia haluamallaan tavalla.

Joulupäivänä laivan pääaulassa oli tarjolla joululauluja ja joulupukkikin pistäytyi laivalla. Ja pääaulassa sateli myös hiljalleen lunta – myös Karibialla voi siis nauttia valkoisesta joulusta!

Muutakin jouluohjelmaa, vaikka joulukoristeaskartelua olisi ollut tarjolla, mutta

jätimme väliin (kuten pääosan muustakin laivan päivä- ja iltaohjelmasta – yhden musiikkishown kävimme katsomassa).

Järjestetyille retkille osallistuimme muutamassa kohteessa ja muutamassa sovimme rannan taksinkuljettajien kanssa omasta retkestä tai kuljeskelimme vain rantabulevardilla (Cozumel). Kahdella hengellä omatoimiretket eivät juuri tule halvemmaksi kuin järjestetyt retket, mutta tietysti niiden aikataulu ja reitti on vapaammin valittavissa.

Vaikkakin laivalla oli paljon ihmisiä, niin lähdöt retkille (tai muuten vaan rantaan menemiset) sujuivat melko hyvin – kokoontuminen retkille tapahtui eri tiloissa laivalla eri aikoihin ja kukin retkiryhmä lähti eri aikaan laivasta. Useimmissa paikoissa Karibialla laiva ei ollut laiturissa vaan kuljetukset rantaan ja rannasta tehtiin laivan pelastusveneillä tai muilla pienemmillä aluksilla, mutta tästä huolimatta odotusajat pysyivät mielestäni kohtuullisina. Retkien opastukset olivat ainakin valitsemillamme retkillä aika olemattomat – Belize taisi olla ainoa paikka, jossa opas kertoi laajemmin myös maasta bussimatalla sademetsäkierrokselle. Retkien asiasisällön osalta Kristina Cruises -varustamon retkiä voisi sikäli pitää parempina – tosin jollakin Kristina Cruises -retkellä taas suomalaiset stereotyyppit alkoivat vuorostaan tympiä, esimerkiksi oletukset siitä, että kaikilla olisi kiire päästä oluelle! Retkistä ja muutenkin kohteista lisää tässä blogissa sitä mukaa kun saan matkan valokuvastoa järjestettyä per maa esityskelpoiseen kuntoon.

Laivan kuntosalia käytimme noin joka toinen päivä, usein aikaisin aamulla, kun yritimme hiukan helpottaa paluun aikaero-ongelmaa pitämällä melko aikaisen aikataulun. Pirkko käytti myös laivan kampaamo- ja hierontapalveluja, vaikka niiden hintataso olikin korkeampi, esimerkkinä polkkatukan tasaus, jonka Espoossa sai 2012 vielä n. 40 eurolla maksoi n. 65 euroa – mutta laivalla kun oli erityisesti meripäivinä hyvää aikaa.

(Aikaero-ongelmaa päädyimme sitten paluussa helpottamaan myös ostamalla Miamin kentältä melatonia, kun ystävämme Maailmanmatkaajissa oli sitä suositellut, ja otimmekin sitä sitten n. suositellut 5 mg 4 iltana paluumme jälkeen ja väittäisin, että paluu tällä kertaa oli helpompi kuin kesällä New Yorkista palattuamme.)

2 THOUGHTS ON “JOULU MERELLÄ”

1. **Veijo**

NOVEMBER 17, 2013 AT 1:03 PM

Hieman yllätyin, kun luin mainintasi, että alkoholi juomat piti maksaa erikseen. Risteilimme Costa Merranealla tammikuun lopussa 2013 ja silloin oli tarjolla ALL Inclusive-paketti n. 20USD/vrk. Matkan olimme varanneet American Discount Cruises matkatoimiston kautta, mutta käsittääkseni ATC myy risteilyt nimenomaan All-Inclusive-risteilyinä, joten juomienkin olisi pitänyt sisältyä hintaan.

2. **Pirkko**

NOVEMBER 18, 2013 AT 5:57 AM

Kiitos kommentistasi! ATC myy risteilyä kuten asiakas haluaa – ja koska emme nauti alkoholia päivittäin niin emme halunneet “rajatonta” alkoholitkin sisältävää pakettia. Muutama viinipullo erikseen hankittuna ja soft drink -paketti laivalta ostettuna sopi meille paremmin.

BAHAMA

JANUARY 7, 2013

Laiva lähti Miamiasta torstai-iltana ja perjantai-aamuna olimme ensimmäisessä kohteessa, Bahamalla. Costan retkitarjonta Bahamalla painottui veneretkiin ja snorkkelointiin ja olimme jo etukäteen suunnitelleet, että tähän englanninkieliseen, länsimaiseen kohteeseen tutustumme omatoimisesti.

Olimme myös päättäneet aloittaa lomamme rennosti – eli katsoa mitä päivä tuo tullessaan sen kummempia etukäteen suunnittelematta, etenkin kun mitään ihan erityisiä nähtävyyksiä Bahamalla ei ole.

Niinpä aloitimme kävelemällä rantabulevardia, maistelemalla rommikakkua ja

tutustumalla Costan kohdemonisteessa mainittuihin auringossa väriä vaihtaviin t-paitoihin, joita emme aikaisemmin olleet sattuneet näkemään. Tuntuivat jopa toimivan ja yksi Disney-aiheinen paita tarttui matkaan (Pirkolle). Seuraavaksi löysimme itsemme [Senor Frogs](#)-baarista, joka metelistään ja vauhdikkaasta menostaan kelpasi meille ilmaisen wifin takia taukopaikaksi. (Laivalla nettiyhteys maksoi tunnin erissä hankittuna 8-10 dollaria riippuen kanta-asiakkuustasosta ja yllättävää kyllä se toimi myös meripäivinä, siis satelliitin kautta, ihan hyvin. Ainakin paljon paremmin kuin pari vuotta sitten Afrikassa keskimäärin). Senor Frogista yksi Suomesta mukaan matkalle kulkeutunut naistenlehti, jossa oli pieni juttu Bahamalle pokeriturnaukseen viikoksi matkustaneesta perheestä, totesi, että Nassaun pahin turistiryssä, joka oli viritetty loistoristeilijöiden matkustajille. Kävimme siis melko suoraan pyydykseen ... Pienen tauon jälkeen rantabulevardi alkoi kyllästyttää ja päätimme ottaa taksin ja lähteä katsastamaan Paradise Islandin [Atlantis-hotellikompleksia](#) (ihan saman näköinen kuin Atlantis Dubaissa, katso linkistä kuva molemmista rinnakkain) ja siihen liittyvän Marina Villagen ostoskatuja. Paradise Islandin puolella oli siistiä ja hienoa kuten 4+ -tähten hotellialueilla yleensä, mitään erityisen "bahamalaista" ei näkynyt ja pienvenesataman veneet olivat hienoja ja isoja – vene on ehkä väärä sana, vähintäänkin pieniä laivojahan ne olivat. Miamiasta Nassauhin matkaa on 188 mpk, joka isommalla moottoriveneelläkin taittuu suhteellisen nopeasti.

Paradise Islandilta

Paradise Islandilta palasimme taksilla takaisin laivarantaan, kävimme sen verran ostoksilla, että täydensimme aurinkovoidevarastoamme ja palasimme laivalle myöhäiselle lounaalle (mitä sitä rannalla syömään ihan pieniä välipaloja lukuunottamatta, kun laivalla on ilmaista ruokaa!).

Muutaman kuvan Bahamalta voit katsoa [tästä](#).

Illalla matka jatkui Jamaikalle, jonne matkaa oli 648 mpk, joten Bahaman ja Jamaikan väliin mahtui risteilyn ensimmäinen meripäivä, jonka aikana ehdimme käydä ensimmäisen kerran kuntosalilla, Pirkko ehti käydä kampaajalla, nautimme ensimmäisen hienommista gaalailallisista ja kapteenin cocktailit. Kannellakin ehdimme iltapäivällä lueskelemaan jonkin aikaa, tuuli kannella piti lämpötilan ulkonakin siedettävänä.

OCHO RIOS, JAMAICA

[JANUARY 12, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Jamaikalla olimme jo hyvissä ajoin varanneet Costan retken, sillä vesiputous, jota saattoi kävellä/kiivetä ylös kuullosti mielenkiintoiselta ja vaikka delfiinejä on toki tullut nähtyä ennenkin, niin voihan niitä aina katsoa lisää. Laiva saapui Jamaikalle vasta puoliilta päivin, vähän poikkeuksellisesti, sillä yleisin aika satamissa oli n. klo 9 – 17, mutta matka Bahamalta oli sen verran pitkä.

Putous ([Dunn's River Falls](#)) (ja delfiinit) olivat ihan lähellä satamaa, joten bussissa ei kauaa tarvinnut istua. Putouksilla vaihdoimme uimapuvut ylle ja vesitossut jalkaan ja laitoimme muut tavarat säilytyslokerikkoon ja sitten oppaan perässä (ja muun pienen ryhmän kanssa) putousta nousemaan, mikä oli enimmäkseen suht helppoa ja oppaat ja muut ihmiset auttoivat tarvittaessa. Nousun jälkeen vaihdoimme vaatteet ja retki jatkui delfiinaltaalle, jossa oli ihan hyvin opetettuja – delfiinejä. Poistumisreitit niin putouksilla kuin rannalla oli suunniteltu siten, että kaikki turistit näkevät koko matkamuistotarjonnan, mutta selvisimme katsomisella, ostamisen onnistuimme jättämään väliin (yhtä tunikaa lukuunottamatta, myönnän, minulle on turhan helppo myydä vaaleanvihreitä tavaroita).

Bob Marley ja Usain Bolt

Tavaratarjonnan teemana olivat erityisesti Jamaikan ylpeydet [Bob Marley](#) ja [Usain Bolt](#) – jälkimmäinen uudempana sankarina vähäisemmässä määrin kuin edellinen, mutta kuitenkin. Ja vaikkakin turistirikamaa oli riittävästi tarjolla nähtävyyksillä, ja vaikka emme ajatelleet mitään ostaakaan, niin teimme vielä lopuksi pienen kierroksen satamaa lähinnä olevassa pienessä kylässäkin. Timantteja olisi tälläkin ollut tarjolla. Ocho Rios on myös kuuluisa yhtenä ensimmäisen James Bond -elokuvan ([Dr. No](#)) kuvauspaikkana (elokuvassa Crab Key's), mutta tähän puoleen Ocho Riosta emme ehtineet (Dunn's River Fallsia lukuunottamatta) tutustua.

Kuuden tunnin vierailulla ei Jamaikasta tietenkään näe kovin paljoa ([linkki kuviin](#)), mutta tulihan nyt kuitenkin nautittua edes alkupalat tästäkin maasta!

Jamaikan tunnelmia tarjolla myös lyhyenä [videona](#)!

Jamaikalta matka jatkui jouluaatoksi Cayman -saarille.

2 THOUGHTS ON "OCHO RIOS, JAMAICA"

1. [Ulla](#)

[OCTOBER 28, 2014 AT 3:58 PM](#)

Jes, tämä oli supermielenkiintoista, koska 46 päivän päästä starttaa matka kohti Jamaikaa! =))

2. Pirkko

OCTOBER 29, 2014 AT 2:40 AM

Kiitos! Me tosiaan vietimme maassa vain risteilylaivalta käsin päivän, joten jos olet maahan "oikeasti" menossa, näet varmasti paljon enemmän! Mukavaa matkaa – sitten 45 päivän päästä

GRAND CAYMAN

JANUARY 14, 2013

Grand Cayman on suurin Cayman -saarista, jotka ovat Britannian merentakainen alue. Näistä suurimmalle, Grand Caymanille rantauduimme jouluaattoamuna.

Täälläkin olimme päätyneet valitsemaan Costan retken, ja niistä Hell-nimisen nähtävyyden ja rauskujen kanssa uimista käsittävän vaihtoehdon (erilaisia retkiä jokaisessa kohteessa on tyypillisesti tarjolla tusinan verran ja näistä kutakin sitten vielä eri kieliversioina).

Matkalla tähän Hell-nimiseen paikkaan, jota mainostettiin esimerkiksi mahdollisuudella lähettää postikortti "helvetistä", näimme myös ohimennen kuvernöörin talon (Britannian alusmaassa kun oltiin). Itse Hell oli nähtävyytenä jokseenkin olematon, pieni alue, jolla oli mustaa terävää laavakiveä, joka tietysti olisi ollut aika hankala maasto edetä, muttei muuten nyt erityisen hirveä. Ja sitten se postitoimisto ja muutama kauppa, jossa myytiin erilaisia Hell -aiheisia t-paitoja ja muuta turistikamaa.

([Kuvia](#) Helvetistä ja muualtakin Cayman-saarilta)

Helvettiä merkittävästi parempi pysähdys oli kilpikonnafarmi

Helvettiä merkittävästi parempi pysähdys oli kilpikonnafarmi, jonka altaissa pääsi näkemään eri-ikäisiä kilpikonnaa, joista joitakin sai halutessaan ottaa käteenkin. Ja oli siellä muutama lisko ja yksi laiska krokotiilikin. Toisin kuin Helliä, niin tänne menemistä voisin vaikka suositella, vaikka siis ihan aikuisillekin.

Vakioretkiin tapaa myös sisältyä kaupallinen pysähdys – tällä retkellä rommikakkukauppaan, jossa sai pienen palan kakkua, vähän rommia – ja loistavan mahdollisuuden ostaa niitä kotiin (ja myönnettäköön, vaikkakaan ei tältä saarelta, niin Karibian risteilyltä yhteensä taisimme ostaa kotiin jopa 4 pientä eri makuista rommikakkua).

Kilpikonnapuiston lisäksi toinen retken pääkohteista oli [Stingray City](#) (hyvä linkki, jossa lyhyet kuvaukset noin kaikista Cayman-saarten nähtävyyksistä). Täällä pääsi matalassa vedessä (n. metri) uimaan rauskujen kanssa. Rauskut olivat sen verran kesyjä (?) että niitä sai sitten pidellä ja kokeilla miten pehmeitä ne vatsapuoleltaan ovat. Ja tarjolla oli sitten tietysti mahdollisuus valokuvata itsensä rauskujen kanssa (me kuitenkin luotimme omiin kameroihimme, eli Lasse kuvasi ja Pirkko suostui kypälöimään rauskuja). Rauskujen taputtelussa ei ollut mitään vikaa, mutta matka rannalta rauskualueelle kesti suuntaansa 45 minuuttia, eli panos/hyötysuhde jäi melko alhaiseksi.

Alueelle olisi myös päässyt purjeveneellä, mikä olisi voinut olla mielekkäämpi vaihtoehto.

Georgetownissa ehdimme kierrellä hiukan rannan turistikauppoja ja käydä, poikkeuksellisesti, lounaalla Hard Rock Cafessa. Katukuva täällä oli taas Jamaikaa siistimpi ja varakkaamman oloinen – onhan Cayman -saaret rikas [veroparatiisi](#), jossa on enemmän rekisteröityjä yrityksiä kuin asukkaita!

Illalla oli laivalla vuorossa matkan toinen gaala-ilta – olihan jouluaatto – ja joulupäivän vietimme merellä, eli vuorossa matkan toinen meripäivä välillä Grand Cayman – Roatan (Honduras), matkaa 419 mpk.

ROATAN, HONDURAS

[JANUARY 18, 2013](#)

Tapaninpäivän vietimme Hondurasissa, Roatanin pienellä saarella. Honduras on maailman väkivaltaisimpia maita, mutta tämä turistisaari lienee yhtä turvallinen kuin muutkin Karibian risteilymme kohteet – ainakaan siitä ei laivalla edes mitenkään erityisesti varoitettu päivän aviisissa.

Täällä kokeilimme taas omatoimiretkeilyä – jos sitä nyt omatoimiseksi voi sanoa, kun siinä missä laivan retkille osallistuneet etsivät rannassa oikean bussin, niin me etsimme rannasta taksin, jolla oli valmis esite, josta saattoi valita kohteen (ja jossa kohteilla oli standardihinnat). Tosin olin kohteeksi valinnut perhospuiston ja kun sitä ei taksin esitteessä ollut ja kun meille ei kummallekaan heti tullut mieleen, että mariposahan se oli, perhonen espanjaksi, niin vähän aikaa meni sen verran englantia osaavan kuljettajan löytämisessä, että saimme sovittua päivästä. Pari lausetta sitten vaihdettiin siinä espanjaksikin, mutta valitettavasti suullinen espanjankielen taitomme ei ihan riittänyt puolipäiväretken tarpeisiin. Perhospuistossa

oli sitten perhosten lisäksi joitakin muitakin eläimiä ja lintuja ja maya-patsaiden replikoja. Ihan mukava pieni paikka. Matkalla sinne pysähdyimme myös ylhäällä näköalapaikalla. Omatoimiretkelle taksilla olisi kannattanut lähteä vasta iltapäivällä – kun palattuamme kyselimme huviksemme nyt jo paljon vähemmän ruuhkaisessa satamassa hintoja, niin ne olivat lähes puolittuneet aamusta: kysynnän ja tarjonnan laki!

(Hondurasin kuviin [tästä](#).)

Rannalla oli risteilyturisteille rakennettu hienompi alue t-paita-kauppoineen ja muutamine ravintoloineen, mutta jos siitä uskaltautui edes hiukan ulos, niin löytyi tuolta Roatanilta, vaikka se kai lähinnä turistisaari onkin, hiukan edes rosoisempaa Hondurasia, rähjäisiä taloja ja paikallisempia turistimyymälöitä. Ja baareja, joissa oli wi-fi ja ihan kiva merinäköala.

Turvakysymyksiä Facebook-tilille kirjoittautuessa

Hondurasissa törmäsin nettisurffailussa siihen, että niin Facebook- kuin Gmail -tilini kysyivät sisäänlogatessa lisävarmennuksena turvakysymyksiä ja etenkin kun päätelaitteena oli vaan puhelin, niin olin hiukan huolissani, että saanko niihin varmasti vastattua kerralla oikein, etteivät tilit mene lukkoon. Vihjeenä vaan kaikille, että jos nopeasti siirrytte maasta toiseen ja liikutte vähän eksoottisemmalla alueella, niin varmistakaa mahdollisuuksien mukaan jo kotona ennen matkalle lähtöä, että osaatte ja muistatte turvakysymysten vastaukset. Ja Facebookin tapaan käyttää turvamenettelynä kaverien valokuvien tunnistamista kannattaisi ehkä varautua tiputtamalla kavereista pois kaukaisimmat, joiden lapsuudenkuvista heitä ei kuitenkaan tunnista – vaikka muutaman kuvan saakin ohittaa, niin jos kavereita olisi 500, joista oikeasti tuntee jollain tavalla vaikka 100, niin todennäköisyydet alkavat olla onnistunutta tunnistautumista vastaan!

Tässä vielä yksi taulukko maailman väkivaltaisimmista maista murhien määrällä mitattuna:

Country	Rate	Count	Region	Subregion
Honduras	91.6	7,104	Americas	Central America
El Salvador	69.2	4,308	Americas	Central America
Côte d'Ivoire	56.9	10,801	Africa	Western Africa
Jamaica	52.2	1,430	Americas	Caribbean
Venezuela	45.1	13,080	Americas	South America
Belize	41.4	129	Americas	Central America
U.S. Virgin Islands	39.2	43	Americas	Caribbean
Guatemala	38.5	5,681	Americas	Central America
Saint Kitts and Nevis	38.2	20	Americas	Caribbean
Zambia	38.0	4,710	Africa	Eastern Africa

Roatanista matka jatkui Belizeen, joka olikin sitten matkamme viimeinen uusi maa, mutta palataan maabongaussaldoihin sitten vasta siinä yhteydessä!

BELIZE

JANUARY 20, 2013

Belizeen saapumista valmistelimme laivalla jo etukäteen – askartelin kyltiin, jossa luki UN 75, jotta saimme dokumentoitua, että Belize on Pirkolle 75. YK:n jäsenvaltio. (Lasselle jo Jamaica oli 75. mutta se jäi kuvana dokumentoimatta). Travellers' Century Clubin (TCC) maalistalla, joka on edelleen pääasiallinen bongauslistamme jouluihin risteilyimme Karibiassa toi 5 uutta pistettä (Bahama, Jamaika, Cayman-saaret, Honduras ja Belize), mutta YK:n jäsenvaltioita näistä olivat vain Jamaika, Honduras ja Belize). TCC-pisteitä matkan jälkeen Pirkolla on kasassa 109 ja Lassella 115. 100 maatahan TCC-listalla tuli Pirkolle täyteen syksyllä 2011 Zimbabwessa.

(Belizen kuviin kuvasta tai [tästä](#)).

Belizen olimme etukäteen mieltäneet luontokohteeksi ja kun laivan retkitarjonnassa oli tarjolla kävely sademetsässä, niin sinne! Sademetsä, joka oli kohtuuetäisyydellä Belize Cityä, jonka edustalle laiva saapui, osoittautui tosin [luontopuistossa](#) olevaksi kesyksi turistiversioksi, mutta turistejahan me olimme. Eläimiä ei parinkymmenen hengen

ryhmällä liikuttaessa paria apinaa enempää näkynyt, mutta sademetsää nyt kuitenkin: puut olivat korkeita, metsässä oli oikeasti hiukan hämärää, koska puiden vihreät latvukset eivät päästäneet auringonvaloa lävitseen kovinkaan paljoa ja ympärillä oli VIHREÄÄ. Metsäkävelylle piti myös varustautua hyönteismyrkkyllä – ainoa kohta risteilyllä, jossa se oli tarpeen. Retkeen kuului poikkeuksellisesti myös lounas puistossa ja puiston ravintolan hyvätoimisella wifi -yhteydellä surffatessamme ei tuntunut kovin metsäiseltä.

Mieleenpainuvin eläin tällä retkellä oli lehdenleikkaajamuurahainen, joita näimme vasta retken loppuksi, parkkipaikalla!

Matkalla puistoon ja takaisin paikallisopas kertoi Belizestä paremmin kuin retkioppaat keskimäärin ja opimme mm. että englanninkielisenä maana Belize on pieni harvinaisuus Väli-Amerikassa ja tästä syystä suosittu amerikkalaisten eläköitymismaana – onhan asuminen Belizessä moninverron edullisempaa vaikka Floridaan verrattuna.

Rannan turistikaupoista laivan esite oli mainostanut paitsi timanttikauppoja, täälläkin, pientä suklaatehdasta, jossa sitten kävimmekin, mutta sikäläinen suklaa ei oikein ollut makuumme – harvinaista kyllä, ostamastamme 5 pienestä suklaasta 4 taisi jäädä hytin jääkaappiin tarkoituksellisesti laivalta Miamiin suistuessamme.

O Sole Mio ... Love Boat ...

Costa Merranealla oli illalla pukeutumiskoodina punavihreävalkoinen ja illallisen oheishjelmana henkilökunta veti sitten komeasti O Sole Mioa – ja amerikkalaisille risteilyvieraille Love Boatia. Tässä vielä linkki lyhyeen [videoon](#) esityksestä.

COZUMEL JA MIAMI

JANUARY 24, 2013

Risteilyn viimeinen pysähdys ennen Miamia oli päivä Cozumelissa. Täällä heittäydyimme laiskoiksi ja jätimme väliin kokopäiväretken Chitzen Itzalle (vaikka miten olisi ollut yksi [uuden maailman seitsemästä ihmeestä](#), kun olimme Mexico Cityssä [1980-luvulla](#) vieraillessamme jo nähneet Auringon ja Kuun pyramidit Teotihuacanissa). Rantauduimme vasta kun kiireisimmät retkille lähtijät oli pelastusveneillä kuljetettu rantaan (täälläkin venekuljetus, sillä Cozumelissa oli samana päivänä 7 risteilyalusta, joista vain 2 laiturissa ja loput 5 lahdella – risteilyvieraita kaupungissa siis arviolta 15 000 – 20 000 samaan aikaan) ja kävelimme laiskasti rannan turistikatua suuntaan ja toiseen. Paikallinen museo osoittautui hyväksi taukopaikaksi – ei ruuhkia ja hyvä wifi-yhteys. Lasse oli myös jo laivalta bongannut rannalta majakan, joten sinne (tai edes valokuvausetäisyydelle siitä) piti kävellä – mutta bongasimmehan sitten matkalla sinne myös rauhallisia rantoja ja turkoosinsinistä merta. Turistimyymälöiden tarjonta täällä oli monipuolisempaa, tasokkaampaa ja runsaampaa kuin pienemmillä saarilla – osan voisi varmasti luokitella ihan taiteeksikin. Timantteja ja lääkkeitä oli myös tarjolla – mutta mukaan tarttui vain pieni metallinen lisko ja muutama paperimassahedelmä.

(Cozumelin kuviin kuvasta tai [tästä](#))

Cozumelista illalla lähdettäessä laivalla oli vuorossa viimeinen kapteenin tarjoama cocktail-tilaisuus ja viimeinen gala-illallinen ja henkilökunnan jäähyväismarssit läpi ravintolan – paljon taputtamista siis!

Matka Miamiin (Cozumelista 542 mailia) on sen verran pitkä, että ennen Miamia oli vielä vuorossa yksi meripäivä laivalla: paitsi oleiluun ja pakkaamiseen Pirkko hyödynsi sitä käymällä hierojalla. Illalliselle saattoi pukeutua (me pukeuduimme!) hytteihin kullekin jaettuun lakanaan toogapartyng hengessä – kätevää sikäli, että vaatteet saattoi pakata jo ennen illallista.

Miamissa jonotimme 3. kerran tänä vuonna USA:aan

Miamissa jonotimme taas kerran (3. kerta tänä vuonna!) USA:n maahantulomuodollisuuksissa (satamassa ne tosin olivat merkittävän nopeat lentokenttään verrattuna) ja osallistuimme aamupäivällä vielä Costan järjestämälle kaupunkikierrokselle, sillä lentomme Pariisiin kautta Helsinkiin lähti vasta alkuillasta. Hauska yksityiskohta kaupunkikierrokseen liittyen: olimme etukäteen varanneet retken (englanniksi), mutta laivalla sitten ilmoitettiin muutama päivä ennen Miamia, että englanninkielistä retkeä ei olekaan (Pohjois-amerikkalaiset risteilyvieraat eivät tainneet oikein olla Miamista kiinnostuneita) – mutta päätimme sitten uskaltaa ranskankieliselle retkelle, mikä toimi ihan hyvin (melko hennollakin ranskan kielen taidolla).

Kaupunkikierroksen kohokohtia olivat South Beach ja ArtDeco-alue ja vierailu Biltmore-hotellissa, jonka uima-altaaseen Pirkko erityisesti ihastui. Bayside ostoskeskus ei vakuuttanut, mutta jos olisimme Miamissa halunneet shoppailla, niin olisikin kannattanut valita retki vaikka Dolphin Mallille.

(Miamin kuviin kuvasta tai [tästä](#))

MAAILMANMATKAAJIA HELSINGISSÄ JA TELEVISIOSSA

FEBRUARY 2, 2013

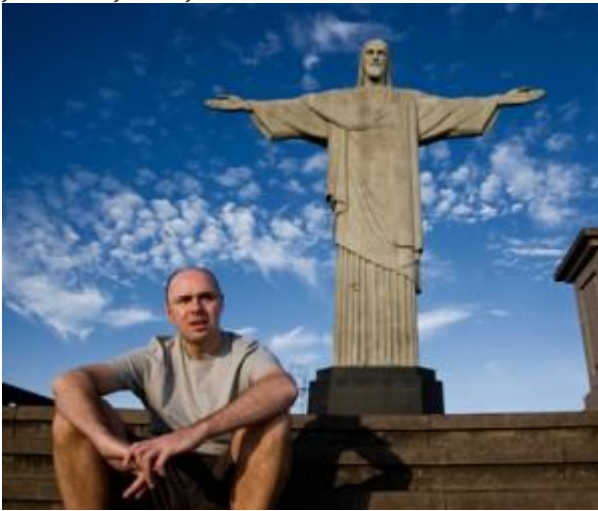
Osallistuimme taas eilen kuukauden ensimmäisenä perjantaina Maailmanmatkajien -kuukausikokoukseen Hotel Arthurissa. Tällä kertaa illan paras anti oli yhden jäsenen kokemukset vuodenvaihteessa tekemältään Pakistanin matkalta. Hän oli päässyt maahan, joka ei ole normaalisti turisteille avoin, saatuaan kollegaltaan kutsun vierailulla siellä ja pääsikin sitten kiertämään maata aina Pohjois-Pakistanin niitä alueita myöten, jossa Osama bin Laden tapettiin. Aika erilaista olla turistina maassa, jossa hotellista ei saa edes poistua ilman että paikallisen isännän edustaja kuittaa Sinut ulos.

Kuriositeettina matkakuvissa oli mukana esimerkiksi kuvat hotellin television eri kanavien ohjelmatarjonnasta – kun huoneesta ei aina saanut uloskaan mennä – halusivat ilmeisesti pitää muutamat harvat maahan tulleet turistit hengissä Pakistanin väkivaltaisuuksien keskellä. Myös ulkomaalaisten turistien sieppaaminen on ilmeisesti suosittua täälläkin. Eli ehkä emme nosta Pakistania kovin korkealle suunnitellessamme seuraavia matkojamme ...

Kokouksessa annettiin myös positiivista palautetta Merjalle, joka Matkamessujen yhteydessä esiintyi aamutelevisiossa kertomassa “pistematkailusta”.

Televisiossa matkailua on näinä kuukausina tarjolla myös ohjelmasarjan [Ääliö ulkomailla](#) muodossa, jossa “vastahakoinen” matkailija lähetetään kiertämään maailman 7 ihmettä. Jo näytetyistä jaksoista osa on vielä katsottavissa Ylen areenassa – ja uusia jaksoja keskiviikkoiltaisoin TV2:lta alkaen klo 22:10.

PISTEMATKAILUA

FEBRUARY 8, 2013 PSCHILDT 1 COMMENT

Vaikkakin olemme laskeneet matkaillessamme maapisteitä ja olemme useimmiten pyrkineet menemään meille uusiin kohteisiin, niin pääosa kaikista matkoistamme ovat sittenkin olleet “tavallisia” lomamatkoja, eli matkan olisi voinut tehdä vaikkei maapisteitä keräisikään. Tälle keväälle on nyt kuitenkin suunnitelmissa pari ihan pisteidenkeräysmatkaa – siinä missä talviloma Sisiliassa on vielä tavallinen lomamatka, niin yhden yön retki Lampedusalle menee kyllä pistematkailuksi. Samoin keväälle Maailmanmatkaaja -ryhmän kanssa suunnitteilla oleva viikonloppureissu Kaliningradiin – ilman maapistelaskentaa kumpaankaan näistä en luultavasti olisi koskaan kuvitellutkaan meneväni. Mutta toisaalta – voivathan ne silti osoittautua tavalla tai toisella mielenkiintoisiksi kohteiksi! Jos nämä molemmat matkat toteutuvat, niin sitten jonkinlaisella määritelmällä Länsi-Euroopassa ei TCC-pisteitä enää olekaan saatavissa kun Fär-saarilta ...

ONE THOUGHT ON “PISTEMATKAILUA”

- **Pirkko**

FEBRUARY 9, 2013 AT 6:47 PM

Ei mahtunut karttakuvaan, mutta kaipa Grönlanti ja Huippuvuoretkin pitäisi laskea Länsi-Eurooppaan, eli pari puuttuvaa lisää.

Kyproksen Turkin -puoleinen osa (joka sekin on käymättä) sen sijaan voitaneen laskea Itä-Eurooppaan, josta puuttuu siis muutenkin enemmän kohteita.

ONNEA 9-VUOTIAALLE!

FEBRUARY 15, 2013

Blogimme täyttää tänään 15.2.2013 9 vuotta – mielestäni ihan kunnioitettava ikä blogille! Alexander Stubb ehti hiukan ennen – hän aloitti [bloginsa](#) 13.1.2004.

Alla ote helmikuun Blue Wings -lehdestä, jossa hän sivulla 28 kertoo asiasta näin:

remember my first blog post: it was on January 13, 2004, and I wrote it on a Finnair flight from Brussels to Helsinki. I was about to enter unchartered waters by announcing that I would run in the European Parliament elections. It was a big step for a small civil servant.

My brother and his friend had worked day and night to set up my web page. Blogs were not a big thing. Safe platforms were few and far between, so we decided to create our own. It took almost longer to post the blog than to write it.

P.S.

Syntymäpäivän innoittamana muistutus siitä, että alhaalla oikealla olevan Archives -haun kautta voi palata taaksepäin mihin kuukauteen tahansa tämän blogin historiaa.

MATKOJA EUROOPASSA SODAN VUOSIKYMMENELLÄ

FEBRUARY 16, 2013

Viimeisenä etappina paperivalokuvien skannaamisprojektissani olen skannannut isäni valokuva-albumissa olleet hänen matkoihinsa 1940-luvulla liittyvät kokonaisuudet sellaisinaan, kokonaisina sivuina – kuvien valinta ja kuvatekstit siis suoraan isäni, ei minun.

Isäni todennäköisesti ensimmäiset ulkomaan "matkat" suuntautuivat itään, ensin 1939-40 ja sitten 1944 – tosin tälle matkalle ei taidettu pahemmin viisumeja hakea.

Muutammat [kuvat vuodelta 1944 "sieltä jostakin"](#) (Syväriltä) eivät ole kuvina kovin näyttäviä tai ihmeellisiä, pääosin luontokuvia, mutta sen verran harvinainen kohde ja harvinaiset olosuhteen noin "matkailun" näkökulmasta, että ansaitsevat tulla mukaan tähän kokonaisuuteen.

Sodan jälkeen isäni pääsi jatkamaan opintojaan Ruotsiin, Chalmersille Göteborgiin (1945-48). Chalmeristit tekivät vuonna [1947 opintomatkan Englantiin](#), laivalla. Näiden kuvien joukossa on mm. kuvia "Ilmatorjuntapattereita Lontoon edustalla" tai "Pommitettua Lontoon keskustaa".

Kesällä 1947 isäni – laivanrakennusta kun opiskeli – teki opintomatkan [merimiehenä Göteborgista Texasiin](#) ja takaisin. Kuvateksteistä voi laskea, että menomatalla Atlantin ylitys kesti vajaa 3 viikkoa. Amerikan kuvissa maininta mm. Coca-colasta, jota ei vielä silloin tainnut olla Suomessa ainakaan.

Kesällä 1948 isä teki [matkan sodanjälkeiseen Eurooppaan](#): Ruotsiin, Tanskaan, Saksaan ja Hollantiin, laivalla ja junalla.

1940-luvun kuvia ja isäni muistiinpanojen perusteella lentäminen ei silloin ollut kovin tavallista, mutta kevättalvella 1948 vanhempani palasivat Helsingistä Tukholmaan, Bromman kentälle, lentäen. Menomatka Suomeen tehtiin laivalla, mutta vihkimisen jälkeen lennettiin takaisin Ruotsiin – häämatka tehtiin siis lentäen.

Sodan vuosikymmenen otsikon alle mahtunee vielä kuvakokoelma vuosilta [1937-39 Petsamostakin](#). Tällöin isäni oli vielä alle 20-vuotias ja kuvat eivät ole hänen vaan hänen

ystävänsä Veikko Salkion ottamia. Liittymä sodan vuosikymmeneen sitä kautta, että Petsamohan liitettiin Neuvostoliittoon vuonna 1947.

Isäni matkusti työssään paljon, etenkin Neuvostoliitossa ja Euroopassa vielä 1950 – 1970-luvulla, mutta sen jälkeen ”vapaaehtoisesti” lähinnä Lapissa ja Koillismaalla – ja Huippuvuorella vuonna 1978. Edes uusi naisystävä äitini kuoleman jälkeen ei saanut isääni lähtemään mukaansa esimerkiksi Intiaan.

Äitini asui isäni kanssa Ruotsissa 1940-luvun lopulla ja Amerikassa 1950-luvulla isäni täydentäessä opintojaan MIT:ssä 1954-55. Meidän, kolmen lapsen, synnyttyä 1950-luvun lopulla, äitini ei enää tainnut Ahvenanmaata ja Ruotsia kauempana käydä – isän muutaman 1970-luvulle ajoittuneen ulkomaan komennuksen aikaanakin minä olin perheestä se, joka matkusti isän luokse viikonlopuksi silloin kun hän ei ehtinyt matkustaa kotiin, vaikka sopimus olisi kotimatkan korvannutkin – liput vaan vaihdettiin niin päin, että minä matkustin Lissaboniin tai Zurichiin.

Isän ja äidin Amerikan vuosista, joiden aikana he myös ajoivat mantereen halki, ei valitettavasti ole säilynyt kuvia minulle asti. Vain kertomuksia Grand Canyon huikeista näkymistä tai Nevadan autiomaan kuumuudesta – kummatkin paikkoja, jotka minulta ovat vielä näkymättä.

ZIMBABWE EI OLLUTKAAN 100. MAANI!

[FEBRUARY 22, 2013](#)

Osallistuttuamme aktiivisesti Maailmanmatkaajien kuukausitapaamisiin jo useita kertoa Lasse päätti, että olisi aika täyttää kerhon mappiin meidänkin maalistat. Sitä tehdessään hän päätyi esittämään kysymyksen, että olemmeko olleet Palestiinassa ja kun asiaa sitten aloimme tarkistamaan, niin tulimme siihen tulokseen, että olemmehan me! Toisella Eilatin matkallamme teimme retken Jerusalemiin ja kävimme myös Bethlehemiissä, joka Wikipedian mukaan on Palestiinan alueella. Eli TCC-maalistalle ilmestyi yllättäen yksi piste lisää. Joten 100 tulikin minulle sitten täyteen sitä sen suuremmin juhlimatta Ajmanin emiraattikunnassa jo keväällä 2011 eikä vasta syksyllä 2011 Zimbabwessa. Vähän sääli oikeastaan, Zimbabwe olisi jotenkin hyvin sopinut 100. maaksi ...

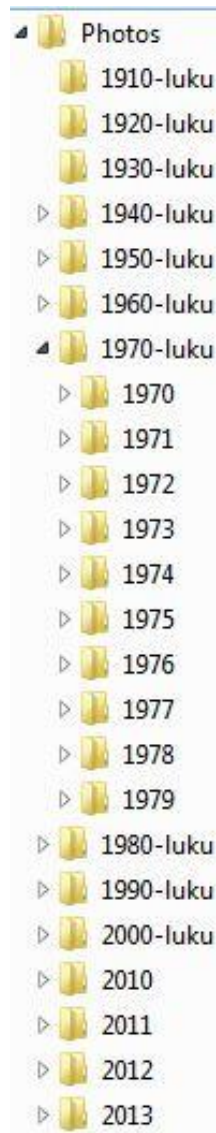
Lasse 100. TCC-maa tarkistuslaskennan jälkeen olikin sitten Oman eikä Fujeirahin emiraattikunta.

(Todistettavasti Bethlehemiissä, kuva on siis oikeasti meidän ottama, ei netistä napattu!)

PAPERI- JA DIAKUVAT SKANNATTU!

MARCH 3, 2013

Kerroin syksyllä [täällä](#) projektistani skannata paperi- ja diakuvani digitaaliseen muotoon. Nyt urakka alkaa olla loppusuoralla – vielä muutama dialaattikko jäljellä ja sitten kaikki hallussani missään muodossa olleet (säilyttämisen arvoiset) valokuvat ovat hyvässä järjestyksessä kovalevylläni (+ varmistettuna useammalle USB-levylle). Lisäksi parhaat niistä ovat netissä Picasa-albumeina, joko kaikille näkyvinä matkakuvakokoelmina tai sukuhistoria rajoitetummalla jakelulla vain asianomaisille näkyvinä kuvakokoelmina.

Lähtötilanteessa minulla oli noin 12 mapillista paperikuvia ja 30 laatikollista dioja (à 80 tai 100 diaa). Paperikuvista skannasin käytännössä kaikki kuvat – skannaamatta hävitin ehkä alle 5 % kuvista – selvästikin paperikuvia olen aikoinaan karsinut niitä albumeihin liimatessani (ja ehkä jo kuvia lunastaessani) melko hyvin. Skannatuista paperikuvista säilytän (irtokuvina “kenkälaatikossa”) arviolta parhaan kymmenyksen kuvista, kaiken varalta ... Diakuvista karsiutui ehkä 30% jo ennen skannausta ja sitten vielä skannatuista ehkä 70% – eli säilytän dioina samoin vaan todella parhaat kuvat.

Diakuvien osalta turvauduin osittain myös niiden skannauttamiseen – Fotoyks skannasi minulle 600 diaa yhteishintaan runsaat 300 euroa. Lasse skannasi ainakin toisen mokoman. Fotoyksin kautta skannauksen etuna oli kuvien jotenkin koneellinen puhdistus, eli skannautetut diat vaativat paljon vähemmän jälkikäsitteilyä kuin kotona skannatut – eli

vaikka skannaustyön hinta on melko korkea, niin sai sillä mielestäni rahalle vastinettakin.

Viereisessä kuvassa talletetut diat ja paperikuvat (valkoinen laatikko) ja kaikki negatiivit (musta laatikko).

Ja tässä vielä [linkki toiseen juttuun](#) tästä valokuvaprojektistani, sisältäen muun muassa pari esimerkkiä digikuvien alkua ajoilta.

POHJOISIA LINTURETKIÄ

MARCH 9, 2013

Kesällä 1939 isäni päätyi kesätöihin Petsamon Heinäsaarelle, kuten hänen ystävänsä Veikko Salkio kirjoittaa “Viimeisenä rauhan kesänä 1939 kohtalo heitti minulle turistien paimeneksi 17-vuotiaan helsinkiläispojan, Erik Heinon.” Veikko Salkio oli tuolloin rajavartijana saarella vartioimassa lintujen pesimärauhaa. Isäni ja Veikko ystävästyivät tuolloin ja suunnittelivat palaavansa saarelle seuraavanakesänä, mutta silloin Petsamo oli jo luovutettu Neuvostoliitolle. Ystävät etsivät sitten vuosien mittaan vastaavanlaisia elämyksiä (Veikon mukaan niitä löytämättä) Norjasta ja pohjoisempaa Huippuvuorilta. Valokuvien skannausprojektini löysi [nämä kuvat](#) Petsamosta isäni valokuva-albumeista.

Huippuvuorten retki ajoittui kesään 1978. Longyearbyeniin lennettiin Tromsöstä, ensimmäinen yritys aamulla 30.6. mutta sumu esti laskeutumisen ja kone palasi Tromsöhön. Myöhemmin iltapäivällä päästiin sitten jo laskeutumaan. Miehet asuivat matkan ajan teltassa melko lähellä Longyearbyeniä ja tekivät päiväretkiä lähiseudulle veneellä ja kävellen. Isäni päiväkirjamerkinnöistä selviää myös, että leirialueella oli liikkunut jääkarhuja viimeksi noin 2 viikkoa ennen tätä heinäkuun ensimmäistä viikkoa. Longyearbyenissä käytiin joinakin päivinä syömässä postin ravintolassa ja kaupassa – muuten asuttiin leirissä. Useimpina päivinä oli tuulista ja kylmimmillään (heinäkuun alussa) lämpötilat olivat +1 asteen luokkaa. (Tiedot isäni päiväkirjasta.)

Isäni diakuvista skannattuna pieni [kokoelma valokuvia](#) Huippuvuorilta.

MATKAILURAAPUTUSTA

MARCH 19, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Maailmanmatkajat -ryhmän puitteissa tilasimme tällaisia raaputettavia maailmankarttoja. Tässä nyt sitten meidän karttamme tämän hetkisen “saldomme” mukaisesti raaputettuna! Kiinan, Venäjän ja Kanadan osalta raaputettavaa oli aika paljon – etenkin verrattuna siihen, että kussakin näistä maista olemme käyneet korkeintaan parissa kaupungissa.

Raaputettavan kartan voi halutessaan tilata [Luckies-verkkokaupasta](#) Englannista. Karttoja on kahta kokoa, joista tämä on pienempi ns. matkaversio. Tarkkaan oikein raaputtaminen olisi todennäköisesti isommalla kartalla ollut helpompaa, mutta tämä on tietysti helpompi säilyttää – ja raaputuspintaakin on vähemmän!

2 THOUGHTS ON “MATKAILURAAPUTUSTA”

1. Suunnaton

DECEMBER 28, 2016 AT 12:38 PM

Olen haaveillut tällaisesta kartasta jo pitkään. Kiva saada vinkki verkkokaupasta, josta on onnistuneita kokemuksia. Tämä teidän tilaamanne kartta on vielä yksi kauniimmista raaputuskartoista!

Pirkko

DECEMBER 29, 2016 AT 6:40 PM

Kiitos Suunnaton! Karttaahan on myös saatavana kahta kokoa, isompana ja pienempänä. Me valitsimme pienemmän ja säilytämme sitä rullalla kirjahyllyssä, isompi lienee hyvä valinta, jos sille on sopivasti seinäpinta-alaa.

VUODESTA TOISEEN

MARCH 24, 2013

Valokuvien digitalisointiprojekti tarkoitti myös, että olen viimeksi kuluneiden kuukausien aikana katsellut kaikki valokuvani (paitsi uusimmat, jotka jo olivat valmiiksi digikuvina).

Päädyin toteuttamaan projektia vuosi kerrallaan nykyhetkestä taaksepäin – etenkin kun alkuun en ajatellut skannaavani kaikkia kuvia, ensimmäinen tavoitteeni oli skannata ne paperikuvat, jotka olivat sellaisilta vuosilta, joilta oli myös jo digikuvia, jotta voisin ajatella, että jostain hetkestä eteenpäin kaikki kuvat ovat digikuvina, mutta projektin sitten edetessä huomasin, että vähitellen on ihan mahdollista skannata kaikki kuvat ja niin sitten etenin taaksepäin aina vanhempieni jäljiltä jääneisiin vanhimpiin kuviin isovanhemmistani – aina arviolta vuoteen 1910 asti.

Jo melko alkuvaiheessa projektia aloin koota aina vuoden parhaita kuvia, keskimäärin 40-60 kuvaa per vuosi, pieniksi nettialbumeiksi, joita tarjosin katsottavaksi sukulaisilleni ja näin lopputuloksena syntyi valokuvaelämäkertä ensimmäiseltä 50 ikävuodeltani.

Kuvamateriaalia läpikäydessäni vuodesta toiseen toistuvat asiat elämässä tulivat tutuiksi: Juhlapyhät tietysti, vaput, juhannukset ja joulut. Urheilutapahtumat: isäni hiihtämässä Pirkan Hiihtoa, minä juoksemassa (paljon myöhemmin) Naisten Kymppiä, Elokuun kisat (kesän päättäjäistapahtuma, jossa ohjelmanumerona oli myös juoksulenkki osallistujille). 70- ja 80-luvulla kävimme monena kesänä radioamatöörileireillä – ja Suvi-Pinxissä Sysmässä.

Syntymät, lasten kasvaminen, ripillepääsy, häät – ja myös hautajaiset. Kuvat nyttemmin jo kuolleista sukulaisista (ja joistakin ystävistäkin) tuntuvat erityisen arvokkailta, koska niitä ei enää tule lisää.

Harvinaisempia kuvia ovat kuvat asunnoista vuosien varrelta – ilman juhlaa kotiympäristöjä tulee kuvattua selvästikin todella harvoin, mutta löytyi kuvista sentään jokunen sisäkuva lähes kaikista asunnoistamme, ehkä lyhyttä oleskelua Tukholman Årstassa lukuunottamatta. Myös kuvat isovanhempieni kodeista olivat todella harvinaisia.

Kuvia kesäpaikaltamme Eerolasta sentään oli melko säännöllisesti joka kesältä – lisäksi isäni diakuvissa oli paljon mukavia kuvia lapsuuden maisemistamme.

Lähes yhtä harvinaisia olivat kuvat työpaikoilta – joissakin työpaikoissa olen selvästikin sieltä lähtiessäni, viimeisinä päivinä, ottanut sarjan kuvia – mutta nyttemmin en enää ole ajatellut sitä jotenkin tarpeellisina, ovathan ne työkavereiden kuvat kuitenkin katsottavissa vaikka Facebookissa.

Samoin kouluvuosilta kuvat arjesta olivat harvinaisempia, luokkakuvia ja kuvia vanhojen päivästä ja penkkareista sen sijaan oli paljon. Ja koulun kerhojen retkiltä.

Linkkiä valokuvaelämäkertaani ei ole tarjolla – siinä missä matkakuvia “julkaistessamme” julkaisemme omia kuviamme elämäkertakuvissa on paljon myös suvun kuvia, joiden julkaisemisesta emme heidän puolestaan halua päättää – oheisena kuitenkin kuva ideasta.

Ennen vuotta 1956

Lapsuusvuoteni (1956-1969)

Vuodet lukioon asti (1970-1972)

Kesästä 1972 kesään 1973

Kesästä 1973 kesään 1974

Lukiosta korkeakouluun 1974-75

Vuoden kuvat 1976

Vuoden kuvat 1977

Vuoden kuvat 1978

AURINKOISTA PÄÄSIÄISTÄ!

MARCH 27, 2013

Näissä tunnelmissa ... Aurinkoista Pääsiäistä itse kullekin!

MATKASUUNNITELMIA

APRIL 5, 2013

Kuluneella viikolla olemme matkailleet Sisiliassa ja Lampedusalla (ja keränneet TCC-pisteet 111 ja 112 Pirkolle, 117 Lasselle). TCC-taulukkoa täyttäessäni piti taas kerran käydä maalista läpi sillä ajatuksella, että mitä ehkä seuraavaksi ja sain nyt aikaiseksi seuraavan listan Euroopan osalta:

- Fär-saaret voisi olla ihan kiva kesämatkakohde?
- Bulgariassa, Serbiassa ja Kosovossa "pitäisi" käydä, että saisi Itä-Euroopan "valmiiksi" – mutta ei oikein innosta, tuo suunta
- Portugalissa en ole käynyt sitten 1970-luvun, kun isäni asui siellä jonkin aikaa – olisiko aika tehdä "nostalgiamatka" Cascaisiin
- Benelux-maissaakaan ei ole tullut käytyä vuosikausiin ja siinä missä Itä-Eurooppaan matkustaminen voisi "maistua pistematkailulta", niin vaikka Amsterdamissa voisi olla rennompaa
- Itä-Eurooppaa olisi myös tarjolla suunnalla Ukraina, Moldova, Transnistria – itse asiassa Maailmanmatkaajissa joku juuri esitteli valmismatkaa noihin maihin kesäkuun alussa, mutta päätimme jättää väliin – samoin kuin viikonloppumatkalla helposti kerättävissä olevan pisteen Valko-Venäjältä toistaiseksi
- Huippuvuorille ja/tai Grönlantiin voisi joskus ehkä mennä vaikka Kristina Cruises -risteilyllä – ei kuitenkaan vielä tulevana kesänä, on risteilykiintiö joulun jälkeen taas vähäksi aikaa täynnä ...
- Pohjois-Kypros on bongaamatta ja muutenkin Kyproksella käynnistä on jo luokkaa kaksikymmentä vuotta, joten jos rantaloman tarpeessa olisi, niin miksei ...

Mitään näistä ei ole vielä varattu, joten katsotaan miten kesällä käy

800 KM SISILIAA

APRIL 8, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Keväisen Italian matkamme ensimmäinen osuus oli 4 päivää Sisiliaa autoillen kuvan reitin mukaisesti. Yöpymiset aluksi/lopuksi lentokentän lähellä (josta vuokrasimme auton), ja toisena yöpymispaikkana Nicolosin kylä ihan Etnan vieressä.

Ensimmäisenä päivänä ajoimme Agrigenton kautta Nicolosiin – Agrigentossa katsastimme [Temppelilaakson](#), joskin temppeleitä enemmän tässä vaiheessa kevättä vaikutti kevät/kesä, kukat ja vihreys – Suomen kylmästä ja lumisesta maaliskuusta keskelle kesää saapuessamme. Mutta oli ne temppelitkin ihan vaikuttavia, vähintäänkin määrällään.

Agrigentosta jatkoimme matkaa Nicolosiin – viimeiset päivän 354 kilometristä olivat melkein haasteellisia, sillä tiet ylös Etnan rinteelle olivat lopussa kapeita, mutkikkaita ja jyrkkiä. Onneksi GPS löysi sentään hyvin perille ja Nicolosista kolmeksi yöksi varaamamme [hotelli](#) oli ihan kelvollinen. Ja parkkipaikkakin löytyi hotellin edestä (kuten Cinisissäkin, lentokentän lähellä sijainneesta [Bed & Breakfast](#) -majoituksestakin).

Etnalle nousua lähdimme yrittämään heti seuraavana aamuna, varustautuneena tuplavaatekerroksilla, pipolla ja hanskoilla ja tukevilla kengillä (vaikka tarkoitus olikin nousta sinne vaan turistina, ei yrittää edes mitään vaellusretkeä kraaterin reunoilla). Ylhäällä oli kylmää, jo lähtöpaikalla, johon jätimme automme. Tästä nousu eteenpäin tapahtuu ensin kaapelivaunulla ja sitten loppumatka järeillä busseilla, joissa on isot renkaat, joissa ainakin tähän aikaan vuodesta on lumiketjut. [Kuvakertomuksessamme](#) Etnalle noususta hiukan tarkemmin (kuvateksteissä) – ja luonnollisesti kuvia ylhäältä.

Toisen päivän Nicolosi tukikohtana käytimme päiväretkeen Taorminaan – kilometrejä kertyi 109 edestakaisin – näistä iso osa mutkittelua alas Nicolosista ja takaisin ylös. Olin varannut Nicolosista 3 yötä ajatuksella, että voimme valita Etnalle nousupäivän kahdesta päivästä, mutta toiseen kertaan Nicolosin kylään noustessamme tuli kyllä mieleen, että tämän yön majoitus olisi tietysti voinut olla jossain “alhaallakin”. Mutta toisaalta, hotellin vaihtaminen lähes joka yö, on sekin hiukan työlästä. (Myös Taorminasta lisää kuvakertomuksessa).

Neljäntenä päivänä ajoimme Nicolosista takaisin Cinisiin (lentokenttä”hotelli”), päivän varsinaisena kohteena Cefalun pikkukaupunki lähellä Palermoa. Etnan lisäksi valitsimme kohteiksi suomalaisten matkatoimistojen käyttämiä kohteita (Taormina, Cefalu), ajatuksella, että onhan nämäkin kiva nähdä, kun monet ovat niissä käyneet – ja ajatuksella, että kai niissä sitten jotain on ... ja olivathan ne, ainakin kauniita pieniä kaupunkeja, joissa oli hiukan historiaa, paljon turistirihkamatarjontaa ja riittävästi ravintoloita ja kahviloita! (Ja muita matkareitillemme osuneita pysähdyspaikkoja merkittävästi korkeampi hintataso).

Cefalun iltapäiväretken jälkeen ajoimmekin sitten takaisin Cinisiin, jossa yövyimme vielä yhden yön, palauttaaksemme sitten seuraavana aamuna vuokra-auton lentokentälle, josta matka jatkui (lentäen) Lampedusalle. Kilometrejä “paluumatkalla” kertyi 296.

Palermon jätimme suosiolla vuokra-autolla kokonaan väliin ja tutustuimme siihen vasta Lampedusalta palattuamme, ilman autoa.

2 THOUGHTS ON “800 KM SISILIAA”

1. **Hilkka Heiskari-Tuohiniemi**

OCTOBER 4, 2015 AT 11:50 PM

Hei Pirkko!

Kiitos blogistasi ja kuvista. Sain vinkin Ilona-äidiltä, kun palasimme Praakkarin saarelta syysviikonlopun vietosta. Oli tavallista tapahtumarikkaampi reissu länsirannikolle, kun menomatalla Rasion kohdalla yksi auto törmäsi peräämme liikennevaloissa ja Pyhärannan saareen päästyämme alkoi syysmyrsky, joka voimistui muutamassa tunnissa ihan hurjaksi. Lauantaiaamuna meri rauhoittui ja keräsimme monta litraa tyrniä.

Olen menossa poikien kanssa Taorminaan ensi lauantaina viikoksi ja tarkoitus olisi tavata Jaska Merenkulkijalla ja juhlistaa hänen 70-vuotispäiviään. Minulla on majoitus viikoksi Airb'n'B:n kautta ihan läheltä Taorminan keskustatua. Veneellä käymme poikien toiveesta kalastamassa.

Mukavaa syksyä sinulle ja Lasselle!

2. Pirkko

OCTOBER 10, 2015 AT 12:09 PM

Kiitos Hilkka! Toivottavasti Taorminan matkastanne tulee hieno – ja rauhallisempi kuin vierailustanne Varsinais-Suomessa

LAMPEDUSA

APRIL 10, 2013

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) lisäkuviin)

Pääsiäislomamme suuntautui paitsi Sisiliaan myös Lampedusalle – tietysti lähinnä siksi, että keräämme maapisteitä Travelers' Century Clubin maalistalla, jossa Italia jakautuu "saarisääntöjen" takia osiin Italia, Sisilia, Sardinia ja – Lampedusa.

Lampedusalle pääsee lautalla Porte Empedoclesta Agrigenton läheltä tai lentäen Palermosta tai Cataniasta. Päädyimme lentovaihtoehtoon (Palermosta), koska lauttoja kulkee "talvikaudella" vähemmän, lauttamatka olisi kuitenkin ollut pitkä (yölautta) ja vuokra-auto olisi pitänyt jättää useammaksi päiväksi Porto Empedocleen.

Lampedusa on tunnettu – jos siitä yleensä kukaan on mitään kuullut – Afrikan siirtolaisten kauttakulkusaarena: Tunisian levottomuuksien aikaan saarelle rantautui nopeasti tuhansia pakolaisia, joka pienelle saarelle, jossa on alle 5000 asukasta on todella paljon. Jotkut saattavat tuntea sen sukelluskohteena. Saimme myös kommentteja, että saari ei ole, edes maabongareille, ollut kiinnostava kohde koska sitä on lähinnä pidetty "keskitysleirinä".

Mutta, päätimme kuitenkin käydä hakemassa Lampedusa -pisteen, kun olemme Eurooppaa muutenkin aika tiheällä kammalla käyneet läpi, eikä saarella ollut mitään suurempaa vikaa. Karu Välimeren saari siinä missä moni muukin. Poliiseja, rannikkovartiostoa ja armeijaa saarella oli aluksista ja rakennuksista päätellen tavanomasta enemmän. Mutta myös kauniita rantoja, jopa [maailman](#)

[kauneimmaksi](#) äskettäin äänestetty Rabbit Beach, turkoosia vettä, muutama myös kesäsesongin ulkopuolella auki oleva hotelli, ravintola ja matkamuistomyymälä. Kesäsesongin aikana tietysti vielä enemmänkin, mutta kun emme rantalomailijoita enää ole, niin meille sopi hyvin se, että väkeä saarella oli aika vähän.

Majoitusvaihtoehdoista päädyimme valitsemaan lomahuoneiston, jossa taisimme olla ensimmäiset asiakkaat koskaan (omistaja oli selvästikin aloittanut rivitalohuoneistojen vuokraamisen vasta nyt) – asunto ei ollut ihan “vimpan päälle”, mutta isäntä oli todella ystävällinen ja avulias meille yllätyksenä tulleesta lentokenttänoudosta alkaen ja käsittäen myös retken saaren rannoille ja majakalle toiveittemme mukaisesti. Hienompia hotellejakin olisi ollut tarjolla, mutta ajattelimme, että yhden yön nyt pärjäämme vähemmilläkin tähdillä ja [La Salinan](#) sijainti sekä lähellä satamaa että kylää oli optimaalinen.

PALERMO JA MONREALE

[APRIL 14, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) lisäkuviin)

Lampedusalta lensimme takaisin Falcone-Borsellinon lentokentälle ja tällä kertaa jatkoimme lentokenttäbussilla Palermon keskustaan viettääksemme siellä lomamme viimeiset pari päivää. Hotellimme, [Merraneo](#), vaikkei ollutkaan erityisen loistelas, tuntui Lampedusan melko vaatimattoman lomahuoneiston jälkeen hienolta ja Palermo paluulta sivistyksen pariin.

Palermon otimme jo enemmän loman kannalta – ensimmäisen päivän käytimme osittain shoppailuun La Rinascente -tavaratalossa ja kevyeen kiertelyyn satamassa ja Vanhassa kaupungissa. Hyviä ostoksiakin tuli tehtyä: Pirkolle iloinen Desigualin kevättakki ja kotiin uusi rantapallon tapainen puhallettava maapallo, jolla on hyvä suunnitella tulevia matkoja. Maapallo on tosin italiankielinen, mutta maiden nimistä taidamme sentään pienellä arvailulla ja espanjan alkeiden opiskelun jälkeen selvittää myös italiaksi.

Palermoa kuvasi äskettäin Helsingin Sanomissa sieltä kotoisin oleva kirjailija Davide Enia sanoilla dekadentisti ränsistynyt ja Vanhan kaupungin kapeista kuvista, jotka paikoitellen olivat romanttisen kauniita ja paikoitellen pelottavan ränsistyneitä, tuo osuu ihan kohdalleen. Kapeiden kujien ja kujille levittyneiden markkinoiden: ruokaa, vaatteita, kaikenlaista taloustavaraa, lisäksi Palermossa huomio kiinnittyy paikoituksen kaaottisuuteen. Autoja on paikoitellen kahdessa rivissä ja siinä missä Pohjoismaissa

risteyksiin ei "voi" pysäköidä, niin tässä kaupungissa siinä vaiheessa kun kadut ovat täynnä, voi katujen kulmiin pysäköidä vielä helposti 4-6 autoa!

Ravintolat olivat iltaisin auki vasta klo 19-20 alkaen, joten kun taas teimme jonain päivänä sen virheen, että korvasimme lounaan välipaloilla ja olisimme halunneet syödä "jo" klo 17-18 tienoilla, niin ruokaa ei vaan saanut, keskustasta ainakaan, mistään (paitsi ruokakaupasta).

Toisen Palermon päivämme käytimme vierailuun Monrealessa. Kirkkoa ja luostaria hehkutettiin nettisivulla sen verran paljon ja surffailu tuotti sopivan hajanaista tietoa siitä miten Monrealeen Palermosta pääsee, että se alkoi tuntua mukavalta omatoimihaasteelta. Löytämmme ohjeistus kertoi, että Piazza Indipendenzalta lähtee bussi 389, joten kävelimme sinne ja kysyimme sitten lähimmästä aukion lehtikioskista, että missähän pysäkki olisi. Lehtikioski taisi ymmärtää kysymykseni siten, että haluamme ostaa liput bussiin ja myikin ne sitten meille ja neuvoi sitten lähes kädestä pitäen, että tuosta bussi lähtee. Ja kun seuraava bussikin tuli sitten melkein heti ja vie meidät hienosti perille (matkalla isommasta bussista joutui vielä siirtymään ennen loppunousua pienempään, mutta ei siinä mitään haastetta ollut) – niin saatoimme todeta, että hyvinhän tämä sujui, ihan omatoimisesti (ja hintaan n. 3 euroa per hlö).

Monrealen alueesta tuli mieleen vaikka Montserratin alue Barcelonan lähellä. Tosin Monreale on lähempänä Palermoa kuin Montserrat Barcelonaa. Kävimme luostarin puutarhassa katsastamassa sadat erilaisilla mosaiikeilla koristellut pylväät ja kirkossa ja kirkon terassilla, josta näkyi luostarin puutarhaan ja toiselta reunalta Palermoon. Myös kirkossa sisällä oli runsaasti mosaiikkeja – joku kirjoitti jollain nettisivulla, että Monrealen kirkko oli kaunein kirkko, jossa hän oli koskaan ollut, mutta ei se nyt meitä ehkä ihan näin paljoa vaikuttanut. [Pyhän Pietarin ja Paavalin kirkko](#) Vilnassa kaikkine koristeineen, esimerkiksi, oli minusta vaikuttavampi – tai pitäisikö sanoa minun makuuni.

Monrealesta palattuamme katsastimme vielä katedraalin, mutta toinen kirkko samana päivänä ei ihan jaksanut enää innostaa – etenkin 10 päivän loman loppupuolella.

Lopuksi kävimme vielä katsastamassa Politeama -aukion iltamenoa ja tarkistamassa, että mistä bussi takaisin lentokentälle lähtee seuraavaa aamua varten. Ja hyvä olikin, että kävimme – bussipysäkillä nimittäin luki, että sunnuntaina juostavan Palermon maratonin takia bussit sunnuntai-aamuna pysähtyvätkin Politeaman sijaan Piazza Sturzolla, jonka etsiminen oli toki mukavampaa tehdä edellisenä iltana ilman matkalaukkuja, kuin seuraavana aamuna matkatavaroiden kanssa!

Palermosta palasimme, kuten sinne olimme tulleet, ensin Easyjetillä Roomaan ja sieltä Norwegianilla Helsinkiin. Kahdella halpalennolla, jolloin matkatavarat pitää tsekata sisään itse kummallekin välille aikaa kului pääosa sunnuntaista, mutta muuten paluumatka oli onnellisen tapahtumaköyhä.

2 THOUGHTS ON "PALERMO JA MONREALE"

1. Jenni / Globe Called Home

[JULY 24, 2015 AT 9:28 AM](#)

Katselin noita Picasa-albumin lisäkuvia ja todella komea tuo Monrealen luostari! Harmi, ettei tajunnut itse tuolla poiketa 10 vuotta sitten... etenkin kun tämä nyt on päätynyt maailmanperintökohteeksi.

2. **Pirkko / Meriharakka**
JULY 24, 2015 AT 12:29 PM

Kiitos Jenni! Retki Monrealeen oli kyllä kiva, vaikkei siitä "pisteitä" olisikaan saanut. Nyt ilmeisesti jälkijättöisesti saikin

PARAS MATKABLOGI?

APRIL 17, 2013

No ehkei <http://www.meriharakka.net> ihan paras ole – mutta sitäkin saa äänestää Supersaver

LUMI SULI?

APRIL 21, 2013 PSCHILDT 1 COMMENT

Lumi on aikaisempina vuosina sulanut etupihaltamme useimmiten aikavälillä 14-21.4. – 14,15,17,19 ja 21 löytyy havaintohistoriastani. Yhtenä leutona talvena piha oli lumeton jo 23.3.

Tänä keväänä veikkaisin, että tänään 21.4. hiukan avittamalla (=lunta levittämällä :-)) saan etupihan lumettomaksi, eli kylmästä maaliskuusta huolimatta normaaleissa rajoissa mennään.

ONE THOUGHT ON "LUMI SULI?"

1. **Pirkko**

APRIL 23, 2013 AT 8:47 PM

ok ... vähän meni optimismin puolelle. Tämä kevät meni vähän pitkäksi – ihan viimeiset lumet olivat hävinneet vasta tänään 23.4

Mutta sunnuntaille 21.4. osui samalle päivälle kevään ensimmäinen leskenlehti, västäräkki ja pyöräretki!

UNESCON MAAILMANPERINTÖKOHTEET KERTARYSÄYKSELLÄ

APRIL 23, 2013

Vuosia sitten televisiosta tuli matkailusarja nimeltään muistaakseni The Ultimate Package, jossa Alan Whickerin johdolla ryhmä matkusti maailman ympäri omalla lentokoneella ja suht rauhalliseen tahtiin. Matkan hinta oli muistaakseni jotain 100 000 markan luokkaa – joka tapauksessa silloin, 1980-luvulla (?) paljon. Matka kuitenkin vaikutti ihan hyvältä kokonaisuudelta – kuten nyt tuohon hintaan pitäisikin.

Tästä Iltasanomien uutisesta (linkki poistettu vanhentuneena), että jollekin kiinalaiselle on onnistuttu myymään matka, jossa kahden vuoden aikana kierretään maailman lähes kaikki [Unescon maailmanperintökohteet](#), en sen sijaan ole kovin innostunut. En edes vaikka olisi aikaa ja rahaa. Enemmän sitten vaikka tuolla ajalla ja rahalla vuokraisin asunnon [The World](#) -aluksesta!

(Uutisessa ei muuten mainittu, että miten järjestävä matkatoimisto aikoo selvittää viisumiviidakosta – kiinalaiset kun taitavat tarvita viisumin useimpiin maihin. Suomalainen selviäisi vähemmällä – mutta en minä sittenkään ...)

MAAILMANMATKAAJIEN MATKABLOGEJA

APRIL 28, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Maailmanmatkajat-yhteisön Facebook -ryhmä, jonka perustin viime kesänä osittain kiinnostuksesta siihen, että miten tuo Facebookissa tehdään, on osoittautunut erinomaisen vilkkaaksi keskustelufoorumiksi. Äskettäin yhden jäsenen melko tavallinen aloitus ”Terveiset Roomasta ja Vatikaanista! Pietarinkirkon kupolista katellaan kuin taivaasta mahtavia näkymiä yli Rooman.” keräsi 37 kommenttia, enimmäkseen aiheen vierestä, mutta matkailusta.

Yhteisön kautta olen myös tutustunut muutaman muun jäsenen matkailuaiheeseen blogiin – erityisesti nyt vielä Annikan esiintuoman Supersaverin matkablogikilpailun myötä.

Annikan blogi Travellovermaailmalla pääsi 5 loppukilpailuun osallistuvan blogin joukkoon Matkablogi-sarjassa.

(Tästä näet loppukilpailuun päässeet ehdokkaat ja voit halutessasi äänestää vaikka Annukan blogia.)

Meriharakan osalta en erityisesti panostanut tuohon kilpailuun, mutta Annikan siitä mainitessa tutustuin siihen sen verran, että kiinnostuin etenkin kilpailun palkinnosta – mahdollisuudesta saada bloginsa [julkaistua kirjana](#), sillä olen pyöritellyt ajatusta ottaa talteen tämä blogi esimerkiksi ensi keväänä sen jälkeen kun se on ollut olemassa 10 vuotta, ei niinkään julkaisumielessä siten, että kirjalle pitäisi löytää lukijakunta, vaan talteen siksi, että ehkei mikään netissä kuitenkaan pysy tallessa loputtomiin (tämän blogin tapauksessa vielä kun maksamme käyttämästämme palvelusta, eli emme käytä ilmaisia blogipalveluja). Mutta kaipa tuon kirjan sitten joskus saisi tehtyä tai (rahalla) teetettyä ilman kilpailun voittamistakin!

Tanjan [blogi](#) taas on esimerkki (tällä hetkellä) toisenlaisesta matkailusta – he ovat nyt asettuneet Indonesiaan ja ovat siellä aloittamassa myös työskentelyä kirjoittamalla juttuja (muistakin aiheista kuin matkailusta), mutta blogissa on myös aikaisempia juttuja erityisesti Aasian -matkailusta ja esimerkiksi sapattivapaasta Thaimaassa.

2 THOUGHTS ON “MAAILMANMATKAAJIEN MATKABLOGEJA”

1. [Eija / Vailla Pysyvää Osoitetta](#)

[AUGUST 18, 2014 AT 8:44 PM](#)

En tiennytkään tuosta ryhmästä – voiko sinne liittyä kuka vaan matkailija?

2. [Pirkko](#)

[AUGUST 18, 2014 AT 9:10 PM](#)

Ryhmällä on nettisivut – <http://www.maailmanmatkaajat.org> – jossa kerrotaan hiukan ryhmän toiminnasta ja jäsenyysvaatimuksista. Pääsyvaatimuksena on 70 TCC-aluetta (lue lisää vaikka blogini sivulta <http://meriharakka.net/100-maata/> – mutta karkeasti ottaen, riippuen vähän siitä miten olet matkustellut, niin jos olet käynyt vaikka 50-60 maassa, niin sitten kannattaa katsoa tuota listaa tarkemmin. Tervetuloa mukaan vaan – ennemmin tai myöhemmin!

4. SIJA IKÄRYHMÄNI NAISISSA SUOMESSA MAABONGARINA

[MAY 5, 2013](#)

Seuraavaa matkaa odotellessa (toukokuun lopulla viikonloppu Kaliningradissa) jatketaan (taas) Maailmanmatkajien kokouksen innoittamana erilaisissa matkatilastoaiheissa. Ensimmäinen matkapistetavoitteenihan oli 100 TCC-pistettä, ja sitä tavoitellessani sanoin, että lopetan pisteiden keräilyyn siihen. Sitten – erityisesti Maailmanmatkajat -klubi – innoitti laskemaan YK:n jäsenvaltioita, ja otinkin sitten “vielä” seuraavaksi tavoitteeksi 100 YK:n jäsenvaltiota. Monet perjantai-klubimme jäsenistä kuitenkin laskevat pisteitään ja vertailevat sijoituksiaan [Most Traveled People -listan](#) mukaisesti, jota olen tähän asti vältellyt, koska sen täyttäminen vaatii jo hiukan enemmän aikaa, koska monet valtiot pitää käydä läpi provinssi/osavaltio/kantoni -tasolla ja vaikka Sveitsin kantoneita tai Ranskan provinseja on aika paljon. Eilen sitten

kuitenkin lopulta hurahdin siihenkin, ja sain lopputuloksena (toistaiseksi vaan kevyesti tarkistettuna) 172 MTP pistettä ja sijaluvun 4 ikäryhmässäni, Suomessa ja naisissa.

MTP Overall			
Visited:	172 places	Overall MTP Ranking:	1300 (Senior Ambassador)
Ranking in Finland:	72	Ranking in Finland among Females:	16
Ranking in Finland among age 50 - 59	19	Ranking in Finland among Females age 50 - 59	4
(to update your MTP count, click HERE)			
3 Most Difficult Places Visited:	Market Reef Scilly Isles Pelagic Islands (and Pantelleria)	3 Easiest Places Not Visited:	New Jersey Nevada Illinois

Yhteenveto tarjosi myös mielenkiintoisen listan vaikeimmista (ja helpoimmista) kohteista – ja vaikeimmat kohteeni näyttävät olleen Märketin majakka, äskettäin “bongattu” Lampedusa ja Scilly -saaret – kaikki ihan kivoja paikkoja! Helpoimmat kohteet ovat kovin amerikkalaisesta näkökulmasta, mutta tietysti, jos näitä MTP-pisteitä olisi ajatellut, niin NYCssä olisi ollut aika helppo käydä New Jerseyyn puolella, mutta eipähän ole millään NYCIn reissulla tullut käytyä ...

P.S. Jutun alussa oleva kuva ei liity mitenkään tähän aiheeseen. Sen otin viime sunnuntaina kun kävimme linturetkellä Laajalahdella. Mietin ihan pienen hetken, että ryhtyisinkö lintubongariksi – mutta päätin olla ryhtymättä!

SVEITSIN KANTONIT

MAY 11, 2013

Huomaa – tämä juttu on tarinan osalta vuodelta 2013.

Ehkä haluat lukea [Sveitsi-yhteenvedon vuodelta 2020?](#)

Se, että viime viikonloppuna naputtelin matkailuhistoriani myös MTP-pisteiksi poiki yllättäen kaikenlaista.

Tulin tarkastelleeksi Euroopan karttaa “MTP-tasolla” eli Sveitsin osalta kantoneittain, Ranskan osalta provinseittain ja samoin Italian ja Saksan osalta alueittain – ja totesin, että meillä riittäisi tällä lähestymistavalla Euroopassa vielä ihan kivasti matkailtavaa. Esimerkkinä Sveitsi, joka koostuu 26 kantonista, joista vuosien mittaan olen onnistunut – niitä sen kummemmin ajattelematta – vierailemaan 10:ssä. Geneve, Lausanne, Montreux -alue tuli (2 kantonia) tutuksi mm. Digital-vuosina, jolloin useampikin työmatka suuntautui näihin kaupunkeihin. Zürichissä (ja Winterthurissa) kävin isäni kanssa jo teini-ikäisenä, kierrellen itse silloin retkillä mm. Zugissa, Lucernessa ja Bernissä (4 kantonia). Zürichistä matkustimme junalla Sargansiin Liechtensteinissa vieraillessamme (3 “uutta” kantonia) ja Davos ja Sankt Moritzin alue, jossa vietimme

yhden joulun on sekin oma "uusi" kantoninsa. Mutta Sveitsiin "pitää" siis palata, 16 kantonia vielä jäljellä. Ei yhtään vastenmielinen ajatus, viettää lisää aikaa Sveitsissä ...

MTP-statistiikan harvinaisemmat kohteet, joista mainitsin myös Maailmanmatkajat - ystäväilleni, käynnisti siellä keskustelun siitä, että useammaltakin puuttui vielä Märketin majakalla vierailu, ja nyt näyttäisi siltä, että sinne olisi elokuussa lähdössä 8 hengen ryhmä, tuon minun pisteharjoitukseni innoittamana!

MTP-harjoituksen myötä kontaktoin myös listan Suomen "kärkipäätä" ja tuon kontaktoinnin myötä Maailmanmatkajat ryhmämme on kuluvan viikon mittaan saanut monta uutta Facebook -jäsentä ja ehkä jopa muutamia pääkaupunkiseudulla asuvia uusia jäseniä tapaamisiimme Hotel Arthurissakin.

Kaikenlaista, pienestä tietokoneharjoituksesta ...

ONNELI JA ANNELI

MAY 19, 2013

Vaikkakin olen viime vuosina pyrkinyt jossain määrin karsimaan kotiin kertyneitä tavaroita, niin lapsuuteni tärkeimmistä kirjoista en ole vielä malttanut luopua. Hyllyssäni on koko Anni Polvan Tiina-sarja, Rauha S. Virtasen Selja-sarja, Laura Ingallsin Pieni talo preerialla -sarja ja mm. Marjatta Kurenniemen Onneli ja Anneli -tarinat. Kun kuulin, että Helsingin Kaupunginteatteri toteuttaa [Onnelin ja Annelin](#) näytännölle ajattelin, että se pitää nähdä ja onneksi vanhimman kummilapsemme 5-vuotias esikoinen suostui lähtemään mukaan, ettei tarvitse yksin aikuisena mennä katsomaan lastennäytelmää! Liput eilen näkemäämme näytökseen varasimme hyvissä ajoin, joten pienelle teatteriseuralaiselleni oli ehditty iltasatuina lukemaan koko tarina ennen näytelmää, ja myönnettäköön, tarina oli hänellä tapahtumien osalta paremmin hallussa kuin minulla. Mutta minulle kirjasta ihan erityisesti mieleen jäänyt osuus, kuvaus tyttöjen täydellisestä talosta, jossa "Vaatekomerossa riippui kaksi pikkutytön takkia ja kaksi sadeviittaa, Hattuhyllyllä oli kaksi olkihattua, kaksi lakkia ja kaksi sademyssyä. Sateenvarjotelineessä oli kaksi sateenvarjoa, jotka saivat heti paikalla toivomaan sadeilmaa, että olisi voinut käyttää niitä", jäi näytelmässä tietysti vähemmälle, koska näytelmässä "pitää" tietysti tapahtua koko ajan jotain. Mutta takaisin tuohon ensimmäiseen lauseeseen, "karsimaan kotiin kertyneitä tavaroita" - tuossa unelmatalossa tavaroita oli siis tasan tarpeelliset, ei yhtään ylimääräistä!

P.S. Pienen teatteriseuralaiseni äiti oli kuullut että Onnelista ja Annelista on tekeillä [elokuva](#)kin ja melkein jo sovimme menevämme sitten sitäkin yhdessä katsomaan ensi talvena.

KALININGRAD 12 TUNNISSA

MAY 27, 2013

(Klikkaa kuvaa, kumpaa tahansa, päästäksesi Kaliningradin kuva-kokoelmaan.)

Myönnettäköön, viikonloppumatkamme Kaliningradiin oli kyllä jo melko puhdas bongausmatka. Jos Kaliningradia ei olisi ollut TCC:n "[maalistalla](#)" – ja jos se ei olisi ollut kuitenkin suhteellisen lähellä, niin tuskin olisin koskaan päätynyt vierailemaan Kaliningradissa, entisessä Königsbergissä.

Matkamme Kaliningradiin oli [Maailmanmatkaajat](#) -ryhmän "klubimatka", eli 5 meistä kävi yhdessä bongaamassa pisteen Kaliningradista. Ryhmän kanssa matkustaminen toi etenkin meille, jotka olimme ryhmän kokemattomimmat matkailijat (ja kokemattomimmat Venäjän-matkailijat), mukavaa turvallisuuden tunnetta ja olihan mukavien ihmisten seurassa matkustaminen tietysti jo sinänsä mukavaa!

Tavanomaisten valmistelujen lisäksi (lennot Air Balticilla Riikan kautta, huoneiden varaaminen [Triumph Palace](#) -hotellista, viisumit Venäjälle (useimmat Futuristin kautta)) sovimme myös etukäteen hotellin avustuksella lentokenttäkuljetuksista ja lauantain retkestä (auto ja kuljettaja).

Kaliningradiin saavuimme perjantain ja lauantain välisenä yönä (lento Helsingistä klo 21:15, teoriassa perillä 23:50, käytännössä myöhemmin, sillä lento odotti viimeisiä matkustajia Riikassa ihan reilun aikaa) ja majoituimme mainittuun Triumph Palace -hotelliin, joka osoittautui erinomaisen siistiksi (huomaa ennakoluulot Venäjää kohtaan!). Me saimme vielä "huonearvonnassa" käyttöömmme sviitin, kun varaamiamme business-huoneita ei ollut vapaana kaikille – oli vaan tosi harmi, että sviitti mahtavine porealtaineen ja hulppeine näköaloineen yli Kaliningradin jäivät pitkälti lyhyellä vierailulla käyttämättä!

Lauantaina ihan kelpollisen aamisen jälkeen (parempi kuin esimerkiksi hotellissamme Palermossa huhtikuussa) lähdimme tutustumaan Kaliningradiin, niin kaupunkiin kuin [oblastiin](#) (alue, vähän kuten USA:n osavaltio, näitä, Venäjällä on 46 ja lisäksi muun tyyppisiä osia siten, että yhteensä nykyinen Venäjä koostuu n. 80 alueesta ja osa Maailmanmatkailijoista taitaa tavoitella näitä kaikkia!).

Aloitimme Meripihkamuseosta, joka lienee kaupungin tärkeimpiä museoita – onhan Kaliningradin alue ollut merkittävin meripihka-alue. Ja kieltämättä, museo oli iso ja esillä oli meripihkaesineitä todella paljon. Monet todella hienojakin. Ja itselleni

yllätyksenä päädyin jopa museokaupasta ostamaan meripihkakorun!
Meripihkamuseosta matkamme jatkui lyhyen postissa poikkeamisen jälkeen Zelenogradskiin Itämeren rannalla – taisi kuljettajamme yrittää tarjota tätä meille Kuurin kynnäksen sijaan, mutta olimme tiukkoina ja onnistuimme vakuuttamaan kuljettajan siitä, että haluamme Kuurin kynnäkselle, jos ei nyt ihan Liettuan rajalle asti, niin ainakin jonkin matkaa eteenpäin, vaikka siitä sitten joutuukin kansallispuistomaksun (300 ruplaa, vajaa 10 euroa, maksamaan). Ja niin sitten pääsimme ihastelemaan hieman pilvisenä päivänä toukokuussa pitkää autiota hiekkarantaa! Jos vaikka sanotaan, että kynnäks on hienempi Liettuan puolella, niin sai siitä käsityksen täälläkin. Ja kun se on Unescon perintökohde, niin ne seurueestamme, jotka keräävät myös Unescon perintökohteita, saivat taas pisteen!

Seuraavaksi vuorossa oli Svetlogorskin rannikkokaupunki, joka oli selvästi Zelenogradskia suositumpi. Täällä nautimme leivoskahvit katukahvilassa, hetkittäin jopa auringonpaisteessa ja laskeuduimme alas rannalle, jossa näimme mm. ison mosaiikkiaurinkokellon ja Venus-patsaan, jotka toivat mieleen Gaudin työt Barcelonassa. Näimme myös paljon koulunsa päättäneitä nuoria jonkinlaisissa kansallispuvuissa. Svetlogorskin huvilakadulla mieleeni tuli Jurmala Riikan lähellä.

Matkalla takaisin Kaliningradiin pysähdyimme vielä Linnoitus V:lla – sodan vuosia 1941-45 muistellaan täällä edelleen. Emme kuitenkaan jääneet sitä sen tarkemmin koluamaan vaan palasimme Kaliningradin keskustaan ja pysähdyimme ensin välipalalle McDonaldsille – sellainenkin siis Kaliningradista löytyy ja juustohampurilainen Kaliningradissa maistui jokseenkin samalta kuin juustohampurilainen Espoossa – hintaa kahdelle hampurilaiselle ja ranskalaisille ja yhdelle isolle Cola Lightille tuli vajaa 6 euroa.

Kaliningradin keskustassa katsastimme Kristus Vapahtajan ortodoksikirkon (vain ulkopäin), Voiton aukion jatkoimme matkaa Tuomiokirkkoon, Königsbergin katedraaliin, joka on ehkä tunnetuin Kaliningradin nähtävyyksistä. Katedraali ei enää ole kirkko ja sinne päästäksemme jouduimme ostamaan liput, jotka sittemmin osoittautuivat olemaan liput urkukonserttiin! Täysin ummikkona Venäjälle päätyy joskus tekemään asioita, mitä ei ollut suunnitellut tekevänsä. Katedraalin urkuparvi oli kuitenkin erinomaisen kaunis ja sen katsominen vähän pitempäänkin ei ollut mitenkään erityisen vastenmielistä. Ja soitettu klassinen musiikkikin oli kaunista. Ainoa hiukan huono puoli oli, että ilta venyi sitten hiukan ehkä aiottua pitemmäksi, kun ohjelmassa vielä oli vierailu supermarketissa ja illallinen Verf' Cafessa – ei ehkä kovin venäläinen, mutta pastat ja jälkiruuat olivat hyviä ja alkuruoaksi tilattu valkosipulileipä suorastaan mielenkiintoinen!

Päivän päätteeksi nautimme sviitissämme klubimatkojen perinteeseen kuuluvat vodkadrinkit ja ennen kuin Kaliningradin oblastin vodka oli viiteen henkeen saatu juotua, kello oli jo lähellä puolta yötä ja kun aamun lennolle piti hotellista lähteä klo 6, ei nukkumiseen Kaliningradissa tosiaan juuri jäänyt aikaa!

Mutta nukkumista tärkeämpää: pisteet tuli hankittua, Pirkon TCC-piste 113 ja Lassen 118.

[Tässä vielä matkakertomus runomitassa](#) – yksi seurueestamme on vähintäänkin harrastelijarunoilija.

PUHELIN PUUTARHASSA

JUNE 6, 2013

Tänä keväänä panostimme hiukan enemmän puutarhaan kuin välikesinä sitten perennapenkin tekemisen.

Poistimme piha-alueelle L-kirjaimen sakaran muodossa tulleen osan pensasaitaa ja saimme näin pari neliötä lisää nurmikkoa ja paljon aikaisempaa avaramman pihan – etenkin kun marjaomenapuut, joita jostain syystä on takapihamme pensasaidaksi aikoinaan istutettu olivat kasvaneet jokavuotisesta leikkaamisesta huolimatta melko isoiksi.

Perennapenkin reunustimme uudelleen [metallisella reunanauhalla](#), kun aikoinaan kivan luonnollisena materiaalina valittu turveharkko tuntui olevan niin luonnollinen, että myös nurmikko ja perennat halusivat kasvaa siinä.

Ja sinnikkään, jo useamman vuoden kestäneen etsimisen jälkeen, löysimme uuden pienen ruokailuryhmän, joka täytti vaatimuksemme: valkoinen, kevyt ja mielellään metallia. Ostimme vielä pisteeksi i:n päälle yhden kansituolinkin!

Kasveihin emme juuri koskeneet – jalohortensioista on alunperin istutetusta kolmesta poistettu jo yksi, sillä eivät ne oikein täällä etelä-Suomessakaan talvehdi vaan aloittavat aina alusta, jolloin koko kesäksi ”luvattu” kukinta rajoittuu loppukesään. Ehkä ensi keväänä toinenkin jäljelläolevista vaihtuu johonkin muuhun ...

Taloyhtiön yhteisellä alueella muutaman pensaan kuoleman jälkeen tyhjäksi jääneelle pienelle alueelle, jonne viime vuonna istutin muutaman auringonkukan, jotka sitten pääosin päätyivät jänisten ruuaksi (mutta kaipa ne tarvitsivat sitten ruokaa), kokeilen tänä kesänä krasseja – katsotaan päätyvätkö kukiksi vai ruuaksi.

Niin, ja kahteen astiaan olemme taas istuttaneet muutaman perunan – ehkä tänäkin kesänä saamme heinäkuussa muutamalle aterialle uudet perunat omasta puutarhasta! Siemenperunoiden ostaminen oli hiukan haasteellista – ongelmana oli löytää myyjä, joka suostuu myymään niitä kappaleittain, ei 5 kilon pussina. Helsingin kauppatorilta lopulta löytyi tällainen myyjä.

Puhelin liittyy tähän juttuun siten, että puutarhakuvat on otettu uudella Lumia 920 -puhelimellani, jonka kamera alkaa jo olla samaa tasoa (tai parempi) kuin varsinainen kamerani. Lisäksi kun puhelin kotona on kätevästi latautumassa omalla fatboy-tyynyllään se tulee helposti ja nopeasti napattua siitä aina kun tulee mieleen jotain kuvata. Lumia 920:een vaihdoin pari viikkoa sitten ja kerrankin täytyy sanoa, että puhelimen vaihto (E7:sta) sujui helposti ja suunnilleen kaikki tarvittavat toiminnot löytyivät ensimmäisen parin päivän aikana. Näppäimistön puuttuminen (edelliset 4-5 puhelintani ovat olleet qwerty-näppäimistöillä varustettuja) nyppii vielä joskus, mutta näppäimistöisiä vaihtoehtoja alkaa olla aika vähän tarjolla, joten kai sitä on vaan sopeuduttava.

EUROPE – FINAL COUNTDOWN

JUNE 9, 2013

Siis ei laulu, vaan Euroopan maiden bongaminen.

Eräänlaisella leikkauksella erilaisia Euroopan määritelmiä (Wikipedia, TCC:n maalista) tämä kesän jo varattujen matkojen jälkeen Euroopan maita on jäljellä
3: **Moldova, Ukraina ja Valkovenäjä** ja itsenäisten maiden lisäksi TCC-listalta 3 aluetta: Huippuvuoret, Kyproksen turkkilainen puoli ja Transnistria (Moldovan kupeessa).

Tänä kesäkuussa olisi ollut tarjolla [matka](#), joka olisi kattanut noista Ukrainan, Moldovan ja Transnistrian kerralla ja muutama maailmanmatkaaja-ystävämme olikin mukana tällä matkalla, mutta meidän suunnitelmiiimme se ei tänä kesänä sopinut.

Loput pitänee hakea, joskus, piste kerrallaan – vähitellen ...

JUHANNUSMATKOJA

JUNE 15, 2013

Vuosina, jolloin S/Y Meriharakka vielä kuului kesäämme, jaoimme sen käyttöä veljeni perheen kanssa juhannuksen osalta tyypillisesti siten, että vene oli juhannuksena käytössämme joka toinen vuosi. Niinä vuosina, jolloin – siis jo hyvissä ajoin – tiesimme olevamme veneettömiä, varasimme usein juhannusviikolle matkan ja juhannuksesta matkoilla, ulkomailla, onkin sittemmin jo muodostunut lähes perinne.

Olemme viettäneet juhannusta [Berliinissä](#), [Barcelonassa](#), [Saarenmaalla](#), Cavtatissa [Dubrovnikin](#) lähellä, Ohridissa [Makedoniassa](#) ja viime kesänä [Martha's Vineyardilla](#) USA:ssa (tätä nyt ei ehkä kuitenkaan voi varsinaisesta luokitella juhannusmatkaksi, sillä olimme reissussa kaksi viikkoa, ei vain juhannusviikkoa).

Juhannusmatkailun hyviä puolia on – paitsi, että 4 lomapäivällä saa koko viikon lomaa – myös se, ettei useimmissa paikoissa vielä ole kovin kummallista lomasesonkia, eikä siten siis kovin ruuhkaista, kuten vaikka myöhemmin kesällä Euroopassa. Ja kun takana on kymmeniä ja taas kymmeniä juhannuksia Turun saaristossa, joko kesämökillä tai purjeveneellä, niin muutaman juhannuksen Suomessa malttaa hyvin jättää väliinkin – vähän kuten Englannissa muutaman talven asunut sukulaisperhe totesi, että on niitä Suomen lumisia talvia jo ehditty sen verran monta kokea, että pari talvea ilman lunta käy ihan hyvin!

Tänä vuonna juhannusmatkamme suuntautuu Tanskanmaalle, mukana niin luontomatkailua (Fär-saaret) kuin kaupunkilomaa (Kööpenhamina) – matkakertomuksia näistä maisemista odotellessa: Hyvää Juhannusta itse kullekin, Suomessa tai muualla!

RISTEILYLLE KÖÖPENHAMINASTA?

JUNE 23, 2013

Odottaessamme laukkua Kööpenhaminan lentokentällä kiinnittyi huomioni risteilyvarustamoiden henkilökuntaan kentällä – jotenkin en ollut ajatellut, että risteilylle lähdetään täältä.

Seuraavana päivänä pyörillä kaupunkia kierrellessämme jatkoimme vielä pohjoiseen aasialaisten valtaamalta Pieneltä Merenneidolta ja päädyimme risteilyaluslaitureille, jossa oli varmaan yhteensä lähemmäs kymmenen alusta. Samalla löysimme myös sopivasti risteilymatkustajien ulottuville asettuneet Outlet -myymälät – jos etsit tanskalaista muotia todella edullisesti kannattaa hakeutua tänne!

Jäi sitten tämä minulle yllätyksenä tullut yhdistelmä Kööpenhamina ja risteilyt siinä määrin kiinnostamaan, että piti illalla etsiä netistä Kööpenhaminasta lähteviä risteilyjä ja löytyihän niitä – yleisimpinä vaihtoehtona ehkä Nordic Capitals + Pietäri viikossa. Ei ehkä niinkään suomalaisia houkutteleva vaihtoehto, mutta lentokentän ja sataman havaintojen perusteella ihan vetovoimainen vaihtoehto monille eurooppalaisille! Berliinikin tuntui mahtuvan moneen risteilyyn – piti oikein kartasta tarkistaa, että miten sinne päädytään risteilyllä, mutta ihmeisesti Warnemunde on Berliinin Civitavecchia.

Muuallekin kuin Itämerelle suuntautuvia risteilyjä tuntui löytyvän, Norjaan ja Britanniaan – tai 26 päivää Kööpenhaminasta Los Angelesiin – pitäisiköhän sittenkin harkita, risteilyä Kööpenhaminasta ...

Tuttavani Maaailmanmatkaajista, jonka kesän useista matkoista ensimmäinen suuntautui Karibialle, risteilylle, kirjoitti tuon neljännen risteilynsä innoittamana blogiinsa Selviytymisoppaan Karibian-risteilylle, jossa hän käy läpi perusasiat ja vähän ylikin kirjain kirjaimelta lennokkaaseen, mutta selkeään tyyliinsä. Allekirjoitan lähes kaiken, pienillä vivahde-eroilla: laivoilla otettavista valokuvista olemme muutamia ostaneet itsellemme, yhteiskuvia meistä kun tulee muuten niin harvoin otettua/hankittua, eli en pidä kyseistä palvelua täysin turhana, ja jos loma-päivistä on vähemmän pulaa kuin rahasta, niin risteilyn ja lennon ostaminen erikseen on luultavasti edullisin vaihtoehto, mutta tiukalla aikataululla yhteensovittamisen riskin jättää mielellään matkanjärjestäjälle.

FÄRSAARET

[JUNE 25, 2013 PSCHILDT 5 COMMENTS](#)

([linkki](#) Färösaarten kuviin)

Juhannusviikon matkamme suuntautui tänä vuonna Tanskaan: Färösaarille ja Kööpenhaminaan. Matkaa Färösaarille olin hahmotellut jo muutaman vuoden ajan – olihan se lähellä ja kesäkohteeksi mukavan tuntuinen. Mutta valmiit matkat saarille olivat tuntuneet kalliilta, olivat usein sisältäneet myös Islannin eivätkä Kristina Cruisen kesäristeilytkään enää viime vuosina pysähtyneet saarille. Tänä keväänä sitten, kun Euroopan jäljellä olevat kohteet (TCC:n mukaan) alkoivat jo olla vähissä, tutkin taas kerran asiaa ja kun [Skyscanner](#) löysi kun löysikin suhteellisen edulliset lennot välille Kööpenhamina – Färösaaret (n. 300 euroa per hlö) niin matka varattiin. Lentojen hinnat tuntuivat muuten vaihtelevan päivästä toiseen paljon, joten jos edullista lentoa Torshaveniin (Sorvagin kentälle) etsii, niin kannattaa katsoa ainakin muutama päivä suuntaan ja toiseen. Hotelliksi valitsimme [Streym](#) -hotellin (Torshavnin noin kolmesta “keskustahotellista”) ja pidimme siitä: hotellin sijainti oli hyvä, pidin sen vaalean pohjoismaisesta sisustuksesta, kaikki toimi, pyynnöstä saimme huoneen meren puolelta, aamiainen oli jos ei nyt ylenpalttinen, niin ihan riittävä ja hotellista pystyi myös edullisesti lainaamaan auton.

(Hotellin nettisivutkin ovat ihan hauskat, eli kannattaa klikata linkkiä niille, jos ei ole kovin kiire!)

Vietimme saarelle yhden illan ja kaksi kokonaista päivää. Torshavnin idyllinen satama ja muutenkin kaupungin keskusta tuli oikeastaan nähtyä jo ensimmäisenä iltana.

Seuraavana päivänä kävelimme läpi kaupungin ja vihreän puiston vihreälle Pohjoismaiden talolle – ruohokattoinen tämäkin, kuten iso osa kaupungin taloista, isoistakin.

Takaisin keskustaan tulimme bussilla, jotka kaupunkialueella olivat ilmaisia (ja joissa oli jopa ilmainen langaton verkko). Torshavnin erityispiirteenä voisi mainita kaupungin patsastiheyden – väittäisin, että kaupungissa ei voi kulkea 200 metriä pitempää matkaa patsaalta patsaalle. Näimme niitä varmasti ainakin 50 ja varmasti ainakin toinen mokoma jäi näkemättä. (Patsaista tein ihan oman [kuvakokoelman](#)kin!)

Lensimme Torshavnista Klaksvikiin helikopterilla

Lasse oli etukäteen selvittänyt, että saarten välillä on aikataulun mukaista [helikopteriliikennettä](#) edulliseen hintaan – tarkoitettu tietysti oikeasti yhteyksiä tarvitseville paikallisille – mutta myös turistit saavat varata näitä lentoja (sillä riskillä, että paikallisten tarpeet saattavat ohittaa turistin varauksen). Olimme varanneet meille lennon Torshavn – Klaksvik ja saimme pitää paikkamme koneessa ja lentää 13 minuuttia helikopterilla hintaan 29 euroa per hlö. Klaksvikistä palasimme bussilla Torshavniin – tutustuttuamme ensin hiukan myös tähän saarten toiseksi suurimpaan kaupunkiin.

Toisen päivän retkikohteemme oli Vestmanna ja siellä [veneretki](#). Vestmannaan menimme hotellista lainaamalla autolla, matkaa vajaan 50 km suuntaansa. Paikoitellen tie kulki korkealla, näkyvyys oli huono pilvien roikkuessa alhaalla ja tie mutkitteli ylös ja alas – aivan kuten viime kesänä [Nordkappissa](#). Mutta liikennettä oli vähän ja matka sujui ongelmitta. Veneretken maisemat olivat vaikuttavia, ihan erityisesti jyrkillä rinteillä laiduntavat lampaat. Lintujakin näkyi, mutta vähemmän kuin vähän vastaavalla retkellä Nordkappissa. Lampaita kuulemma saarilla onkin enemmän kuin ihmisiä, joita on luokkaa 50 000.

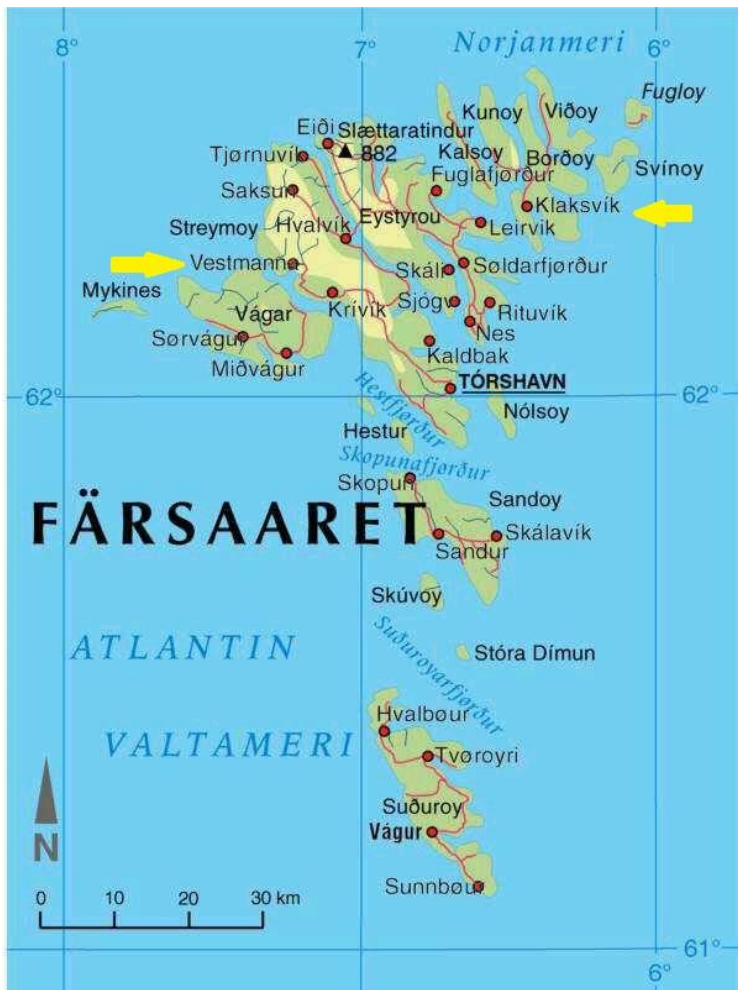
Shoppailukaupunki Torshavn ei ole – ostoskeskuksia on yksi, jolla hassu nimi: SMS. Matkamuistoja on tietysti tarjolla ja villapuseroita, mutta emme täällä panostaneet ostoksiin – olimmehan seuraavaksi menossa Kööpenhaminaan.

Ravintoloita oli muutama, lähinnä hotellien yhteydessä, ja SMS-ostoskeskuksessa pikaruokapaikkoja: ruoka oli aavistuksen kallista eikä nyt ehkä erityisen gourmeta, mutta toki tässäkin kaupungissa hyvin hengissä säilyi!

Färnsaarista ennen matkaa tietoa hakiessamme satuin myös näkemään lauseen “[Erittäin harva suomalainen](#) on kuitenkin vierailut Färnsaarilla” – ja muutenkin oletimme, että ilman suoria lentoja ja saarella poikkeavia (suomalaisia) risteilyaluksia aika harva sinne tulisi. Mutta niin vaan autoiluun sopivaa karttaa turisti-infosta hakiessamme törmäsimme suomalaisiin, joita kuulemma oli samoihin aikoihin saarella parin bussin verran, yhdistetyllä Färnsaaret -ystävyyssseuran ja Pohjola-Norden nuorisoliiton matkalla!

Maabongausmielessä Färnsaaret oli 114./120. (Pirkko/Lasse) kohteemme (TCC:n mukaan siis, [TCC kohteita](#) yhteensä 321).

Maaliskuun [2015 auringonpimennys](#) on muuten nähtävissä täydellisenä vain Färnsaarilla (ja Huippuvuorilla) – mutta ehkä tästä huolimatta todennäköisyys sille, että palaisimme saarille on melko pieni – vaikka ihan hieno kesämatkakohdehan tuo on!

5 THOUGHTS ON “FÄRSAARET”

1. lena / london and beyond

JANUARY 16, 2015 AT 5:02 PM

Färösaaret ovat mun must see-listan kärkipäässä. Hyvä ystäväni ja kämppikseni neljän vuoden ajalta on kotoisin juuri Klaksvikistä ja asuu nykyään Torshavnissa. Meidät on kutsuttu kylään moneen otteeseen ja kieltämättä kiinnostaa kovasti. Lontoosta pääsee kuulemma johonkin vuoden aikaan suoralla lennolla (kerran viikossa kesällä tms) suoraan Torshavniin, kuten myös Aberdeenistä. Hinnat ovat aina melko suolaisia, mutta ihan ymmärrettävistä syistä tosin.

Täytyy laittaa tuo helikopterireissu ehdottomasti korvan taa jos tuonne menen, ei ole paha hinta ja kokemus on varmasti hieno noissa maisemissa!

2. Pirkko

JANUARY 16, 2015 AT 5:11 PM

Kiitos kommentistasi!

Färösaaret on todella uskomattoman vihreä saari – riskinä tietysti sen takia, että siellä sataa, mutta erityisesti kesäkuukausina ilmat voivat olla ihan kivojakin. Ja on se aika omanlaisensa paikka ollakseen kuitenkin niin lähellä – Suomea tai Lontoota.

3. Satu VW I Destination Unknown

JUNE 2, 2015 AT 10:52 PM

Olipa kiva fiilistellä vähän tulevaa Färsaarten matkaa varten täällä teidän blogin puolella, kiitos kun vinkkasit linkistä! En voi muuta sanoa kuin että upealta näyttää, ja onneksi meillä on hieman enemmän aikaa tutkia noita saaria

4. Pirkko

JUNE 2, 2015 AT 10:55 PM

Kiitos kommentistasi Satu!

Toivottavasti teitäkin lennätetään helikopterilla jossain vaiheessa

1. Satu VW I Destination Unknown

JUNE 3, 2015 AT 10:45 PM

En tiedä lennätetäänkö, mutta meillä on kyllä suunnitelmissa lentää Suurin osa kun reissusta mennään siis ihan omien suunnitelmien mukaan, fillaroiden ja haikaten.

KAREN BLIXEN -MUSEO

JUNE 27, 2013

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) nähdäksesi lisää kuvia)

Paitsi TCC-pisteitä tai itsenäisiä maita olemme maailmalla käyneet jo useammassakin "kirjallisessa" kohteessa. [Cornwall](#)issa söimme yhden aterian Rosamunde Pilcherin kirjojen pubissa St Ivesissä. Botswanaassa kävimme erikseen [Gaboronessa](#) Alexander McCallSmithin dekkarisarjan innoittamana ja [Nantucketin](#) saarelle pääosin Nancy Thayerin kirjojen takia – ja onnistuimme jopa lyhyesti tapaamaan hänet.

Tällä kertaa Kööpenhaminaan matkustaessamme Lassen veli suositteli meille [Karen Blixen -museo](#)ta Rungsted Kystissä ja kesäretki-ideana se kuullosti sen verran hyvältä, että teimme pienen junamatkan sen takia. Ja paikkahan oli aivan ihana, erityisesti kauniina kesäpäivänä: kävely kesäisessä vehreässä lehtimetsässä, jossa oli kivoja linnunpönttöjä joka mutkan takana, pysähtyminen Karen Blixenin haudalle metsän keskellä ja tutustuminen taloon, jossa hän oli elänyt nuoruutensa ja Afrikasta palattuaan. Museo käsitti sekä huoneet, joissa hän oli asunut ja kirjoittanut – sellaisina kuin ne olivat Karen Blixenin kuollessa ja näyttelytiloja, joissa oli hänelle kuulunutta esineistöä ja kirjoja. Ja ehkä minulle kaikkein vaikuttavimpana huone, jossa oli hyllymetreittäin kirjoja, kaikki Karen Blixenin tuotantoa, kaikilla kielillä, joille kirjat on

käännetty: mahtava – ja konkreettinen – elämäntyö. Itse olen viimeisen vuoden parin mittaan pyrkinyt ostamaan vain e-kirjoja, mutta tässä huoneessa pysähdyin kyllä hetkeksi miettimään, että jos perinteisiä kirjoja ei joskus enää ole, niin ei sitten enää ole tällaisia huoneita museoissakaan ja jotenkin luettelo kirjoista nettisivulla ei hetimiten tunnu kyllä yhtä vaikuttavalta.

Karen Blixen -museon lisäksi Rungsted Kystissä on iso satama, johon entisinä purjehtijoina myös tutustuimme. Veneitä oli silmäkantamattomiin – tuli Tukholman lähellä Bullandö mieleen. Ja rannassa palveluita kuin pienessä kaupungissa, merkkivaateliikkeitä, lahjatavaraliikkeitä, ravintoloita, kahviloita. Mutta kun kohteemme oli Karen Blixen -museo, niin nautimme lounaaksi tanskalaiset voileivät tietysti Karen Blixen -museon kahvilan vehreydessä!

Karen Blixen -museosta vielä – netissä siitä tietoja etsiessämme löysimme myös tiedon, että myös Keniassa on Nairobin lähellä Karen Blixen museo ja Denys Finch Hattonin hauta, joten kun Kenia on muutenkin vasta listoillamme jonain tulevana matkakohteena, niin pitänee silloin yrittää sisällyttää myös nämä matkaohjelmaan!

KÖÖPENHAMINA – LEMPIKAUPUNKINI?

JUNE 29, 2013

(Kuviin kuvasta tai [tästä](#))

Kööpenhaminassa kävin ensimmäisen kerran isäni kanssa 40 vuotta sitten. Muistan vieläkin Strögetin ja tanskalaiset voileivät tältä ensivierailultani. Sittemmin olemme käyneet Kööpenhaminassa (ja muualla Tanskassa) autolomalla, “kevättä vastassa” -lomalla jonain pääsiäisenä ja (minä) useammalla työmatkalla erityisesti SAPin vuosinani (1998-2005) ja viimeksi [viikonloppumatkalla syntymäpäiväni kunniaksi](#) syksyllä 2011.

Tuolloin lainasimme hotellista pyörät, kiertelimme kauniissa syysäässä Kööpenhaminaa Christianiaa myöten ja nautimme syntymäpäivällällisen Strögetillä yhdessä veljeni ja hänen puolisonsa kanssa, jotka sattumalta olivat kaupungissa, hekin, pyöräkilpailuja seuraamassa. Jo tuolloin paluumatkalla ajattelin, että tänne pitää tulla kohta uudelleen, en ollut muistanutkaan miten mukava kaupunki tämä on! Ja nyt, vietettyämme taas muutaman päivän Kööpenhaminassa, pyöräillen, shoppaillen ja kävellen Nyhavnin kanavan rantoja, kaupunki tuntui entistä mukavammalta.

Tällä kertaa kävimme uusina kohteina [Torvehallernessa](#) ja ensimmäistä kertaa kiinnitimme huomiota [risteilyaluksiin](#) (ja laiturialueen outlet-myymälöihin). Kävimme

myös Tivolissa nauttimassa kesän vihreydestä ja uskaltauduimme yhteen laitteeseenkin. Pientä Merenneitoa pitää (melkein) aina Kööpenhaminassa käydessä käydä tervehtimässä ja teimme retken kaupungin ulkopuolelle [Karin Blixen -museoon](#). Aivan hotellimme lähellä oli tämän kesän erikoisuus, [hiekkalinnanäyttely](#), ja kävimme katsastamassa senkin, ihan aidan sisäpuoleltakin (50 DKK / aikuinen). Automatkallemme kauan sitten poikkesimme Louisianassa ja yhdellä työmatkoistani käytin illan bussimatkaan edestakaisin Malmöhön, silla halusin ylittää (silloin) uuden Juutinrauman sillan – minulla on edelleenkin meidän perheen ainoa “piste” tämän sillan ylittämisestä!

Asuimme tälläkin kertaa mahdollisimman lähellä Kongens Nytorvia, jonne pääsee suoraan lentokentältä metrolla, ja joka on lähellä niin Nyhavnia, Strögetiä kuin rantaa, josta löytyy Pieni Merenneito – pyörä riittää, muita kulkuneuvoja ei tarvitse paitsi lentokenttäkuljetuksiin. Ja pyörän saa [hotellilta](#).

Eri yhteyksissä kun minulta on kysytty mielikohteitani maailmassa olen usein sanonut, että Lontoo. Lontoo siinä mielessä, että vaikkakin olen sielläkin käynyt välillä lähes vuosittain, niin aika on aina tuntunut loppuvan kesken ja olen ajatellut, että joskus, kun siihen olisi tilaisuus, voisin viettää Lontoossa useamman kuukauden. Nyt mietin vakavasti, että pitäisikö vaihtaa tuota vastausta ja sanoa, että Kööpenhamina! Kummassakin kaupungissa viihtymiseeni vaikuttaa länsimaisen maailman toimivuus ja (ainakin illuusio) turvallisuudesta.

Kummassakin kaupungissa ymmärrän kieltä – vaikken tanskaa osaakaan, niin ruotsilla saa kirjoitetusta tanskasta melko hyvin selvää ja englannilla tai ruotsilla pärjää muuten. Kummassakin kaupungissa on on kiva kierrellä tavaratalojen vaateosastoilla, sillä tarjontaa myös isommalle, pidemmälle ja aikuisemmalle naiselle on runsaasti. Ja nähtävää riittää monelle matkalle – tai monelle viikolle (kuukaudelle), jos ei ihan kaupungin keskustassa, niin lähiseuduilla.

FÄRSAARTEN KANSALLISLINTU: MERIHARAKKA!

JULY 4, 2013

Tästä voit [kuunnella](#) meriharakkaa

Olisin voinut mainita tämän sivulauseessa [Färsaarten matkakertomuksessani](#), mutta tässä blogissa meriharakka-aihe ansaitsee kyllä oman juttunsa!

Meriharakka, Tjaldur fäärinkielellä, on siis saarten kansallislintu. Meille juttu tuli vastaan Tjaldur – Ystävyysseura Suomi – Färösaaret –[sivulla](#), uutena asiana kuten sekin, että tällainen ystävyysseura on olemassa.

Pieni lisätutkimus aiheesta tuotti myös tiedon, että meriharakka on ollut Färösaarten kansallislintu jo pitkään ja siitä tuli symboli 1800-luvun lopun vapautumispyrkimyksille. Vuosisadan vaihteessa, siis 1900-luvulle tultaessa, [meriharakkalippu](#) vaihtui pässilippuun (ja siitä sitten nykyiseen ristilippuun joitakin vuosikymmeniä myöhemmin).

Aamulehden kuvakisasivuilta löysin tätä pienimuotoista tutkimusta tehtäessä myös tämän kivan kuvan Färösaarilta, jossa on sekä meriharakka että lammas.

Suomessa niin Hanko kuin Raahe ovat valinneet meriharakan nimikkolinnukseensa.

Ja vielä kertauksena – tämä blogihan sai Meriharakka -nimensä [purjeveneestämme](#), joka nyttemmin osaltamme on jo historiaa.

MINUN MATKANI

JULY 6, 2013

Oma aika -lehden Minun matkani-juttusarjaa mukaillen – vaihteluna Färsearista ja Kööpenhaminasta kertoville jutuille:

ENSIMMÄINEN MATKANI suuntautui Ruotsiin. Vietimme, äiti ja lapset, kesää Eckerössä ja teimme sieltä päivämatkan Kapellskäriin. Ruotsista ei jäänyt tuolta matkalta kovin paljoa mieleen, mutta laivamatkalta jäi – Ahvenanmeri oli kuoppainen ja me kaikki, lapset, tuolloin 9-, 7- ja 6-vuotiaat (minä vanhimpana) olimme muistaakseni paluumatkalla merisairaita.

MATKUSTAN mieheni Lassen kanssa. 80- ja 90-luvuilla tuli myös tehtyä työmatkoja Pohjoismaihin, Sveitsiin, Ranskaa ja Belgiaan, mutta nykyisin, tiukan rahan aikana, niitä osuu kohdalle harvemmin (eikä Kiina ja Intia työmatkakohteina oikein houkuttelekaan).

PARAS MATKANI – tai saako sanoa parhaat matkani – ovat olleet luontomatkkoja: 50-vuotisjuhlieni kunniaksi [Galapagokselle](#) ja safarimatkat Afrikkaan, erityisesti Tansaniaan ([Serengeti, Ngorongoro](#)), mutta myös [Krügerin](#) luonnonpuistoon Etelä-Afrikassa ja [Chobe-joelle](#) Botswanassa ja Namibiassa.

YLLÄTYKSELLISIMPIÄ sattumuksia ovat olleet jääminen tuulen takia jumiin [Golem Gradin](#) saarelle Makedoniassa ja Makedonian poliisin pelastusoperaatio. Myös paluupurjehdus Visbystä Hankoon myrskyksi nousseella tuulella, isopurjeen haljetessa ja GPS-pisteiden hävitessä Hankoon sisään tullessamme on jäänyt mieleen.

MATKUSTIN VIIMEKSI Färsearille ja Kööpenhaminaan. Kööpenhaminaan ties monennenko kerran – ja tuskin viimeistä kertaa.

MATKUSTAN SEURAAVAKSI Balkanille “keräämään” pisteet vielä puuttuvista Balkanin maista (Serbia, Kosovo) ja Bulgariasta.

UNELMAMATKANI on ollut matka maailman ympäri – ja sellainen on nyt jo hyvin vahvasti suunnitteilla tälle syksylle.

Ja siis tässä linkki kaimani (ja Maailmanmatkaaja-ystäväni) vastaavaan (mutta ihan oikeasti julkaistuun) juttuun.

TORSHAVN – PATSAIDEN KAUPUNKI

JULY 12, 2013

Palataan vielä kerran Färösaarille – kokosin kaupungin patsaista oman [kuvakokoelman](#), sillä patsaita Torshavnissa riitti. Tietysti kaupunki oli pieni, ja sikäli kohtuullinenkin määrä patsaita taitaa tuottaa lopputulokseksi patsaan lähes joka kortteliin – mutta niin tai näin, paljon niitä oli, patsaita! (Edellisen kerran jostain kaupungista erillisen [taidekuvakokoelman](#) “jouduin” tekemään Ljubljanasta.)

DARIÉN GAP

JULY 17, 2013 1 COMMENT

[Ecuadorissa](#) ollessamme, jo vuosia sitten, teimme myös retken Quitosta Otavaloon – kuten kai useimmat sillä seudulla käyvät. Oppaamme mainitsi silloin pariin otteeseen, että ajamme [Pan American Highway](#)ta pitkin ja silloin tuli myös puheeksi se, että vaikkakin tien nimi on Pan American Highway, niin siitä puuttuu pätkä Kolumbian ja Panaman rajalla, eli tietä pitkin ei voi ajaa Etelä-Amerikasta Pohjois-Amerikkaan. Tämä yksityiskohta kuullosti sen verran mielenkiintoiselta, että muistan jo silloin etsineeni hiukan tietoa tästä [Darién Gapista](#).

Nytemmin olen ajoittain lukenut Päivin ja Santerin, näiden globaalien nomadien, blogia ja siinä oli äskettäin linkki heidän kuvaamaansa videoon Darién Gapin ylittämisestä ([linkki poistettu 3.6.2018, ilmeisesti video on poistettu](#))- ei siis autolla, sillä autolla sitä ei voi ylittää, vaan osittain moottoriveneellä ja osittain viidakossa

vaeltaen. 40 minuutin filmi on melko hidastempoinen, välillä tylsäkin, mutta antaa kuitenkin kuvaa siitä, että minkälainen matka, jonka he tekivät perulais-sveitsiläisen pariskunnan kanssa, oli. Ja erityisesti paikka, joissa Päivi haastattelee perulaista naista on kaunis katsella! En suunnittele toistavani tuota veneretkeä ja viidakkovaellusta koskaan, mutta ihan mielenkiintoista oli kuitenkin nähdä minkälaista se olisi ...

Mielenkiintoinen oli myös perulaisen naisen kommentti siitä, miten hänelle, latinona, noilla seuduilla on palveluille eri hinnat kuin pariskunnan sveitsiläiselle miehelle. Ja totesi myös, että vaaleille Päiville ja Santerille on lähtökohtaisesti aina eri hinnat. Tämä taas muistutti mieleeni kirjassa Culture Shock! India kuvatun intialaisen käytännön kolmine hintoineen: hinnat paikallisille, hinnat paikallisille, jotka tekevät esimerkiksi ruokaostoksia länsimaalaisille ja hinnat länsimaalaisille. Hinnat sen mukaan mikä arvioidaan ostajan maksukyvyksi – ihan loogista ...

Päivin ja Santerin tapa suhtautua maailmaan ja heidän vuodesta 2004 alkanut ja edelleen jatkuva ”matkansa” herättää monissa ristiriitaisia ajatuksia – esimerkiksi blogissa Rannalta katsoen ([linkki poistettu 3.6.2018, ilmeisesti blogi on poistunut](#)) on kommentoitu heitä äskettäin. Omalta osaltani olen lähinnä vierastanut heidän ”suvaitsemattomuuttaan” muunlaisia elämäntyyliä kohtaan – sallin toki heille heidän valintansa ja on mielenkiintoista lukea heidän kokemuksistaan, mutta ”käännyttäminen” alkaa helposti tökkiä. Mutta toisaalta – tuo blogikirjoitus ja etenkin sen herättämät kommentit lähes kaikki tavalla tai toisella tuomitsevat Päivin ja Santerin valinnan – ilmeisen vaikeaa, joten ilmeisen vaikeaa, tuo suvaitsevaisuus, suuntaan jos toiseen!

ONE THOUGHT ON “DARIÉN GAP”

1. Pirkko

[OCTOBER 3, 2013 AT 8:06 PM EDIT](#)

oli sitten joku muukin tästä aiheesta blogannut, eli jos haluat lukea aiheesta vielä lisää, niin [täältä löytyy](#)

LINTURETKELLÄ 1930-LUVULLA

[JULY 19, 2013](#)

Helsingin Seudun Lintutieteellisen Yhdistyksen julkaisussa [Tringa](#) on numerossa 2/2013 julkaistu allaoleva lyhyt juttuni isäni Erik A. Heinon vanhoista lintuvalokuvista –

ja kahden aukeaman verran näitä kuvia.

Vanhimmat valokuvat isäni valokuvakansiossa ovat keväältä 1931. Isäni oli tuolloin 10-vuotias – eli kuvat eivät olleet hänen ottamiaan vaan siististi pahvikartongeille liimattujen kuvien alle on kirjoitettu paitsi kuvan aihe ja päivämäärä myös kuvaajan nimi: kuvat ovat Leo Lehtosen ja Olavi Hytösen ottamia.

Kuvat vuosilta 1935-37 on otettu Viikistä ja Vanhankaupungin lahdelta. Linnut on nimetty tieteellisillä nimillä ja lähikuvat ovat joko pesältä tai siten että kiinniotettu lintu on jonkun kädessä – käytettävissä olleilla kameroilla ei taidettu ottaa kuvia kovin kaukaa tai kuvia lentävistä linnuista. Linturetket ajoittuvat silloin – kuten kai nykyisinkin – aamuvarhaiseen: ”Klo 4-8 Viikissä Olavin kanssa. Oltiin ulkona veneellä, mutta se täytyi vetää takaisin.” Isäni päiväkirjoista (1937-1997) – mutta myös isäni satunnaisista maininnoista – tiedän erityisesti Olavi Hytösen olleen hänen lapsuudenystäväään. Kesällä 1939 isäni pääsi Petsamon Heinäsaarelle ”turistien paimeneksi” ja ystävyystyösiellä rajavartijana olleen Veikko Salkion kanssa – linnuharrastus yhdisti. Heinäsaarelle oli tarkoitus palata seuraavanakin kesänä, mutta silloin Petsamo oli jo luovutettu Neuvostoliitolle. Ystävyys Veikon kanssa säilyi miesten koko elämän. Veikon elämäntyöhön voi edelleen tutustua Kokkolan Kieppi-museossa.

Vanhankaupungin lahdella isäni retkeili paljon myös 1940-luvulla, mm. vanhempieni seurusteluaikaisista valokuvista useimmat sijoittuvat tänne.

Luonto ja linnut säilyivät isälleni aina läheisinä, vaikka haaveet biologian opiskelusta jäivätkin äidin ja sukulaisten muistuttaessa taloudellisista realiteeteista ja isäni valmistuikin sotien jälkeen laivanrakennusinsinööriksi ja ura telakkateollisuudessa mahdollistikin sittemmin kesäpaikan hankkimisen Paraisilta ja siellä tontilla olevan suoalueen jättämisen luonnontilaan, linnuille.

Vanhoja lintukuvia voit halutessasi katsoa näistä

linkeistä: [Vanhankaupunginlahdella](#) 1931-36, [Helsingin ympäristön kareilla](#) 1935-37 ja [Petsamo](#) 1937-39.

2013 TALL SHIP RACE

JULY 21, 2013

Emme aluksi innostuneet tämän vuoden Tall Ship Racen vierailusta Helsingissä – emme käyneet lainkaan katsomassa veneitä Hietalahdessa – mutta viime hetkellä innostuimme sitten kuitenkin ajatuksesta lähteä katsomaan veneiden lähtöä, purjeiden paraatia Royal Linen Natalialla.

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) lisäkuviin)

Aikaisemmin Tall Ship Raceja olemme seuranneet (ainakin) vuosina [2011](#) ja [2003](#) ja 1996 (Turussa) ja 2000,1996 ja 1988 Helsingissä. Purjeiden paraatia mereltä seurasimme edellisen kerran Airistolla tasan kymmenen vuotta sitten (2003) – silloin vielä omalla veneellä.

Vuonna 2009 laivojen käydessä Turussa kummityttäreemme ystävä pääsi seuraamaan purjeiden paraatia ilmasta ja otti siitä hienoja kuvia.

(Vuosina 1992 ja 2007, ainakin, Tall Ship Race -satamana Suomessa oli Kotka, jossa emme noina vuosina(kaan) käyneet.)

TILASTOPÄIVITYS KESÄLLÄ 2013

JULY 25, 2013

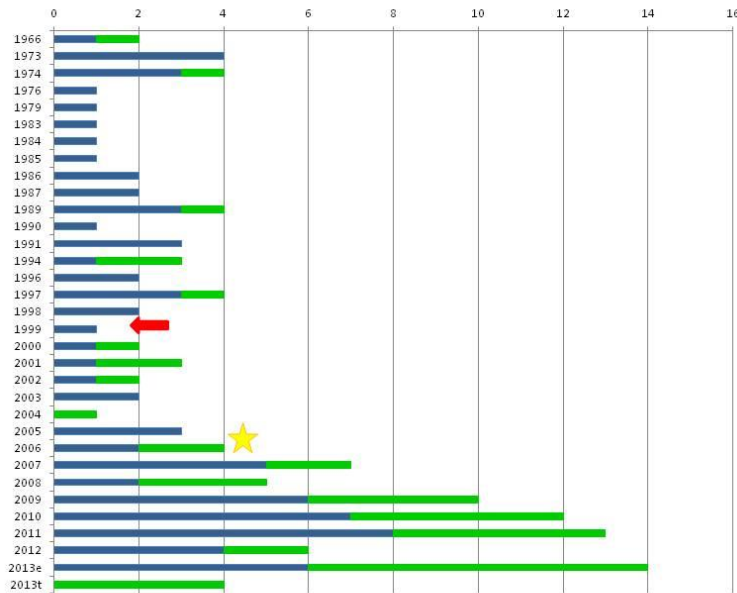
Seuraavaa matkaa odotellessa innostuin tekemään pari yhteenvetoa matkailun toteutumista.

Ensimmäisessä kuvassa on uusien maiden (sininen) ja uusien “TCC-maiden” (vihreä) kertyminen per vuosi. Merkitsin kuvaan myös punaisella nuolella kohdan, jossa ensimmäisen kerran laskin monessako maassa olen käynyt ja keltaisella tähdellä vuoden, jolloin myimme osuutemme viimeisestä purjeveneestämme – tuohon vuoteen käytimme pääosan lomista merellä tai sen äärellä vanhempieni kesäpaikassa.

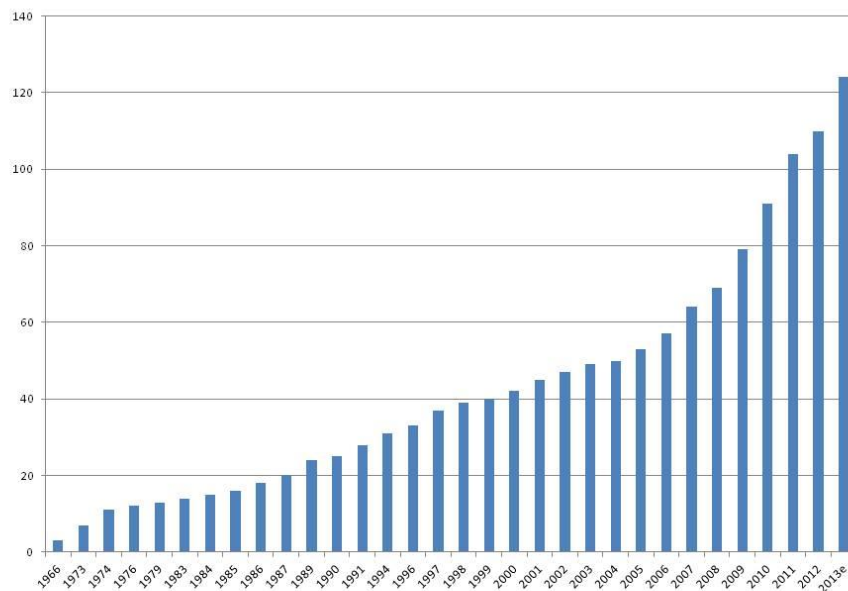
Vuoden 2012 “kuoppa” selittyy sillä, että ensimmäinen tavoite, 100 “TCC-maata” tuli

täyteen vuonna 2011 ja sen jälkeen teimme vaihteeksi muutaman matkan pisteitä laskematta!

(2013e = ennuste, 2013t = alkuvuoden toteutuma)

Toinen kuva näyttää kertymän "TCC-maina".

Tässä yhteydessä sopisi ehkä myös "mainostaa", että sain vihdoinkin kirjoitettua kokonaan uudelleen tuon [100 maata](#) yhteenvetosivu

KOTISEUTURETKEILYÄ

AUGUST 4, 2013

Helteisenä elokuun viikonloppuna päädyimme retkeilemään Espoossa.

Lauantaina kävimme Nuuksioon avatussa uudessa Suomen Luontokeskus Haltiassa ja sunnuntaina kävimme katsomassa ne [Avoimet puutarhat](#) -tapahtuman puutarhoista, jotka olivat kohtuullisella pyöräilyetäisyydellä meiltä, eli [Villa Hemfridin](#) puutarhan Nuottaniemessä ja [Rantaloiden rivitalonpihan](#) Westendissä.

[Haltia](#) oli uusi ja hieno. Siellä oli hiukan perinteistä biologista museota täytettyine eläimineen, eläinaiheista nykytaidetta ja erilaisia kuva- tai äänimaisemaesityksiä. [Pekka Jylhän](#) jänikset olivat vaikuttavia siinä missä Emmassa oleva Jylhän Vapisten ja kunnioittaen -teos. Äänimaisemista jaksomme kuunnella ison osan isän ja pojan karhun haaskalla odottelua, joka loppui ihan hauskesti! Karhunpesä puhuttelee varmasti meitä hiukan nuorempia näyttelyvieraita. Lopuksi nousimme myös näköalatorniin, josta tuli mieleen nousu joillekin majakoille menneinä vuosina. Kahvila oli sekin tietysti uusi ja siisti ja ihan kivan tuntuinen – ei kylläkään erityisen edullinen. (Kuvaa tai [tästä](#) klikkaamalla näet lisää kuvia.)

Sunnuntaina päädyimme kauniin ilman innoittamana kerrankin tutustumaan näihin kerran vuodessa yleisölle avoinna oleviin yksityisiin puutarhoihin. Erityisesti Villa Hemfrid oli yllätys – olemme luultavasti ohittaneet sen pyöräillen muutamankin kerran, mutta kadulta päin ei helposti arvaa minkälainen viherkeidas aidan toisella puolella on! Westendissä oleva rivitalopiha taas näytti vaihtoehdon peruspihanurmelle – tosin siilipopulaatiomme taitaa kyllä pitää enemmän nykyisestä nurmikko perennapenkkiyhdistelmästämmä (rikkaruhoineen).

NÄIN PAKKAAN, KOKEMUKSELLE :-)

AUGUST 7, 2013 PSCHILDT 26 COMMENTS

Kun lähtöjä vuodessa kertyy 5-10, niin pakkaamisen olisi kiva sujua helposti ja lopputuloksen olisi hyvä olla optimaalinen: kaikki tarvittava mukana, muttei mitään liikaa. Monen vuoden harjoittelulla olen mielestäni päässyt asiassa jo sen verran hyvälle tasolle, että kehtaan tässä "jakaa" pakkauslistani.

Ensimmäinen vaihe – valmistelevat toimenpiteet:

- tulostetaan lento"liput" ja hotellivaraukset, vaikka ne miten olisivat mailissa ja vaikka usein selviääkin jo puhelimella ja passilla, niin jotenkin tuntuu turvallisemmalta, kun on pääasiat myös paperilla!
- tarkistetaan, että iPadillä on riittävästi elokuvia ja kirjoja matkalle ja täydennetään tarvittaessa
- ladataan kohdemaiden kartat iPadille ja puhelimelle (Citymaps2Go)
- vaihdetaan valuuttaa, jos tarpeen – tai ainakin nostetaan käteistä
- [peruutetaan Hesari](#) ja pitempien matkojen ajaksi [pysäytetään postin kanto](#)
- "haastavampiin" kohteisiin suuntautuvista omatoimimatkoista teemme [matkustusilmoituksen](#) ulkoministeriöön
- yli viikon matkalle viritetään / sovitaan kukkien kastelujärjestelyt
- otetaan esiin lyhyelle matkalle lentolaukut, pitemmälle 1-2 matkalaukkua ja pienet reppu (käsimatkatavara) ja olkalaukku (matkalaukkuun, koneeseen vaan reppu)

Toinen vaihe – pakataan mukaan vierashuoneen lipaston ylimmän laatikon sisältö – helppo juttu. Laatikossa on seuraavat aina mukaan tarvittavat tavarat:

- elektroniikkatarvikelaukku, jossa on kameran ja puhelimien laturit, USB-, miniUSB-, iPad- kaapelit, LAN-kaapeli ja led-otsalamppu – ja muutama jakorasia!
- pieni kangaspussi, jossa on lentokoneessa matkan aikana tarvittavat tavarat: lukulasit, kynä ja vähän paperia, matkahaerätyskello (näkee kellon ilman, että puhelin tai tietokone on päällä), kuulokkeet, kynsiviila ja käsivoide, vähän rahaa (jos koneessa joutuu maksamaan ruuasta tai juomasta)
- kansio, johon pakataan lentolippu- ja hotellivaraustulosteet ja passit ja lentoyhtiö- ja matkavakuutus kortit (joihin on tehty kortin kokoinen liite, jossa on lyhyesti in English henkilötiedot, sairaushistorian oleelliset osat ja tiedot säännöllisesti käytettävistä lääkkeistä) – passikopiot ovat tallessa sähköpostissa
- iPad ja kamerasuojukset – muistuttavat, että niihin pakataan sisältö (ladattuna!)
- aurinkolasikotelo – muistuttaa aurinkolasien mukaan pakkaamisesta
- kankainen pyykkipussi ja verkkopussit alusvaatteille ja sukille ja kenkäpusseja
- kertakäyttösadeviittoja ja pieni sateenvarjo (otetaan mukaan harkinnan mukaan)

(Lisäksi toisessa lipaston laatikossa on mahdollisesti mukaan otettavia tavaroita, joita lyhyemmällä, tavanomaisimmille matkoille ei tarvitse miettiä: Pitkille lennoille matkatyyny ja lisälämmikkeeksi käyvä iso huivi? Adapteri? Hiustenkuivaaja? Vedenkeitin? Rokotuskirja?)

Kosmetiikka on pääosin sekin valmiiksi pakattuna – kosmetiikkalaukkuun lisättävistä jutuista (esimerkiksi päivittäin tarvittavat lääkkeet) on lista kyseisten laukkujen sisällä. Jaottelu nesteisiin ja muihin on tehty pysyvästi (nesteiden muovipussissa kosmetiikkalaukun sisällä). Samaisella listalla on myös muistutus, että jos kynsisakset otetaan mukaan, niin ne pitää muistaa laittaa matkalaukkuun ja muutama tilanteen mukaan mukaan otettava asia kuten aurinkosuojat ja käsidesi. Hiustensuoristajan otan mukaan aina.

Matkalaukkuun menevä kosmetiikka (pitemmillä matkoilla) pakataan pariin muoviseen rasiaan, joita perillä voi käyttää vaikka avattujen keksipakettien suojaamiseen hyönteisiltä.

Tietokoneesta päätetään matka kerrallaan – ja jos se (pieni, erityisesti matkoja varten hankittu kannettava) otetaan mukaan, niin siihen kopioidaan uusimmat versiot “perustiedostoista” viimeisenä iltana. Mukaan otetaan myös, tietysti, laturi ja (pitkillä matkoilla) muutama tyhjä DVD-levy valokuvien varmistamiseen.

Vaatteiden pakkaaminen jää yleensä viimeiseksi, koska se on edelleen minulle vaikeinta.

Tarvittavaan määrään olen, insinöörinä, löytänyt kaavan: **0,4 alaosaa ja 1,2 yläosaa**

per matkapäivä (alunperin löysin idean jonkun muun pakkausta käsittelevästä jutusta ja kertoimet ovat vähitellen muokkaantuneet alkuperäisistä minulle sopiviksi).

Siis, esimerkkinä 7 päivän matkalle tarvitsen tarvitsen 3 alaosaa ja 8 yläosaa – määriin sisältyy matkustusvaatteet. (Pienimmillään lukumäärät ovat pidennettyyn viikonloppuun 1 vara-alaosa ja 2-3 vaihtoehtoa yläosaksi matkavaatteiden lisäksi – yli 15 vuorokauden matkoilla tätä en ole vielä testannut, vaatinee vähän säätöä – ja pesulapalveluiden käyttöä matkalla.)

Lisäksi tarvitsen:

- alusvaatteita ja sukkia, myös lentosukat
- useimmiten (päälle) yhden takin (jos kohteina on sekä luontoa että kaupunkia, niin joskus sitten lisäksi “kaupunkitakki”) – ehkä myös fleesetakki
- kenkiä: jalkaan vaelluskengät (paitsi ihan kaupunkilomilla loaferit tai nilkkurit), turistisandaalit (jos kohteessa on lämmintä), balleriinat ja rantasandaalit (vähintäänkin hotellihuonetta varten)
- lähes aina aurinkohatun ja joskus jopa käsineet
- yöasun, joka käy myös hotellihuoneessa oleiluun
- kohteesta riippuen: uimapuku, pareo ja rantakassi
- jossain tapauksissa kuntosalivaatteet (yläosia vähemmän, sillä varsinaisia yläosia voi käyttää kuntoiluun kun ovat jo normaalikäyttöön likaisia) – salikengien sijaan mustat neopreenitossut, joita voi käyttää myös vedessä
- juhlavaatteet, -kengät ja iltalaukku, jos kyseessä on risteily, joulu tai muu juhla

Näiden esimerkkinä 3 alaosan ja 8 yläosan valinta aloitetaan alaosista, heitetään ne vierashuoneen sohvalle ja kerätään sitten niihin sopivia yläosia, toppeja, t-paitoja, neuleita, tuohon 8 asti (voi olla, että ensin tulee vähän enemmän, mutta sitten karsitaan tuohon lukuun – näillä määrillä olen jo useammalla matkalla päässyt siihen, että käyttämättöminä tulee takaisin ehkä 1-2 toppia, mikä jo lienee lähes tarpeenkin yllättäviin tilanteisiin ja säävaihteluihin varautumisena).

Lisätään asusteet: muutama huivi ja pukukoru. Siinä.

Tässä vaiheessa valmisteluja on luultavasti myös sopiva aika hoitaa **check-in lennoille**, että pääsee valitsemaan hyvät istumapaikat!

Rahat, puhelimet ja avaimet (myös matkalaukun avaimet!) otetaan mukaan lähtiessä. Ja jos keittiön pöydän tienoilla sattuu olemaan jokunen lukematon **aikakauslehti**, niin heitetään ne vielä reppuun matkalukemiseksi tilanteisiin, joissa elektroniikkaa ei saa käyttää. Joskus mukaan otetaan joku **kohdeopaskin**, mutta enimmäkseen nykyisin luotamme nettiin (pyrimme varaamaan hotellit, joissa wifi kuuluu hintaan, kun käytämme sitä kuitenkin myös vaikka tvkaistaan).

(Sattumalta pari päivää tämän julkaisemisen jälkeen Aurinkomatkat julkaisi sivullaan yhden melko [laajan pakkauslistan](#), joten jos tämä tuntuu sisällöltään niukalta ja haluat muistaa tuoksukynttilätkin, niin tutustu siihen.)

(Blogin joulukuisessa jutussa [5 viikkoa matkalaukkuelämää](#) kerron miten onnistuin pakkaamisessa syksyllä 2013 tekemälläni maailmanympärimatalla.)

(Päivitetty 26.10.2014 – lisätty rivi karttojen lataamisesta ensimmäisen vaiheen valmisteluihin.)

26 THOUGHTS ON “NÄIN PAKKAAN, KOKEMUKSELLA :-)”

1. Maarit

AUGUST 10, 2013 AT 7:50 PM

Järkevän oloinen lista. Itsekin teen aina listoja etukäteen. Vaatteiden lukumäärää helpottava kaava oli hauska. Oli myös mukava lukea jutustasi Sisiliassa, jonne matkaan mieheni kanssa piakkoin.

2. **Pirkko**

[AUGUST 11, 2013 AT 7:07 PM](#)

Kiitos kommentista!

Minäkin tein ensin aina listoja etukäteen, mutta vähitellen aloin kaipaamaan yhtä listaa, joka kelpaisi kerrasta toiseen! Ja tuon lukumääräkaava auttaa rajoittamaan mukaanotettavaa määrää – nyttemmin matkalta tulee käyttämättömänä takaisin enää (mahdollisten ostosten lisäksi) tyypillesti 1-2 yläosaa ja sen verran pitänee jo olla yllättäviä tilanteita vartenkin!

3. **Annika**

[AUGUST 11, 2013 AT 7:31 PM](#)

Auts! Insinööri. Tällainen humanisti pakkaa, mitä pakkaa, useimmiten liikaa ja aivan väärä vaatteita, unohtaa lähinnä kaikkia tärkeitä johtoja ja tekee kaiken aivan viime tipassa. Eivätpä ole vuodet ja tehdyt matkat parantaneet tilannetta.

4. **Pirkko**

[SEPTEMBER 23, 2013 AT 7:57 PM](#)

Tähän vielä jatkoksi muutama mielenkiintoisin netistä löytynyt pakkausaiheinen linkki:

[Travelschecklist](#)
[Pack for a trip](#)

5. **Katariina Bäckman**

[OCTOBER 12, 2013 AT 10:17 AM](#)

Periaatteessa ihan hyvä lista, mutta vielä pienemmäksi on minulla aikojen saatossa muuttunut.

6. **Pirkko**

[OCTOBER 12, 2013 AT 10:51 AM](#)

Kiitos Katariina kommentista – olisi mielenkiintoista kuulla mistä vielä voisi harkita karsimista! Mitä vielä Sinä jätät tästä kotiin?

7. **Johnc519**

[MAY 10, 2014 AT 1:47 AM](#)

I do consider all the ideas you've presented on your post. They're really convincing and can certainly work. Still, the posts are very brief for novices. May just you please extend them a little from next time? Thanks for the post.

8. **Pirkko**

[MAY 10, 2014 AT 3:22 PM](#)

Thanks for your comment – if I decide to come back to this topic I might consider expanding thing still – however the more detailed this gets, the more personal the choices also get ...

9. **kekku**

AUGUST 10, 2014 AT 8:53 AM

Lisäehdotuksia:

- varmuuskopio puhelimesta tai ainakin osoitekirjasta
- lehden voi myös ohjata kaverille tjsp.
- postilaatikkoon tarra "ei ilmaisjakelua / mainoksia"
- matkustustiedote
- vakuutuksen puhelinnumerot ja osoitteet (sopimus)sairaaloihin
- musiikin valinta (MP3)
- korvatulpat
- yleistulppa vesilavuaariin
- sähköadapteri vs. pistokkeensovitin

10. **Anne | Metallia Matkassa**

NOVEMBER 13, 2014 AT 9:18 AM

"Tarvittavaan määrään olen, insinöörinä, löytänyt kaavan: 0,4 alaosaa ja 1,2 yläosaa per matkapäivä."

Hah, tuo pisti naurattamaan

Erinomainen ja tarkka lista – ja hyvin tarkasti etukäteen mietitty. Toki kun matkustusvuosia alkaa olla reippaasti takana, varmasti jonkinlainen tietty kaava pakkaukseen ja matkoihin varautumiseen alkaa syntyä. Itse olen aiemmin ollut aika tarkka pakkaamisesta ja miettinyt asioita hyvin etukäteen, mutta nykyään olen jotenkin lähtenyt lipsumaan sellaiseen viime hetken pakkailuun ja sen myötä reissuun tulee otettua enemmän mukaan hyödyttömiä kuin hyödyllisiä asioita – onneksi kuitenkin matkustan aina mahdollisimman pienellä tavaramäärällä (yksinkertaisesti siitä syystä, että en jaksakaan kantaa painavaa rinkkaa tai raahata tavaroita perässäni)

Yhden asian mitä olen pakkaamisessa huomannut, on että lyhyelle kaupunkilomalle on paljon vaikeampi pakata kuin pitkälle reissulle! Lisäksi vaatteita yms. pitää ottaa suhteessa enemmän mukaan. Intiassa reissatessa ei ollut niin väliä, vetikö viikon putkeen samoilla, pesemättömillä haaremihousuilla. Nyt kun olin viikon Roomassa ja kiertelin kaupungilla kaikki päivät vaatteisiin hikoilemassa, tajusin että olin ottanut ihan liian vähän esim. sukkia ja paitoja mukaan. Lisäksi on kivempaa pistää illalla kun lähtee syömään jotain siistimpää päälle, joten tarvitsisi useamman asukokonaisuuden mukaan.

Huomasin, että oli vähän vanhempi postaus, mutta tulin Mondon linkittämänä katsomaan. Erinomainen postaus

11. **Ipumaria**

NOVEMBER 13, 2014 AT 10:17 AM

Hyvä lista, muistuttaa paljon omaani. Lentomatkoilla on mukava vaihtaa kengät villasukkiin :D.

12. **Kaukokaipuun Nella**

NOVEMBER 13, 2014 AT 2:18 PM

Hyvä listaus ja aikalailla omalta näyttää, eli kevyellä repulla reissataan täälläkin. Kiitos vinkeistä!

13. **Karoliina Ihmetysten maailmasta**

DECEMBER 7, 2014 AT 5:34 PM

Lyhyille perus "turistireissuille" tuo on aika passeli lista. Pidemmille matkatavarat pitää luonnollisesti miettiä hyvin eri tavalla (ilmasto-olosuhteet, millainen reissu kyseessä, kannatko tavaroita pitkiä matkoja rinkassa jne.) Täältä löytyy vertailuksi meidän lista: <http://ihmeissaan.blogspot.com/2014/06/nyt-reppu-jupiset-riimisi-rupiset.html> Toisessa jutussa valmistautumishojeita.

14. **Pauli**

JANUARY 12, 2015 AT 4:22 PM

Eräs vanhemman kaverin ohje taannoin matkalle lähtöön:

1. Pakkaa ensin laukkuun vain tarpeellinen, ei ylimääräistä mitään.
2. Hae pankista matkavaluutusta niin, että se riittää koko matkaksi.
3. Seuraavana päivänä pura laukku ja ota pulet pois, koska ne ovat tarpeettomia.
4. Käy pankissa hakemassa saman verran lisää valuutusta mitä olit eilen hakenut. Sillä yleensä matkalla kannetaan tuplasti liikaa vaatteita ja rahat loppuu kesken.

Toine vinkki:

Passi ja Visakortti lompakkon ja menoksi. Kaikkea saa halvalla kaukomaista.

Itse olen kolunnut työhommissa mm. seuraavia maita: Ruotsi, Norja, Saksa, Irlanti, Romania, Turkki, Irak, Somalia, Jemen, Pakistan, Singapore, Indonesia, Filippiinit, USA, Jamaika, Peru, Togo, Hollanti, sekä työmatkojen yhteyksissä lukuisissa maissa matkojen varrella ja muutamia lomamatkojakin tullut tehtyä. Mutta ei ole tullut paljoan Blogeja kirjoitettua. Yksi ainoa mielenkiintoinen vihko on kotona. Tein Somaliasta (2,5v) muistiinpanot jokapäivältä ja se on mielenkiintoista luettavaa näin jälkikäteen.

15. **Antti Varis**

DECEMBER 14, 2015 AT 1:17 PM

Suosittelen käymään sivulla <http://www.triptek.eu> Katselin, että siellä on kohtuullisen kattava matkailijan pakkauslista ja linkit tuotteisiin, jotka voi ostaa suoraan ko. verkkokaupasta. Hinnatkaan eivät päätä huimaa.

1. **Pirkko**

JANUARY 1, 2016 AT 4:26 PM

Kiitos Antti (ja muut kommentoijat, joita en erikseen ole tässä matkan varrella kiittänyt). Lievästä kaupallisuudestaan jätän tuon linkkisikin tuohon, sillä tuon tyyppistä kamaa, tyyliin pakkauskuutioita tai -

pusseja, olen itsekin hankkinut, tosin enimmäkseen maailmalta tai ulkomaisista nettikaupoista.
Etenkin pitemmällä kiertomatkoilla ne ovat käteviä ei-koskaan-purettavan matkalaukun/kassin hallinnassa.

16. **Lumo**

AUGUST 10, 2016 AT 11:10 AM

Tuo elektroniikkalista on vuosien varrella kasvanut. On padit ja puhelimet molemmille, niiden laturit, kamera, sen laturi ja vähintään kolme akkua =kaksi mukana ja yksi latautumassa, kiharrin itsepäisille hiuksille ja moniin maihin vielä kasa adaptoreita. Tuo jakorasiasia oli hyvä idea!

Pesulapalveluita käytämme monissa kohteissa kerran tai kaksi matkan aikana, monissa maissa kassillinen pyykkiä "wash & fold"-pesulla maksaa vain muutamia euroja ja pyykkiä saa takaisin 24 tunnissa tai nopeamminkin. Otan myös kasan pesulan henkareita ja housuhenkareita, henkareita kun ei koskaan tunnu olevan tarpeeksi hotellissa. Viimeksi oli kolme henkaria kahdelle, vaikka hotelli olikin paikallisen luokituksen mukaan 4*

17. **Pirkko / Meriharakka**

AUGUST 11, 2016 AT 3:08 PM

Kiitos Lumo! Unohdit elektroniikkalistasta kannettavan tietokoneen – vähänkin pitemmällä matkoilla roudaamme myös yhden sellaisen (toki pienen ja kevyen) mukaan, että saamme kuvat talteen sinnekin jo matkan varrella.

Pesulapalveluita mekin olemme käyttäneet, jopa hotellihintaisia "pakkoraossa", pitemmällä matkoilla, mutta kiertomatkoilla on usein haasteena se, ettei olla samassa paikassa riittävän kauaa.

Henkareista meillä ei yleensä tule pulaa – jos olemme samassa paikassa max 3 yötä, niin aika vähän puramme matkalaukkua/kassia sen aikana – ja jos niistä tulisi pulaa, niin valittaisin asiasta hotellille. Joskus on niinkin tehty ja onhan niitä sitten saanut lisää.

18. **Merituuli**

AUGUST 1, 2017 AT 9:20 PM

Tätä järjestelmällisyyttä oli kiva lukea.

Me ollaan sellaisia aika viimetingan pakkaajia. Nytkin osa huomenna mukaan otettavista vaatteista roikkuu vielä pyykkinarulla, mutta puhelimiin on laitettu muistutukset että ne on otettava mukaan. Aina pakataan vasta viimeisenä iltana, aiempi tuntuisi hassulta.

Kun lapset oli pieniä ja tärkeää muistettavaa oli vaipoista tuttiin ja unileluun, meillä oli laminoitu rastituslista josta ruksailtiin mitä on mukana. Se oli kätevä! Sittemmin sellaista ei ole ollut.

Meillä lapset (10v ja 13 v) pakkaavat itse annettujen öiden mukaan, toki me tarkistamme että asiat on muistettu. Se helpottaa jo paljon.

1. **Pirkko**

[AUGUST 5, 2017 AT 2:50 PM](#)

Kiitos kommentistasi! Lyhyille matkoille pakkaamme joskus vaikka samana aamuna, etenkin jos lähdemme autolla, jolloin lähtö ei ole ihan minuutin päälle tarkka, mutta jos tiedossa on pitempi reissu, niin kamojen kasaaminen aloitetaan aikaisemmin, sillä silloin ei oikein ole varaa unohtaa mitään oleellista, mutta toisaalta ei kannata kuljettaa ylimääräistäkään mukana.

19. **Johanna @ Out of Office**

[AUGUST 27, 2017 AT 2:26 PM](#)

Tämä oli hyvä listaus, mukava tietää kuinka te pakkaatte!

Omilla reissuilla yleensä tuppaa käymään niin, että vaatteita on mukana enemmän kuin tulee pidettyä. Toisaalta ajattelen että jos jotain kovasti tarvitsee, sen voi ostaa kohteesta, mutta toisaalta haluan välttää sellaisen tavaran tai vaateen hankkimista joka kaapista jo löytyy. Olen jossain määrin "varautuja", eli olen mielelläni varautunut kaikkiin niihin tilanteisiin ja sääolosuhteisiin, jotka saattavat olla mahdollisia.

Ehkä yksi turhimmista jonka olen koskaan mukaan pakannut, on ollut tehokas otsalamppu paikkaan jossa aurinko ei laske yöllä lainkaan, mutta mistä sitä koskaan tietää jos päättyy vaikka johonkin luolaan

20. **Pirkko**

[SEPTEMBER 1, 2017 AT 4:15 PM](#)

Kiitos Johanna! Vuosien mittaan meillä mukaanotettavan tavaran määrä on koko ajan vähentynyt – jos ei ole ihan sitä oikeaa vaihtoehtoa johonkin tilanteeseen mukana, niin useimmiten niilläkin vaihtoehtoilla mitä on mukana pärjää. Pitkälle reissulle, kuten kohta alkavalle runsaan 3 viikon matkalle, otamme kyllä kummallakin myös matkalaukun, eli ihan aina ei vielääkään mennä vain käsimatkatavaroilla, etenkin jos samalla reissulla on kohteita, joiden lämpötilat huitelevat 5 – 35 asteeseen!

21. **Suvi**

[OCTOBER 21, 2017 AT 8:40 AM](#)

Ihan mahtava lista! Olen itse vuosikausia pähkäillyt tuon alaosa/yläosa - suhdeluvun kanssa ja ohjeesi on mielestäni tosi toimivan oloinen! Omat matkani suuntautuvat yleensä Afrikkaan. Kun kesähepeniä pääsee Suomessa käyttämään varsin lyhyen ajan, niille on aina kivasti käyttöä tuolla päiväntasaajan eteläpuolella (myös kun siellä on talvi).

Olen itsekin pyrkinyt vähentämään vuosien mittaan matkalle pakattavien

vaatteiden määrää. Yksi virstanpylväs oli, kun pärjäsin viikon pelkillä käsimatkatavaroilla Hyviä matkoja sinulle!

1. **Pirkko**

[OCTOBER 22, 2017 AT 7:22 PM](#)

Kiitos Suvi! Ikä ja kokemus taitavat tässäkin asiassa opettaa. Meillä matkalaukku lähtee enää harvoin alle viikon reissuille – ja joka kerta yritetään vähän analysoida, että jäikö jotain käyttämättä, että pitäisikö vielä pienentää suhdelukuja

22. **Lentoemo**

[OCTOBER 24, 2017 AT 7:47 AM](#)

Huippulista! Huomaisivatpa kaikki kirjata ylös sairaudet ja lääkkeet. Todella tärkeä juttu, kun sairastut äkillisesti kohteessa tai koneessa.

23. **Pirkko**

[OCTOBER 29, 2017 AT 7:10 PM](#)

Kiitos! Ja hyvä että “muistutit” siitä, että tuota sairaudet/lääkkeet -listaakin pitäisi ehkä taas päivittää ajan tasalle

PÄIVÄRETKI KOSOVOON

[AUGUST 24, 2013](#)

(Lisätty linkki kuva-albumiin ja päivitetty hiukan tekstiä 24.8.2013, julkaistu alunperin 18.8.2013.)

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) nähdäksesi lisää kuvia)

Kosovon osalta täytynee jo tunnustaa, että ilman maapisteiden keräilyä tuskin olisin sinne matkustanut. En ehkä olisi lentänyt Belgradista Skopjeen, Makedoniaan, josta

Pristinaan, Kosovon pääkaupunkiin pääsee bussilla 2-3 tunnissa (matkustajamäärästä ja sen myötä rajan ylittämiseen kuluva ajasta riippuen). Belgradistakin Pristinaan pääsisi bussilla, mutta Serbian ja Kosovon välistä rajaa ei-sankarimatkailijoita kehoitetaan varmuuden vuoksi vielä välttämään – ja suoria lentoyhteyksiä välillä ei ole kysynnän puuttuessa.

Mutta, kuten aina, kun olin Kosovoon päättänyt mennä, niin historia herää eloon ja päädyin kertaamaan [Kosovon](#) itsenäistymisen vaiheita ja Suomenkin (mm. Martti Ahtisaari) osuutta siinä. Muutaman Pristinassa vietetyn tunnin aikana uuden valtion syntyä julistavasta Newborn -monumentista löytyy Suomenkin lippu ja rajalla näimme rauhanturvaajien Jeepin, jonka katolla liehui Suomen lippu. Pristinan keskusta on nyttemmin kuin minkä tahansa pienehkön eurooppalaisen kaupungin: kävelykatu, kahviloita, kauppoja, hotelleja. Äiti Teresa on esillä niin kirkkona, katuna kuin patsaana, vaikka hän Skopjessa syntyi ja oli albanialainen. Mutta niin on esillä Bill Clintonkin, patsaana, kiitoksena Naton osuudesta Kosovon itsenäistymisprosessissa. Ystävistämme Kosovossa ovat tainneet käydä vain Maailmanmatkaaja-piireistä tuntemamme henkilöt, hekin siis bongausmatkoilla, mutta syystä tai toisesta samaisessa bussissa Skopjesta Pristinaan kuin me oli myös kaksi nuorta suomalaismiestä, jotka olivat matkalla Kreikasta Makedonian ja Kosovon kautta ainakin Albaniaan, joten ehkä Kosovo piankin on jo normaali turistikohde.

Ja kun tässä nyt bongaus on korostettu, niin kerrataan pisteet: TCC-pisteinä Kosovo on minulla 116. ja itsenäisinä valtioina 79. YK:n jäsenmaahan Kosovo ei vielä ole, joten niitä pisteitä ei tästä kertynyt!

Pristinasta lisää myös vaikka Maailmanmatkaajaryhmäkollegamme Travellover-blogissa – he kävivät Kosovossa n. vuosi sitten.

SKOPJE, MAKEDONIA

[AUGUST 25, 2013](#)

(Lisätty linkki kuva-albumiin ja päivitetty hiukan tekstiä 25.8.2013, julkaistu alunperin 19.8.2013.)

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) nähdäksesi lisää kuvia)

Skopjeen – ja siis Makedoniaan toisen kerran, vietimme viikon [Ohridissa](#) muutama vuosi sitten – päädyimme, koska halusimme käydä Kosovossa, mikä Skopjesta onnistuu turvallisesti ja edullisesti.

Ja jottei tästä Balkan III -kiertomatkastamme muodostuisi liian raskasta oli suunnitelmissa Kosovon jälkeen yksi lepopäivä Skopjessa, ilman erityisempää ohjelmaa (tai edes oikeastaan etukäteisopiskelua kaupungin mahdollisista nähtävyyksistä).

Aloitimme aurinkoisen sunnuntaiaamun Skopjessa kävellen keskustaa kohti – hotellin olimme valinneet läheltä linja-autoasemaa, kun tiesimme sinne kulkevamme useamman kerran. Ensimmäisen puiston kohdalla pysähdyimme ihastelemaan kullattuja hevosia patsaskokonaisuudessa ja jo kohta kuljimme Makedonia Gaten “riemukaaren” alta ja näimme valtavan ratsastajapatsaan, jota ympäröi suihkulähde ja musiikki. Matkalla Stone Bridgelle, ilmeisesti ainoa oikeasti vanha asia Skopjen keskustassa näimme lisää ja taas lisää patsaita. Aukiolla näkyi myös vuoden 1963 maanjäristyksestä muistuttavia laattoja monessa kohdin. Myöhemmin hotellille palattuamme oli pakko etsiä lisätietoa Skopjen patsaista ja opimme sittemmin, että ne ovat osa [Skopje 2014](#)-hanketta, jossa kaupungille rakennetaan mahtipontista uutta “vanhaa” keskustaa, yhden “perusmakedonialaisen” puolueen ideana, ison osan kansaa sitä hävetessä. Toisessa jutussa otsikoitiin asiasta: Skopje – kitschin pääkaupunki.

No, me kuvasimme kuitenkin, etenkin Stone Bridgeä, niin päivällä kuin illalla. Ja osa pienemmistä patsaista, jotka eivät liittyneet teemaan Aleksanteri Suuri, olivat oikeasti kivan vitsikkäitä: Vardal-jokeen uimaan menevä nainen, shoppailevat naiset ja puhelimeen puhuva nainen.

Kitsch-keskustan lisäksi katsastimme Mustafa Pashan moskeijan, jopa sisältä, ja Skopjessa syntyneen Äiti Teresan muistotalon.

Kaikki ateriat nautimme Pelister- ravintolassa, joka valikoitui aamupäivän kahvitauolle internet-yhteyksiensä takia ja jatkoimme sitten siellä illallisella ja myöhemmin vielä kuohuviinillä/oluella, kun olimme tuossa välillä ehtineet Tripadvisorista lukea, että se on kaupungin ykköspaikka!

Koko matkan, mutta ihan erityisesti Skopjen osalta, olimme huolissamme lämpötiloista, pahimmillaan ennusteet Skopjeen olivat näyttäneet jopa 38 astetta, mutta ajoittamalla kaupungilla liikkumisen aamupäivään ja iltaan lämpötilat olivat ihan siedettäviä, illalla jopa miellyttäviä. Turhan kuumaa koko matkalla toistaiseksi on ollut vain pyöräretkellä Belgradissa, mutta sekin siis osittain siksi, että 5 tunnin pyöräily tuo väkisin hien pintaan eikä pyöräillessä aina voi valita kadun varjoisaa puolta.

P.S. Mainittakoon vielä, että tällä kertaa onnistuimme käymään Makedoniassa joutumatta [tekemisiin Makedonian poliisin kanssa](#). Tosin matkalla lentokentältä hotellille Skopjeen saapuessamme poliisi pysäytti käyttämämme taksin, luultavasti siksi, että taksi oli moottoritienmaksua välttääkseen ajanut kiertotietä, mutta tätä ei ehkä voida laskea varsinaisesti meidän tapaamiseksi Makedonian poliisin kanssa.

BELGRAD, SERBIA

[AUGUST 27, 2013 PSCHILDT 3 COMMENTS](#)

(Lisätty linkki kuva-albumiin ja päivitetty hiukan tekstiä, mm. pyöräretkioppaamme Vladimirin kertomaa tekstin loppupuolella 27.8.2013, julkaistu alunperin 16.8.2013.)

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) nähdäksesi lisää kuvia)

Tavoitteemme käydä kaikissa Euroopan maissa hänille on jäänyt Itä-Euroopan maita, jotka eivät ole oikein houkuttelleet (kuten vaikka Moldova) tai joita on vielä viime vuosiin asti pidetty jopa turisteille vaarallisina (kuten Serbia ja Kosovo). Olemme nyt viettäneet Belgradissa 3 päivää ja olen valmis lukemaan Serbian – tai ainakin Belgradin eurooppalaiseksi kaupunkilomakohteeksi siinä missä vaikka Palermo, jossa keväällä kävimme. Kaikki toimii, ihmiset osaavat riittävästi englantia, että kaupungissa turistina tulee toimeen, hintataso on erittäin edullinen ja etenkin kesällä Sava-joen rantamilla on kivasti tekemistä useammaksi päiväksi (jos ei sitten edullinen hintataso ja hyvä tarjonta kaupoissa vie jo mennessään).

Suorilla lennoilla Belgradiin ei Suomesta pääse, mutta Tukholman kautta Norwegianilla helposti ja edullisesti – me lähdimme Helsingistä 1600, vaihdoimme konetta Tukholmassa ja olimme Belgradissa klo 2000, eli viidessä tunnissa, vaihdollisella lennolla, ei paha.[pullquote]Paras retkemme Belgradissa oli opastettu pyöräretki, jonka aikana kiersimme serbialaisen historianopettajan kanssa lähes 5 tuntia erityisesti Novo Belgradin aluetta[/pullquote]

Hotelliksi valitsimme Hotel Evropan, kun halusimme varmistaa yli 30 asteen päivälämpötiloissa, että hotellissa ilmastointi toimii – mutta myös sen loistava sijainti houkutteli. Halvemmallakin kaupungissa olisi asunut, erityisesti apartementos-tyyppistä majoitusta on tarjolla paljon edullisesti ja hotellivaraussivustojen kuvien perusteella ihan uutta ja laadukasta sellaista.

Paras retkemme Belgradissa oli opastettu pyöräretki, jonka aikana kiersimme serbialaisen historianopettajan kanssa lähes 5 tuntia erityisesti Novo Belgradin aluetta ja sen Jugoslavian aikaisia monumentteja, mutta näimme myös tavallisten ihmisten asuinkortteleita ja Sava-joen saaren rantoja ja kelluvia ravintoloita ja kesämökkejä. Ja kuulimme Serbian historiasta ja elämästä nyky-Serbiassa. Toisen sijan saa veneretki samaiselle Sava-joelle (ja vähän Tonavalle, johon Sava täällä yhtyy) – paitsi kelluvia kesämökkejä tällä retkellä näimme erityisesti siltoja iltavalaistuksessa: hienoja! Kolmanneksi sitten varmaan tulisi linnoitusalue, sotamuseon panssarivaunurivistöistä huolimatta. Lisäksi kävelimme tietysti pääkatua (Knez Milailova) kauppoihin kuin kahviloihin tutustuen, nautimme illallisia Skadarlijan boheemiseksi väitetyllä ravintola-alueella ja katsastimme kaupungin suurimman ostoskeskuksen (Usce). Saadaksemme kasaan tyyppilliset joka kaupungin nähtävyydet kävimme myös Balkanin alueen suurimmassa ortodoksikirkossa (St Sava) ja torilla sen lähistöllä. Moskeijakin kaupungista olisi löytynyt, mutta sen vilkaisimme vain ulkoapäin – ja eläintarha, mutta sen osalta tyydyimme valokuvaamaan sen mahtavaa mosaiikkiaitaa.

Pyöräretkestä erityisen mielenkiintoisen teki serbioppaamme Vladimir (historiantuntija, joka harrastuksenaan veti aina joskus näitä retkiäkin) kertoessaan niin kommunistiajan historiasta kuin elämästään nykyisin. Mielenkiintoisia yksityiskohtia edustivat esimerkiksi asunnon, edes vuokraaminen, Belgradissa keskimäärin alle 500 euron kuukausipalkalla – monen osalta tämä ongelma on ratkennut sitä kautta, että kommunistisen Jugoslavian lakatessa olemassa ihmiset saivat ostaa asuntonsa hyvin edullisesti ja sen myötä vaikka Vladimirilla ja hänen siskollaan on kolme asuntoa Belgradissa perittyinä isovanhemmiltaan ja vanhemmiltaan ja monen osalta tilanne on sama. Tietysti muualta Serbiasta Belgradiin muuttavilla on ongelma, mutta Vladimirin mielestä varsinaisesti belgradilaisilla ei sitä keskimäärin ole. Myös kommentit siitä, että serbinä ei ole kiva matkustaa vaikka sukulaisten luokse lomalle Kroatiaan tai Montenegroon olivat tavallaan koskettavia, miten koko kansa tuomitaan ja miten pitkään sodan jälkeen – serbit kuulemma lomailevatkin nykyisin erityisesti Kreikassa ja Turkissa, ne siis, joilla on varaa lähteä meren rannalle.

Katsoin ennen matkaamme ohjelman, jossa Elisabeth Rehn haastatteli Serbian edellistä presidenttiä Boris Tadicia ja vaikkakin mm. serbien tekemät sotarikokset ovat kauheita, niin alueen historia ja kansallisuuksien sekoittuminen mm. Jugoslavian aikana loivat pohjaa patriotismille, jonka myötä sitten monet alueen valtioista olivat osallisena [Jugoslavian hajoamissodissa](#).

Lisää kommunistiajan rakennuksista, muista nähtävyyksistä ja retkistämme [kuva-albumin](#) kuvateksteissä.

Travellover-blogin pitäjä kirjoitti vuosi sitten myös Serbiasta, Belgradista ja Sava-joen kesämökeistä. Itsekin mietin erillisen kuva-albumin tekemistä Sava-joen uivista kesämökeistä, mutta hillitsin sitten itseni – vaikka vain muutaman kuvan valitseminen monen mukavannäköisen kuvan joukosta olikin vaikeaa!

3 THOUGHTS ON “BELGRAD, SERBIA”

1. **Annika**

[AUGUST 24, 2013 AT 10:44 PM](#)

Belgrad todella on eurooppalainen kaupunki siinä missä Länsi-Euroopan kaupungit, ja varsinkin alennusmyyntiaikaan aivan mahtava ostosmatkakohde! Moldova, Ukraina ja Valko-Venäjä ovat toki toisenlaisia, mutta jokainen – ainakin pääkaupungit – on ehdottomasti näkemisen ja etenkin kokemisen arvoinen. Toisaalta jos niihin ei koe vetoa, ei ehkä pisteidenkään takia kannata mennä, noin niin kuin pakosta, niin paljon kai on maailmassa kiinnostaviakin paikkoja.

1. **Pirkko**

[AUGUST 25, 2013 AT 4:10 PM](#)

Kuten todettu – samaa mieltä. Itse en enää (?) välitä oikein ostosmatkailusta, toisaalta yritän vähentää tavaroita (myös vaatteita) ja toisaalta olen vuosien varrella tehnyt etenkin matkoilta monta ostosta, joita ei sitten parin kerran jälkeen kotona kovin paljoa olekaan tullut käytettyä. Toki joitakin erinomaisia löytöjäkin, mutta ne ovat kuitenkin vähemmistönä.

2. **Annika**

[AUGUST 28, 2013 AT 3:54 PM](#)

Otin ostosmahdollisuudet puheeksi lähinnä siksi, että Itä-Eurooppaa ei ehkä pidetä vieläkään oikein shoppailupaikkana, vaikka esim. Moldovassakin on valtavia ostareita, Sofiassa Diorin saappaat olivat koitua kohtaloksi jne. Ostosten takia en minäkään kohteita valitse, mutta jokseenkin kaikki vaatteeni tulevat reissuista. Varmaankin hyvin samanlaista ostan muualta kuin kotoa, että harhaostoksia ei juurikaan.

PÄIVÄ SOFIASSA

[AUGUST 28, 2013 PSCHILDT 4 COMMENTS](#)

(Lisätty linkki kuva-albumiin ja päivitetty hiukan tekstiä 28.8.2013, julkaistu alunperin 21.8.2013.)

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) nähdäksesi lisää kuvia)

Skopjesta 4 pääkaupungin kierroksemme jatkui bussilla Sofiaan, Bulgariaan. Bussilla, koska lentoyhteydet näiden kaupunkien välillä ovat kalliita ja kiertävät usein Istanbulin tai Wienin kautta. Sofiaan, koska sinne oli suhteellisen lyhyt matka ja hyvät bussiaikataulut (830 aamulla lähtö Skopjesta) ja sieltä löytyi edullinen paluulento Air Berlinillä Tegelin kautta Helsinkiin. Bussimatka kesti 5 tuntia, ja niistäkin yksi kului rajamuodollisuuksissa ja hiukan aikaa taukopaikalla hetimiten rajan jälkeen. 5 tuntia tuntui sitäpaitsi lyhyeltä kun emme olleet muistaneet, että aikavyöhyke vaihtuu Makedonian ja Bulgarian välillä ja kun lähestyimme Sofiaa matka-ajasta katosi kivasti tunti. Bussi oli ihan siisti ja riittävästi ilmastoitu yli 30 asteen lämpötiloissakin.

Sofian bussiasemalle saavuttuamme aloitimme pikakurssimme turistihuijauksiin Bulgariassa. Otimme kyytiä tarjoava taksin, joka ei sitten hetimiten näyttänyt mittaria, vakuutti vaan, että no problem, taksometer, ja lähti lisäksi mielestämme ajamaan kiertotietä. Jossain vaiheessa, kun ehkä matkasta oli ajettu neljännes, Lasse onnistui näkemään mittarin, jossa oli 20 leviä. Seurasimme sitten mittaria ja kun se hotellille saavuttaessa näytti vain 27 niin tiesimme, että tuossa oli turhan paljon pohjia. Maksoimme sitten 20 leviä, kuski pyysi lisää, mutta sanoimme, että sitten keskustellaan hotellin respan avustuksella (kuski ei juuri englantia puhunut) ja kuski sitten häipyi. Respa sitten sanoi, että 10 leviä olisi ehkä ollut oikeampi hinta. (Hotellilta lentokentälle maksoimme 15 leviä, mittarissa 13). Seuraava huijaus tapahtui pääkadun rahanvaihtopisteessä – Makedoniassa vaihdettujen levien lisäksi ajattelimme vaihtaa, onneksi, vain 20 euroa näin alkuun, ja saimme niistä levejä kurssilla 1,59. Sittemmin kun netistä haimme taksihuijauksista lisää tietoa, niin opimme myös, että tuo 1,59 kurssi oikean 1,95 kurssin sijaan on myös suosittu huijaustapa. Käsitksemme Bulgariasta ei kieltämättä etukäteenkään ollut kovin positiivinen, mutta eipä se näistä ainakaan parantunut. Serbia, Kosovo ja Makedonia jättivät kaikki paremman mielikuvan itsestään.

No, olimme kuitenkin Sofiassa, "onneksi" vain tulo- ja lähtöpäivän välissä yhden kokonaisen päivän. Kaupunkiin tutustuaksemme valitsimme tällä kertaa pyöräretken sijaan (sellainenkin olisi ollut tarjolla) [kävelyretken](#), kun Tripadvisor sitä parhaana "Things to do in Sofia" -asiana suositteli ja olimme kierroksen jälkeen samaa mieltä. Tämä vapaaehtoisten vetämä ilmainen (!) kävelykierros kierrätti meidät tärkeimpien nähtävyyksien ohi (kirkkoja kaikista uskontokunnista, kommunistiajan rakennuksia, presidentin palatsi vartiosotilaineen) ja kertoi mukavalla tavalla niin Bulgarian historiasta ja elämästä Bulgariassa. Siis maisema-arkkitehtioppaamme Radina kertoi. Presidentin palatsin edessä näimme myös pienen mielenosoittajajoukon, josta oli Suomessakin uutisissa puhuttu. Nyt paikalla oli vaan kourallinen ihmisiä, jotka kuulemma olivat harmistuneita siitä, että hallitus lähti heistä välittämättä lomalle. parhaimmillaan/pahimmillaan paikalla on joinain iltoina ollut kuulemma jopa 60 000 ihmistä. Bulgarian kuninkaallisia retkellä käytiin läpi laittamalla vapaaehtoisia ryhmästämmä (arviolta 30 henkeä) esittämään heitä. Kävelykierros kesti ehkä 2,5 tuntia, minkä helteessäkin jaksoi hyvin, sillä selostustuokiot pidettiin varjopaikoissa. Nähtävyyksistä lisää [kuva-albumin](#) teksteissä.

Lähtöpäivän aamuna valitsimme retkikohteeksi [Sosialistisen taiteen museon](#), jonne matkustimme metrolla. Täällä, kuten Vilnassakin, kommunistiajan patsaat on koottu pois kaupungilta yhteen hiukan kaupungin ulkopuolelle. Retkellä tuli siis hoidettua kolme asiaa, tutustuminen Sofian, hienoon, metroon, näimme kaupunkia hiukan keskustan ulkopuolelta – ja näimme erikokoisia Leninin ja muiden kommunistiajan keskeisten henkilöiden patsaita aina Che Guevarasta alkaen. Osa tänne päätyneistä patsaista vaikuttivat melko neutraaleilta, mutta ehkä tekijä oli sitten ollut kommunisti ja riippumatta aiheesta hänen työnsä olivat päätyneet tänne.

Kävimme myös keskustassa katsomassa kommunistiajan keskustavarataloa Tzum'ia sisältä, Radinan kerrottua miten hän nuorena tyttönä pääkaupunkiin päästyään ajoi siellä Bulgarian ainoita rullaportaita edestakaisin ja ihasteli kauppaa, jossa oli muutakin kuin jauhoja ja sokeria. Mutta nyttemmin aika on ajanut tuon kauppakeskuksen ohi – kauppa käydään uusissa [ostoskeskuksissa](#) keskustan ulkopuolella, joihin emme kuitenkaan viitsineet lähteä, ei oikein jaksanut enää shoppailu innostaa.

Ostoskeskuksista Serdika lienee lähinnä keskustaa.

Myös Travellover -blogin pitäjä kävi Balkania viime kesänä kiertäessään (osittain samaa reittiä kuin me) myös Sofiassa.

Seura -lehdessä (22.8.2013) oli myös juttu (Hertta-Mari Kaukonen) Sofiasta. Monilta osin olen toimittajan kanssa samaa mieltä, kuten esimerkiksi, että etenkin helteessä jäätelö maistuu ja jäätelötarjonta vaikka Vitosha -kadulla oli houkuttelevaa ja runsasta ja että näissä maissa tyypillinen shopska -salaatti on hyvää (siinä missä kreikkalainen salaatti).

Tzum-luksustavarataloa en kuitenkaan jättäisi väliin, tai ostosmielessä kyllä, mutta kommunistiajan historiansa takia se kannattaa käydä vilkaisemassa – varsinaisia ostoskeskuksia Sofiassa artikkeli ei sitäpaitsi maininnut lainkaan. Ja väittämänä siitä, että vanhoja neuvostopatsaita ei ole raivattu pois, ei kyllä ihan pidä paikkansa – onhan niitä Sosialistisen taiteen museossa sellainen määrä, että kyllä sitä poisraivaamiseksi voisi kutsua! Ja matkailuartikkeleille tyypilliseen tapaan lopun erinomaisen positiiviseen lauseeseen “Sofialle ei voi olla menettämättä sydäntään” suhtautuisin myös skeptisesti, sillä kaupungissa taitaa olla nurjia puolia kyllä enemmän kuin monessa muussa eurooppalaisessa kaupungissa.

Useampi Bulgariassa enemmän matkaillut ystävämmekin tuntuivat olevan jossain määrin samaa mieltä siitä, että Sofiassa ei välttämättä kannata olla montaa päivää, mutta jos aikaa Bulgariassa on enemmän, niin käynti Rilan luostarissa ja Plovdivin vanhassa kaupungissa tai Veliko Tarnovossa kannattaa – ja ilmeisesti huijareita ja taskuvarkaitakin on maaseudulla vähemmän kuin Sofiassa.

4 THOUGHTS ON “PÄIVÄ SOFIASSA”

1. **Annika**

[AUGUST 24, 2013 AT 10:38 PM](#)

Kurja kuulla, että kokemuksenne Bulgariasta huonot. Rahanvaihdosta huomasi mekin, että illalla, kun pankit olivat kiinni, vaihtopisteiden kurssit olivat paljon huonommat kuin päivällä. Muuten kokemuksemme olivat pelkästään hyvät. Muistaakseni. Mutta aivan parasta Bulgaria on ihan muualla kuin Sofiassa. Mustanmeren rannikosta en tiedä, mutta sisämaassa on mahtavia paikkoja.

1. **Pirkko**

[AUGUST 25, 2013 AT 4:12 PM](#)

Ehkä koko maata ei pitäisi tuomita parin päivän pääkaupungissa vierailun takia, mutta sattumalta kommentoin tätä myös romanialaiselle kolleegalleni, ja totesi, että kun viimeksi kävivät autolla (Suomesta) Romaniassa, niin ajoivat pitemmän reitin vaan välttääkseen Bulgarian!

2. **[ananas2go / Popot pogoillen](#)**

[OCTOBER 31, 2016 AT 7:25 PM](#)

Kiinnostuin Bulgariasta lokakuussa 2016, kun Viini ja ruoka -messuilla sain maistaa kirsikkaherkkuja! Kiitos, Pirkko, lueskelen lisää. Kirsikkayritys on Sofiassa, niin osuin tähän artikkeliin ensin.

3. Pirkko

NOVEMBER 4, 2016 AT 8:51 PM

Kiitos ananas2to – Sofia on ihan kaunis kaupunki, vaikka Bulgariassa koimmekin tavanomaista enemmän turistien huijausyrityksiä, mikä aina vähän laskee maan pisteitä.

JUGOSLAVIAN RAUNIOILLA

AUGUST 28, 2013

Kosovon retkemme myötä tavoittemme käydä kaikissa Euroopan TCC-alueilla täyttyi entisen Jugoslavian osalta.

Sen kunniaksi linkkikokoelmalista matkoihimme näihin maihin:

2009 [Bosnia ja Hertsegovina](#), [Kroatia](#), [Montenegro](#) ja [Sprska](#)

2010 [Slovenia](#)

2011 ja 2013 Makedonia ([Ohrid](#) ja [Skopje](#))

2013 [Serbia](#) ja [Kosovo](#)

Jugoslaviasta ennen sen hajoamista olen myös kirjoittanut tämän pienen kuvauksen [isäni työskentelystä siellä](#).

TILASTOPÄIVITYS KESÄN 2013 LOPUSSA

AUGUST 31, 2013

Numerot ovat tietysti tylsiä, mutta kun niistä nyt tässä blogissa aina välillä on juttua ollut, niin tässä päivitys viimeisimmän Balkan-kierroksen jälkeen:

- TCC-alueita (321): Pirkko 117, Lasse 123
- YK-jäsenmaita (193): Pirkko 77, Lasse 80
- itsenäisiä maita (200): Pirkko 80, Lasse 83

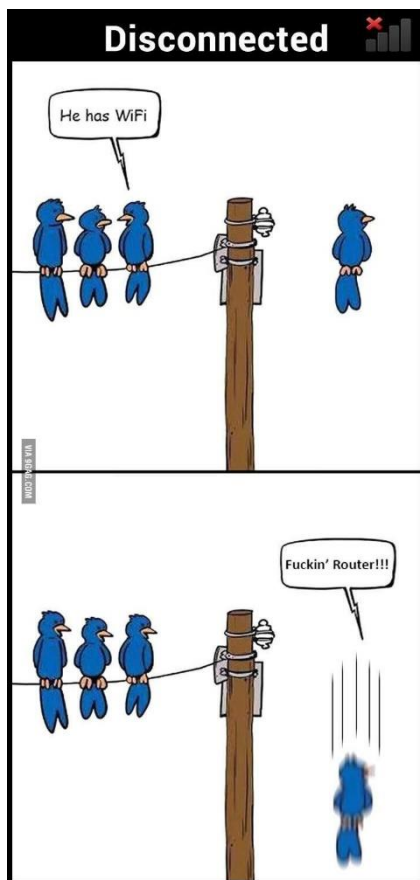
Näistä eri maalistamäärityksistä tarkemmin [100 maata](#) -yhteenvetosivulla.

Pirkolla näiden lukujen myötä tuli myös täyteen 40% maailmasta niin YK- kuin itsenäisiä maita – TCC-tarkkuudella siihen on vielä matkaa niin Pirkolla kuin Lassellakin.

Ja kuten äskettäin täällä kirjoitin, niin seuraavana välitavoitteena pidän koko [Eurooppaa \(TCC-tarkkuudella\)](#) – siitä puuttuu tätä kirjoitettaessa 3 itsenäistä maata ja 3 muuta aluetta.

MATKALLA ILMAN TIETOKONETTA

SEPTEMBER 4, 2013 PSCHILDT 3 COMMENTS

Useimmilla matkoillamme viime vuosina mukana on kulkenut pienehkö kannettava tietokone ja iPad (ja iPhone ja yksi Nokian puhelin, nyttemmin Lumia 920). Elokuiselle Serbia-Makedonia-Kosovo-Bulgaria -kierrokselle "matka" kannettavamme ei kuitenkaan päässyt mukaan – toisaalta halusimme minimoida varustettavan elektroniikan määrän (huomaa hienoinen epäluuloisuus itäistä Eurooppaa kohtaan!) ja toisaalta kiertomatkaluonteisella matkalla on tietysti sitä parempi mitä vähemmän tavaroita on mukana. Varustauduimme matkaan ilman tietokonetta ostamalla iPadiin [sovittimen](#), jolla saamme kameroilla (mukana 2 Canon Ixus-kameraa) otetut kuvat iPadille, mutta käytimme sitä kuitenkin vaan siihen, että poimimme aina päivän kuvasadosta muutaman pikaisia Facebook -päivityksiä varten. iPad ei kuitenkaan tuntunut erityisen kätevältä koko kuvasadon läpikäymiseen ja lajitteluun – mutta sovitin oli kuitenkin ihan ehdoton, että sai edes muutaman kuvan siirtymään kamerasta eteenpäin.

Tällä matkalla päivitin tätä blogiakin jo matkan varrelta – etenkin kun maakin vaihtui parin päivän välein tuntui hyvältä idealta koota vaikutelmia blogiin asti jo tuoreeltaan. Blogin päivittäminen iPadillä olikin jo, uutena kokemuksena, hiukan haastavampi. iPadille olimme ladanneet sitä varten WordPress-sovelluksen, mutta sitä ei sitten kuitenkaan tullut kotona testattua ja

muutamasta pienestä jutusta johtuen päädyin sitten kuitenkin tekemään blogipäivitykset selaimella, ilman tuota sovellusta. Tekstin kirjoittamisen osalta ei ollut sen enempää ongelmia kuin kirjoittamisessa yleensä iPadilla – siinä missä tietokoneella kirjoitan melko nopeasti ja sujuvasti kymmensormijärjestelmällä, niin ihan niin sujuvaa ei iPadilla naputtelu ole. Tosin onhan lentokentillä ja muuten matkalle tyypilliseen tapaan odotellessa aikaa kirjoittaa hitaamminkin. Kuvien valinta ja käsittely sujui iPadilla ihan hyvin, niiden saamisessa mukaan blogitekstiin ja erityisesti niiden sijoittelu tai koon muuttaminen oli melko haastavaa – välillä tuli tietokonetta ikävä. Mutta luultavasti jo seuraavalla matkalla bloggaaminenkin sujuisi iPadilla paremmin - sovelluskin toimi sitten hetimiten kotiin palattuamme ihan pienen virittämisen jälkeen.

Valokuvien jatkokäsittely ilman tietokonetta jäi sen sijaan päivän kuvasadon vilkaisua lukuunottamatta tekemättä – yleensä olemme tallettaneet kuvat varmuuskopiomielessä joka ilta tietokoneelle ja jossain määrin aloittaneet jo parhaiden kuvien erottelun huonommista matkan varrella. Pisimmillä matkoilla olemme jopa kirjoittaneet kuvahakemistoja DVD-levyillekin varmistusmielessä.

Internetissä surffailu ja tvkaistan kautta muutamien kotimaan uutisten katsominen sujui tietysti hyvin iPadilla ja yleisen surffailun olisi enimmäkseen tehnyt ihan sujuvasti pelkillä puhelimillakin.

Olen myös käyttänyt tietokonetta päiväkirjan kirjoittamiseen ja kevyeen rahojen laskentaan, yrittäen pitää lukua luottokorttiostoksista ja siitä paljonko valuuttaa on kulunut ja vieläkö sitä riittää tai paljonko pitäisi vaihtaa lisää. Exceliin tottuneena kaipasin siis sitä vähän lomallakin. Ehkä iPadille löytyisi joku taulukkolaskennan tapainenkin sovellus pienellä etsimisellä. Päiväkirjan pitämiseen iPad on ihan riittävä väline – matkalla kirjoitetun tekstin saattoi sitten lopuksi lähettää itselleen mailissa tietokoneelle oikeasti talteen.

[pullquote]Vinkkinä, kannattaa kokeilla wifin toimivuus ennen kuin purkaa yhtään laukkaa[/pullquote]

Vielä lopuksi kommentti kokemuksistamme wifistä käyttämissämme 3-4 tähden hotelleissa, jotka olemme valinneet sillä perusteella, että niissä on huoneissakin “free wifi”. Asuimme tällä 8 päivän matkallamme 3 hotellissa ja kahdessa niistä vaihdoimme hetimiten huonetta, kun ensimmäisessä wifi ei toiminut tai toimi huonosti.

Kummallakin kerralla saimme toisen huoneen, toisessa jopa sviitin, kun asiasta mainitsimme. Vinkkinä, kannattaa kokeilla wifin toimivuus ennen kuin purkaa yhtään laukkaa, niin muuttaminen on helppoa. Tämä, että kahdessa kolmesta hotellista jouduimme vaihtamaan huonetta on ehkä pitemmällä aikavälillä enemmän kuin yleensä, mutta olemme aikaisemminkin samasta syystä vaihtaneet huonetta useita kertoja – kuitenkin niin, että kaikissa hotelleissa, jossa wifin on luvattu olevan, se ainakin kohtuulaatuisena on aina löytynyt – pahimmillaan vaatien hetkittäistä oleilua hotellin käytävillä!

Ja ihan lopuksi yhteenvetona tästä matkalla ilman tietokonetta: siinä missä aikaisemmin teimme vain parin päivän matkoja ilman kannettavaa, niin ehkä jatkossa tulemme varmaan vajaan viikonkin matkat tekemään ilman sitä, mutta pitemmillä matkoilla tuon

valokuvien käsittelyn ja varmistamisen takia kannettava matkustaa edelleen kanssamme.

3 THOUGHTS ON “MATKALLA ILMAN TIETOKONETTA”

1. **Annika**

SEPTEMBER 5, 2013 AT 11:39 AM

Vuoden verran olen minäkin reissannut pelkän iPadin kanssa. Kun kuvat saa sillä palikalla Padiin, bloggailukin onnistuu helposti. Itse olen käyttänyt Blogsy-appsia. Se on helppokäyttöinen. Kuvatekstit ja kuvien koon muuttaminen onnistuu helposti. Sillä saa tehtyä linkitkin. Kuvat tallentuvat jollekin palvelimelle, esim. Picasaan. Koska Blogsy temppuili välillä, hommasin Postsin, mutta vaikka päällisin puolin on vielä helpompikäyttöinen, en ole vielä löytänyt esim. kuvatekstejä. Niinpä asensin Blogsyn uudelleen ja toivon sen taas pelaavan. Blogsylla on muuten mahtava tuki. Vastaavat sähköposteihin jopa sunnuntaisin! Blogsy voi käyttää myös offline. Vain julkaisu vaatii verkon. Vaikka iPad on lähinnä katselulaite, kyllä se bloggaajalle minusta riittää. Pitkään muuten mietin, onko koko laite mitenkään tarpeellinen, mutta nyt mietin, miten ikinä olen selvinnyt pitkistä lennoista ilman TV-kaistaa!

2. **Pirkko**

SEPTEMBER 6, 2013 AT 3:37 PM

Kiitos kommentista Annika!

TV-kaistasta ehdottomasti samaa mieltä – toivottavasti nämä mahdolliset oikeudelliset prosessit sitä vastaan kestävät tosi kauan ja palvelu pysyisi käytössä. Blogsyistä vasta nyt luin, että saattaisi se tukea WordPressin päällekin tehtyä blogia, kenties myös tällaista joka ei ole WordPressin palvelussa vaan “omalla” serverillä – ehkä siihen joskus pitäisi paneutua.

3. **Annika**

SEPTEMBER 6, 2013 AT 10:40 PM

Blogsy toimii monilla alustoilla, mutta tosiaan tuo itsenäisyys, siitä en tiedä. Kuulemma ainakin Pallontallaajien blogit toimivat, ja ne ovat WordPressia. Minua pyydettiin sinne mukaan, mutta lopulta en lähtenyt. Miettiessäni selvittelin noita teknisiä juttuja. Blogsy maksaa muutaman euron, että ei haittaa, vaikka kokeillessa huomaisi, ettei toimikaan.

KIELITAI DOTON OMATOIMIMATKAILIJA

SEPTEMBER 8, 2013

Itäisissä entisen Jugoslavian maissa (ja Bulgariassa) matkaillessa kielen (serbian, makedonian tai bulgarian kieli) lisäksi oman haasteensa muodostavat kyrilliset kirjaimet – osasta vieraita kieliä kun selviää kuitenkin jossain määrin jos osaa jotain lähisukuista kieltä edes hiukan, mutta jos kun kirjaimistakaan ei ota selvää, niin ymmärtäminen menee aika vähäiseksi.

Makedonian Skopjessa törmäsimme jopa kyrillisten kirjainten historiaan Kyrillos & Methodios -patsaan muodossa – kun matkaoppaassa mainittiin näiden herrojan keksineen kyrilliset kirjaimet, niin pakkohan se oli tarkistaa [Wikipediasta](#).

Jo kesäistä matkaamme juuri [Serbiaan](#), [Makedoniaan](#), [Kosovo](#)on ja [Bulgariaan](#) “rakentaessani” törmäsin kyrillisten kirjainten haasteeseen – kun tarkoitus oli siirtyä Skopjesta Sofiaan bussilla tuntui hyvältä ajatukselta selvittää, että sellaisia busseja on ja vähän niiden aikatauluja jo etukäteen ja pienellä tutkimisella sain selville, että [täällä ne aikataulut ovat](#), mutta hetken aikaa meni selvittää, että **од Скопје** tarkoittaa From Skopje ja että seuraaviin ruutuihin laitetaan ensin maa (**Бугарија**) ja sitten kaupunki (**Софија**). (Myös Pristinassa kävimme bussilla, mutta kun kaikki lähteet kertoivat niitä menevän Skopjesta “jatkuvasti” ja kun lentoyhteytemme eivät olleet sidoksissa tuon bussimatkan onnistumiseen, niin en niistä etukäteen ollut niin huolissani – mutta jos joku haluaa aikatauluja hakea, niin tuolla samaisella halualla löytyy, maa Kosovo ja kaupunki Pristina, kyrillisin kirjaimin, tietysti). Sarakkeet aikataulunäytössä ovat muuten: lähtöaika, bussiyhtiö, hinta yhteen suuntaan, hinta meno-paluu ja saapumisaika.)

Пребарување				
☒ од Скопје ☐ до Скопје				
Бугарија		СОФИЈА	09-сеп-13	ПРЕБАРАЈ
ПОАГЊЕ	ПРЕВОЗНИК	ЕДЕН ПРАВЕЦ	ПОВРАТЕН БИЛЕТ	ПРИСТИГНУВАЊЕ
00:00	МАК.СООБРАЌАЈ-КАЛЕА	1040 DEN.	1850 DEN.	05:10
08:30	ТРАНКОП-МАТПУ 96	1040 DEN.	1850 DEN.	14:15
15:00	МАТПУ 96-ТРАНКОП	1040 DEN.	1850 DEN.	20:40

Edes venäjänkielten alkeiden (kirjaimien) opiskelu olisi varmasti auttanut jonkin verran – vaikka kyrilliset kirjaimet eri maissa eroavatkin hiukan toisistaan. Kun tuota “TCC” - Eurooppaa meillä on vielä käymättä [mm. Valkovenäjä ja Ukraina](#), niin ehkä jossain välissä pitäisi sen verran panostaa venäjän kieleen, että oppisi ainakin kirjaimet!

Travelodgen tutkimuksen mukaan jopa kaksi kolmasosaa matkalaisista palaa reissultaan vähintään kuuden käyttämättömän asun kanssa. Mukaan ei siis kannata pakata uutta asua joka päivälle, vaan sen sijaan vähintään kaksi vaatekertaa joita voit käyttää lähes missä vain.

Nyttemmin harvemmin ongelma – alle viikon matkoille riittää käsimatkatavara, mukana kaikki tarpeellinen, mutta ei juuri mitään ylimääräistä. Mutta tätä on pitänyt [harjoitella](#). Etenkin jollain jo kauan sitten tehdyllä automatkalla, jolla painorajoituksia ei ollut, tavaraa johkaantui mukaan niin ylettömästi, että itseämmekin sittemmin matkalla huvitti!

2. Et osta jotain mistä pidät heti kun näet sen

Luulet, että palaat uudestaan liikkeeseen. Ajattelet, että ehkä löydät vastaavan mutta paremman tuotteen halvemmalla jostain muualta. Näin ei tule käymään, vaan sen sijaan tulet harmittelemaan hankkimatta jäänyttä upeaa katutaideteosta tai hauskaa tuliaista.

Kun näet jotain mistä pidät, osta se ja elä ilman katumusta.

Joskus. [Venetsiassa](#) etsimme yhtä lasilautasta matkan viimeisenä päivänä aika pitkään kun en sitä ensimmäisenä päivänä ostanut. Ja Venetsiassa on vaikea löytää samaan paikkaan takaisin, kun jotenkin siellä aina vaan johkaantuu johonkin ... Tämän kohdan tosin jo isäni opetti kun hänen kanssaan teini-ikäisenä matkustin: jopa kalliissa Sveitsissä isä osti minulle ihasteleman olkalaukun tällä perusteella heti!

3. Et tarkista roaming-hintoja

Roaming -maksut lihottavat teleoperaattorisi kassaa. Viikon tekstiviestien Singaporesta tai St. Lucialta ei pitäisi maksaa enemmän ja sattua pahemmin kuin sydänkirurgian. Silti, kaiken aikaa matkalaiset aiheuttavat itselleen kärsimystä jättämällä matkapuhelinasiansa tarkistamatta ennen lähtöä.

Ei ihan kolahda. Perusasiat ovat hallussa ja työnantajan liittymä sallii pakolliset jutut tarvittaessa. Facebook-käyttö [Pekingistä](#) taisi (työmatkalla) kyllä maksaa 500 euroa, puhelimella, kun hotellin netissä oli kiinalaiseen tapaan estot.

4. Luotat “lähellä keskustaa”-kuvaukseen

“Sijaitsee lähellä keskustaa” on ilmauksena yhtä avoin tulkinnoille kuin raamatun lauseet. Kun tajuat, että raha, jonka säästit valitsemalla keskustan “lähellä” sijaitsevan hotellin, kuluukin puolen tunnin mittaisiin matkoihin ja törkeisiin taksihintoihin, tiedät sortuneesi yhteen matkustelun suurimmista synneistä.

Juu ei. Hotelli valitaan siten, että isoin osa suunnitelluista tekemisistä voidaan tehdä kävellen, maksamme mieluummin hotellille kuin takseille.

5. Otat lentokenttäshuttlen

Lentokenttäshuttlen käyttäminen on yksi klassisimmista matkailumokista. Säästääkseen muutaman euron verran tuhlaat aikaasi, kärvistelet hikisessä pikkubussissa ja huonolla tuurilla sinun hotellillesi saavutaan vasta vihoviimeisenä, sen jälkeen kun bussi on kiertänyt kaupungin lukuisat muut hotellit.

Julkiset tai taksi. Tähän haksahdimme kerran yölennon jälkeen [Hongkongissa](#). Matka hotellille kesti tuplasti sen mitä hotellin lähelle tullut nopea juna. Ja olimme siis jo valmiiksi rättiväsyneitä. Harmitti.

6. Et sulje shampoo-pulloja huolellisesti

Et todellakaan halua, että matkatavarasi tahmaantuvat saippuaan! Sulje korkit kunnolla ja pakkaa ne varmuuden vuoksi esimerkiksi toilettilaukkuun tai edes muovipussiin.

Nesteet erillisessä läpinäkyvässä muovisessa meikkipussissa jo turvatarkastuksiakin varten on auttanut tähän. Joskus geelimäinen huulipuna tahnaa naapurinsa tai hajuvesi on hajustanut pussin pohjan mutta isommilta ongelmilta on säästyty.

7. Luulet tietäväsi milloin lento kannattaa varata

Travelers Today uutisoi matkailusivusto Kayakin teettämästä tutkimuksesta, jonka mukaan halvimmat liput myytäisiin 21-34 päivää ennen lentoa. Viime vuotinen CheapAir.comin analyysi puolestaan väittää, että paras aika ostaa olisi 49 päivää ennen reissua. Teksasin A&M yliopiston tutkijat taas väittävät, että edullisimmin lentää lauantaicin tai sunnuntaihin.

Mitään yleispätevää sääntöä ei siis ole. Liput ovat halvimpia silloin kuin ne ovat halvimpia.

Jo lomien sopimisen takia on pakko olla melko ajoissa. Mutta en usko minun, sen enempää kuin muidenkaan, oikeasti ymmärtävän lentojen hinnoittelua. Mielenkiintoinen testi oli kun tänä kesänä jouduin [3 lentoa käsittävän matkan](#) siirtämään heinäkuulta elokuulle ja

varasin lennot uudelleen vain viikkoa ennen lähtöä. Per legi hintaerot alkuperäisiin, hyvissä ajoin varattuihin olivat suuriakin, mutta 3 Euroopan lennon kokonaisuuden hintaero oli luokkaa 20 euroa! Nykyisestä suosikkilentohakukoneestani Skyscannerista Travellover kirjoitti muuten [lyhyen esittelyn](#) joku aika sitten.

8. Yrität tinkiä liian kovasti

Ei ole olemassa nopeampaa konstia aiheuttaa katkeruutta paikallisissa kuin haastaa torillinen nälkäisiä myöntimiehiä ja puodinpitäjiä. Periaatteita pitää olla, mutta tarvitseeko sinun todella tinkiä 50 senttiä vastaava summa kirjaillusta laukusta, jota tuskin edes tulet käyttämään? Osta mitä haluat ja säästä itsesi tunteiden kiehumiselta.

Nyttemmin ostan matkoilta tosi vähän mitään joten tämä osuu kohdalle tosi harvoin, jos koskaan. Jos hinta ei miellytä jätän yleensä väliin enkä viitsi edes aloittaa tinkimistä (etenkään kun en pidä tinkimisestä).

9. Et vaihda rahaa lentokentällä

Yleinen viisaus on, että vain amatöörit vaihtavat rahaa lentokentällä, kun fikset matkalaiset taas metsästävät parempaa vaihtokurssia kaupungilta. Usein saatkin enemmän vaihtamalla valuuttaa keskustassa, mutta et mitenkään merkittävästi.

Esimerkiksi jokin aika sitten Lontoon Heathrow'n kentällä olisit saanut 300 dollarista noin 175 puntaa, mutta keskustan Oxford Circusin vaihtopisteessä 185 puntaa. Voit siis säästää vaivaiset 10 puntaa sinnittelemällä keskustaan asti vailla käteistä ja käyttämällä aikaasi valuutanvaihtopisteen etsimiseen, tai vain vaihtaa paikallista rahaa kätevästi heti saapuessasi.

Vähän paikallista pitää olla, mutta useimmiten ostetaan se jo Suomesta. Länsimaissa käytämme paljon luottokorttia, jolla saa paljon käteistä paremman kurssin. Maissa, joissa sitä ei mielellään käytä, hintataso on usein sellainen, että tarvittavat valuuttamäärät ovat pienehköjä – ja ostettavaakin on aika vähän vakiomatkamauistomagneetin lisäksi.

10. Aliarvioit lentokenttien vaatiman ajan

On helppoa aliarvioida valtavat kävelymatkat terminaalista toiseen ja aikaa vievät turvatarkistukset, joiden ansiosta matka tyssää loputtomaan jonottamiseen. Otat riskin, jos saavut lentokentälle alle kaksi tuntia ennen lähtöä, mutta isolla kentällä sekin aika voi käydä riittämättömäksi.

Ajoissa pitää olla. Ja nyttemmin läppäri tai iPadin kanssa lentokentät ovat oikeastaan ihan mukavia paikkoja oleilla. Verrattuna vaikka kaupungilla maleksimiseen kamojen (tai osan niistä) kanssa kun hotellihuone on jo luovutettu.

11. Ostat halvat varvastossut

Ajattelet, että käytät halpistossujasi vain viikon joka tapauksessa, joten miksi ostaisit laadukkaammat? Saat vastauksen kysymykseesi kun kenkäsi hajoaa vaellellessasi paikallisilla laavakentillä, ja paluumatka olisi vielä edessäsi.

Kenkien pitää olla ensisijaisesti käveltävät. Nytemmin matkoilla lähinnä Tevan sandaalit tai Hanwagin vaelluskengät. Rantasandaalit rannalle, altaalle tai hotellin kylmälle marmorilattialle.

12. Pelkäätkä katuruokaa

Kukaan ei halua sairastua lomallaan, mutta miksi matkustaa Thaimaahan tai Meksikoon asti jos et aio edes maistaa paikallisia antimia? Paikalliset eivät pidä ruokamyrkytyksestä sen enempää kuin sinäkään. Jos he suosivat jotain ruokapaikkaa, ehkä sinäkin uskallat kokeilla sitä.

Olen nirso ja siksi jätän useimmat oudot ruuat väliin, myös ravintoloissa. Mutta niinpä olenkin sitten käynyt niin [Intiassa](#) kuin [Afrikassa](#) sairastumatta vatsatautiin silloinkaan kun iso osa kanssamatkustajistamme sairastui.

13. Ostat ison tuliaisien matkasi alkuvaiheessa

Tämä on ristiriidassa aiemman virheen kanssa, mutta silti ostoksilla kannattaa muistaa, että joitain asioita et lopulta kuitenkaan raahata mukana pitkin maita ja mantuja. Lähin tähän viittaava voisi olla jättiläissombbrerojen kuljettaminen Meksikosta kotiin ja sitten niiden pyöriminen nurkissa varmaan kymmenen vuotta ennen kuin sain heitettyä ne pois – lieventävänä asianhaarana: emme ostaneet niitä vaan saimme ne osana muuta rekvisiittaa silloisen työnantajan kustantamalla palkintomatalla.

14. Luotat liikaa opaskirjoihin

Opaskirjat ovat loistavia, mutta et ole ainoa, joka niitä lukee. Turvautumalla vain niihin saatat löytää itsesi jonottamasta paikoissa, jotka kaikki muutkin matkalaiset haluavat kokea. Luota mieluummin vain yhteen tai kahteen kirjasta poimittuun matkavinkkiin päivässä.

Mies lainaa oppaat ja joskus lukeekin niitä. Minä surffaan vähän ajatuksena löytää ihan oleellisimmat jutut. Suunnitelma kehittyy yleensä päivä kerrallaan, sen mukaan miltä tuntuu ja mitä jaksetaan – entistä enemmän yritetään ottaa reissussa aika löysästi, ehkä siksi että aikaisemmin oli välillä turhankin kiire, kun piti yrittää ehtiä "kaikki".

15. Et hanki kunnollista matkavakuutusta

Jos matkavakuutukselle tuleekin käyttöä, toivot, että olet panostanut siihen kunnolla. Vaikka olut olisikin halpaa kohdemaassasi, terveydenhuolto ei sitä välttämättä ole. Edullisempi vakuutus saattaa korvata lennot kotiin moottoripyöräonnettomuuden jälkeen, mutta ei välttämättä kallista kansainvälisessä sairaalassa vietettyä aikaa.

Näillä matkustusmäärillä etenkin kun pariin kertaan on jouduttu koko matka äkillisen sairauden takia peruuttamaan ja kun on nähty pikaisen poliklinikkavierailun aiheuttamat laskut USAsta, niin oppii jo melkein (?) lukemaan vakuutusehtojen pienenkin präntin ja varmistamaan, että se kattaa kaiken mitä pitää ja että esimerkiksi peruutustilanteen korvauskatto ei ole luokkaa tarjous-Kanarianmatkan hinta.

16. Valokuvaat liikaa

Pakkomielle tai velvollisuus joka asian ikuistamisesta tappaa spontaanisuuden ja itse kokemuksen, jonka pitäisi kuitenkin olla matkailun perusajatus. Nykyisin valokuvaaminen on niin helppoa, että yksi klikkaus johtaa toiseen ja ennen kuin huomaatkaan on puhelimesiasi 300 kuvaa vanhoista rakennuksista, alkupaloista ja suttuisista auringonlaskuista. Usko pois, kukaan kotona ei halua katsella niitä 20 minuuttia pidempään.

Itse yritän jo kuvia ottaessani vähän miettiä mitä sillä haluan kertoa, mutta toisaalta pitää niitä ottaa riittävästi, jotta joku onnistuisi. Kun kuvataan kahdella kameralla ja kahdella puhelimella, niin kertyyhän niitä. Julkaistavaksi päätyy alle 10%, mutta kuvien lajittelussa ja käsittelyssä on kyllä kieltämättä aika kova työ!

17. Unohdat tarkistaa viisumivaatimukset

Unelmalomasta tule painajainen, jos sinut käännytetään rajalta heti kättelyssä puuttuvan viisumin takia.

Ei ole unohdettu. Kun [Hongkongista](#) oli tarkoitus Kiinan puolella päiväreissulla haettiin varoiksi Kiinan viisumikin ja sitten vähän harmitti, kun kuultiin, että retki Hongkongiin olisi sisältänyt senkin. Boardingpassit välille Lontoo – [Antigua](#) kerran melkein hukkasin, koko 3 hengen seurueen unohtamalla ne Heathrown turvatarkastukseen, mutta onneksi löytyivät sieltä vähän myöhemminkin! Hetken hermostutti kuitenkin.

18. Liian paljon nähtävää, liian vähän aikaa

Esimerkiksi Berliini on valtava kaupunki, jossa ensikertalainen menee helposti pyörälle päästään. Viikonlopun aikana ei kannata yrittää tutustua koko kaupunkiin, vaan varaa mieluummin tarpeeksi aikaa saadaksesi eniten irti matkastasi.

Viikonlopussa tehdään mitä siinä ehtii. Joskus myöhemmin voi palata, jos siltä tuntuu. Tosin kovin kauas ei kannata lähteä kovin lyhyeksi aikaa. Ei ainakaan, jos sinne on aikaeroa.

19. Käytät luottokorttia nostaaksesi käteistä

Luottokorttiyhtiöt voivat veloittaa rasvaisesti kortin käyttämisestä käteisnostoihin. Lisäksi myös esimerkiksi automaatin omistava pankki voi veloittaa erikseen nostosta, ja kun nostat ulkomaan valuuttaa, kurssi voi olla surkea.

Hyvä kurssi + provisio luottokorttinosalle ei välttämättä ole huonompi kuin huono kurssi käteistä vaihdettaessa. Ja automaattit harvemmin huijaavat.

20. Et tulostanut varausvahvistusta

Nehän ovat jo kännykässäsi tai tietokoneella, joten miksi kantaisit hotellisi tietoja paperilla mukana? Koska kännykkäsi tai koneesi ei välttämättä toimi ulkomailla heti saavuttuasi kuten pitäisi.

Joskus on unohtunut joltain osin (tai olen tulostanut vähän väärän paperin). Stressaavaa ja harmittavaa, muttei fataalia, niillä kerroilla ainakaan. Nytemmin olen mieltynyt myös Maailmanmatkaajakollegan kehittämään matkayhteenvetoon, jossa on kompaktissa muodossa kaikki oleellinen. Paperilla. Papereita voi sitten heittää pois sitä mukaa kun matka etenee.

Lähde CNN Travel

POHJOIS-KYPROS

SEPTEMBER 16, 2013

(Klikkaa kuvaa tai [tästä](#) kuva-albumiin)

Tavoitteenamme käydä kaikkialla Euroopassa TCC- tarkkuudella vietimme 3 päivää Nikosiassa, maailman ainoassa jaetussa pääkaupungissa, Kyproksella. Hahmotellessani matkaa Pohjois-Kyproksella tutkin ensin pakettimatkatarjoajia Kyprokselle, kun edullisia lentoja ei saarelle muuten järkevästi tuntunut löytyvän, mutta lopulta [Skyscanner](#) onneksi löysi Lufthansan lennot Frankfurtin kautta Larnacaan ja säästyimme viikon rantalomalta Kyproksen helteissä. Eikä rantalomia ollut tarjollakaan, tietenkään, Nikosiaan, keskelle saarta. Asuimme siis Nikosiassa, aivan rajavyöhykkeen vieressä ja vierailimme turkkilaisella puolella kahtena päivänä, ensin tutustuen Nikosian turkkilaiseen puoleen ja toisena päivänä tehden retken saaren pohjoisrannalle Kyreniaan. Larnacan lentokentältä Nikosiaan on matkaa n. 50 km, jonka tullessa taitoimme tilaustaksilla (50 euroa, keskellä yötä) ja paluumatkalla kimpptaksilla hintaan 11 euroa nappi, sisältäen pienimuotoisen kaupunkikierroksen Nikosian lähiöissä ja poikkeamisen Larnacan uimarannalle – mutta meillä ei juuri silloin ollut kiire, joten se(kin) oli ihan ok.

Passit leimattiin rajalla

Rajan ylittäminen EU-passilla kävi mutkattomasti keskustan Lidras -kadun rajanylityspaikalla, mutta raja on kaupungissa voimakkaasti läsnä. Tutustuimme rajavyöhykkeeseen keskustan lähellä ja näimme hiekkasäkkejä, piikkilankaa ja sotilasvartioita ja tiukkoja valokuvauskieltoja. Kävimme myös katsomassa kaupungin [aikoinaan hienointa hotellia, Ledraa](#), sen verran kuin sitä nykyisin pääsee näkemään lähimmällä autojen ylityksen sallivalla rajanylitysasemalla. Kyseinen hotelli on nyttemmin Kyproksella jatkuvasti oleilevien satojen YK-sotilaiden majapaikkana.

Jotenkin pistää miettimään minkälainen se olisi, jos kaupunki ei olisi jaettu. Myös muut autiot korttelit ja kadut puskurivyöhykkeellä olivat jotenkin surullisia, kummitusmaisia. Mutta kaupunki, vaikka jaettuna, elää elämäänsä. Turkkilaisella puolella kävimme katsomassa muutamia vanhoja, hienoja, kauppapaikkoja, kylpylöitä ja kirkkoja. Turkkilaisella puolella olisi voinut ostaa kaikkia luksusmerkkejä edullisesti, piraatteina, jos olisi halunnut ja jos ei olisi välittänyt rajanylityspaikalla olevista piraattitavaroiden tuontikiellosta muistuttavista kylteistä. Toisella puolella istuimme kävelykadun kahviloissa, kiertelimme hiukan kaupoissa ja katsastimme jonkun museonkin. Illalla osittain vanha, osittain uusvanha Laikan alue täyttyy kahviloissa vesipiippua imevistä nuorista, jotka pelaavat lautapelejä. Debenhams-tavaratalon yläkerroksen [näköalatasanteelta](#) näkee kauas turkkilaiselle puolelle – aikana, jolloin rajaa ei voinut saarella ylittää paikka oli varmaan paljon nykyistäkin suositumpi.

Paitsi Nikosiassa kävimme myös Kyreniuksessa saaren pohjoisrannalla. Kuljetus sinne, n. 25 km päähän, järjestyi kimppataksilla, joiden lähtöpaikka löytyi kaupungin kartasta, kunhan sellaisen saimme. Saaren jakautuminen kahteen osaan näkyy myös kartoissa, hotellista saamamme kartta päättyi rajalle ja pohjoispuolelta saamamme kartta ei tunne edes toisen puolen kadunnimiä. Kyreniuksessa oli viehättävä pienvenesatama (ja lauttasatama, mutta ne nyt eivät tapaa olla erityisen idyllisiä) ja linnoitus, josta oli hienot näköalat satamaan ja merelle. [Linnoituksessa](#) oli myös haaksirikkomuseo ja sikäläisen "Vasa-laivan" jäännökset, mukavasti melko viileäksi ilmastoidussa salissa – tauko 38 asteen lämmöstä olikin välillä paikallaan.

Kuluneen kesän matkoista olin etukäteen huolissani elokuun lämpötiloista Balkanilla, en niinkään syyskuun muutamasta päivästä Kyproksella, mutta siinä missä Balkanin 32-35 astetta ei vielä ollut erityisen tuskallinen kokemus, niin 38 astetta kuuman auringon alla Kyreniuksen linnoituksella meni jo hiukan yli miellyttävän! Kyreniuksessa tapasimme kahvilassa tarjoilijan, joka puhui muutaman lauseen verran suomea – kertoi opiskelleensa Suomessa mekaanikoksi! – ja kertoi meidän olevan toiset suomalaiset, jotka hän on paikkakunnalla tavannut.

P.S. Viittauksena jokin aika sitten tänne kirjoittamaani [juttuun pakkaamisesta](#) mainittakoon, että mukanamme oli vain käsimatkatavarat ja että käytettyjen vaatteiden lukumäärä täsmäsi tasan laskentakaavaani. Mukana oli myös pari viime hetkellä mukaan heitettyä ylimääräistä yläosavaihtoehtoa, mutten niitä sitten tullut käyttäneeksi kuitenkaan. Ja paluumatkalla käsimatkatavaroihini mahtui vielä Nikosiasta ostetut Birkemannin sandaalit.

P.P.S. Kävimme Kyproksella myös 1991 – tässä [linkki kertomukseen matkastamme](#) 22 vuotta sitten.

MATKOJA MONEKSI VUODEKSI!

SEPTEMBER 21, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Maailmanmatkaajissa ihmiset jakavat myös suunnitelmiaan tulevista matkoistaan. Osalla niitä, esimerkiksi eläköitymisen kynnyksellä, on jo valmiina melko yksityiskohtaisesti useammaksi vuodeksikin – ja käsittäen myös ajallisesti hyvinkin pitkiä matkoja tai oleskeluja ulkomailla (ja matkoja uudesta tukikohdasta käsin). Ja “maabongareilla”, joista monet ovat jo käyneet todella monessa maassa tai TCC- tai MTP -listan mukaisella alueella, suunnitelmat painottuvat tietysti pitkälti uusiin maihin ja alueisiin.

Omalta osaltamme jonkinlaisia suunnitelmia on jo jonkin aikaa ollut olemassa “lopun Euroopan” osalta (jäljellä **Moldova** ja Transnistria, **Ukraina**, **Valkovenäjä** ja Huippuvuoret) ja kun tähän lisätään näkökulma, että kaikkialle ei kannata mennä kaikkina vuodenaikoina – lomailu kylmässä ja märässä ei ole kivaa eikä paljon yli 30 asteen lämpötiloissa – niin talviloman osalta on, jos uusiin maihin mieli, jo katsottava aika kauas.

Näiden ystäväieni listojen innoittamana olen itsekkin innostunut listaamaan mahdollisia uusia kohteita (TCC-Euroopan lisäksi) jo useammalle vuodelle, käsittäen meiltä puuttuvia maita, jotka kuitenkin ovat näitä suhteellisen turvallisia ja jollain tapaa miellyttäviä ja kiinnostavia:

- Bahrain + Qatar
- Costa Rica + Guatemala + Kolumbia
- Etelä-Korea + Taiwan
- Georgia + Armenia + Azerbaizan
- Iran
- Jordania + Kuwait
- Kazakhstan
- Kenia + Madagaskar
- Marokko + Algeria + Tunisia
- Nepal
- Seychellit + Mauritius
- Vietnam + Kambodza + Laos + Malesia.

(Päivitetty yliviivaamalla jo toteutuneet ja varatut matkat 5.7.2018.)

Kokonaisuuksia, joita kannattaa ajatella samalla kertaa – mutta jotka eivät välttämättä käytännössä ihan tuollaisia toteudu – lopullinen toteutus kun riippuu niin matkojen ja lentojen tarjonnasta kuin lomien järjestymisestä. Listattuna jonkinlaisessa aakkosjärjestyksessä, ei minkäänlaisessa aikajärjestyksessä. (Yliviivatut – “meni jo”- eli matka on jo varattu!.)

Tuon listan ohella yksi tulevia matkoja poikiva “kokonaisuus” saattaisi olla Etelä-Karibian risteilyt – tuolta alueelta olisi helpohkoa kerätä useita maita, osan vaan listakseni: Barbados, Dominica, Dominikaaninen tasavalta, Grenada, Martinique, St. Lucia, St. Kitts & Nevis ja St. Vincent, mutta emme ole niin innostuneita risteilijöitä, että haluaisimme kovin usein viettää lomamme laivalla.

Rajallisista lomapäivistä ja matkailuun käytettävästä rahamäärästä kilpailevat myös uudelleen houkuttelevat “**vanhat**” maat, kuten esimerkiksi Portugali, Pohjois- ja Länsi-Espanja, [Botswana + Namibia](#) ja myös hahmotelma vielä toisesta maailmanympärimatkasta, reittihahmotelmalla hiukan Kanadaa, mm. Prinssi Edwardin saari, USA:n kansallispuistoja (Grand Canyon, Yosemite, Yellowstone), Las Vegas, Hawaiji ja sieltä vaikka Fidzin kautta Balille – ei juuri yhtään uutta maata, mutta monta kutkuttavaa paikkaa! Eikä viikonloppu vaikka Pariisissa tai Amsterdamissa tai Hampurissa olisi huono vaihtoehto – edellisestä kerrasta esimerkiksi näissä kaupungeissa on jo kulunut aikaa. Pyramidit Egyptissäkin on vielä näkemättä, mutta sinne ei ihan hetimiten kannata yrittää.

Siinä vaiheessa elämää kun lomapäiviä ei enää tarvitse laskea kiinnostavalta tuntuisi myös ajatus viettää joissakin maissa pitempiä aikoja, esimerkiksi [Tanskassa](#), Iso-Britanniassa tai Sveitsissä. Tai miksei "ja"!

P.S. Georgia + Armenia + Azerbaizan ja Kazakhstan eivät ehkä täytä kaikkia noita kriteereitä turvallinen, miellyttävä ja kiinnostava, mutta ne saavat olla listalla "melkein" eurooppalaisina – ja ovathan ne lähinnä kaukokohteita sisältävällä listalla aika lähellä. Ja useamman kuin kerran on käynyt siten, että jokin maa tai alue on ehkä aluksi valikoitunut matkakohteeksi uuden "pisteen" takia, mutta osoittautuikin lopulta hyvinkin kiehtovaksi ja mukavaksi kohteeksi, kuten vaikka [Belgrad Serbiassa](#). Tai vaikka [Makao](#).

2 THOUGHTS ON "MATKOJA MONEKSI VUODEKSI!"

1. **Annika**

SEPTEMBER 21, 2013 AT 2:36 PM

Paljon matkustavaksi sinulla on hassuja ennakkoluuloja. En tietenkään tiedä, mistä olet kiinnostunut tai mitä keskimäärin pidät miellyttävänä, mutta Armenia, Azerbaidzan ja Georgia on uskomattoman hienoja maita. Jos kaipaa luksusta, kannattaa mennä Bakuun. Jos arvostaa vanhaa kulttuuria, Armenian luostarit ovat uskomattoman hienoja. Jos haluaa tavata ystävällisiä ihmisiä, kannattaa nähdä Georgiaa vähän Tbilisin ulkopuolelta. Kahden viikon kierros noissa maissa edelliskesänä oli yksi hienoimpia matkailukokemuksiani. Maissa käymättä ei kannata epäillä niiden turvallisuutta. Tietenkin on niitä alueita, joille ei kannata mennä, mutta tavalliseen turistimatkailuun ne ovat huomattavasti vaikkapa Thaimaata turvallisempia. Sopivan tilaisuuden tullen palaan varmasti! Ainoastaan kasvohoitoon jätän menemättä. Enää en halua näyttää vesirokkoiselta.

2. **Pirkko**

SEPTEMBER 21, 2013 AT 5:08 PM

Kiitos kommentistasi Annika – onnistuit (taas?) haastamaan minut ajattelemaan tätä – ja ehkä selitys löytyy ainakin parista asiasta.

Etenkin omatoimisesti matkustettaessa kielitaidolla on merkitystä, eli maat, joissa pärjää ainakin kohtuullisesti englannilla tai ruotsilla tai auttavalla espanjalla, ranskalla tai saksalla tuntuvat miellyttävämmiltä – voit ainakin luulla ymmärtäväsi mitä ympärilläsi tapahtuu.

Toinen aspekti on jonkinlainen luottamus kyseisen maan yhteiskunnan järjestyneisyyteen – tämä korreloinee jollain tapaa maan sijaintiin tuossa korruptioindeksissä – Georgia on aika korkealla, mutta vaikka Armenia, Valkovenäjä, Kazakhstan, Azerbaidjan ja Ukraina ovat tuolla 100:n toisella puolella ja se voi tarkoittaa absurdeja asioita kyseisessä maassa. (Georgiassa taas Lasse on jo käynyt, joten se vähän vähentää sen haluttavuutta yhteisenä kohteena, bongausmielessä.)

Ja jotenkin näistä molemmista "muuttujista" kielestä ja "järjestyneisyydestä" seuraa se, että jos omatoimisesti matkailee, niin voi omatoimisesti maassa tehdä juttuja – esimerkiksi Kiinasta en kauheasti pitänyt, kun tunsin olevani liikaa paikallisista isännistä "riippuvainen", vaikka sikäläiset kolleegani ihan mukavia ovatkin!

Tietysti toisaalta ennakkoluuloista saattaa päästä lähtemällä rohkeasti paikan päälle – ensimmäiselle matkallemme Arabiemiraatteihin (Abu Dhabiin) Lassea piti jonkin verran maanitella, mutta sittemmin olemme kiertäneet kaikki 7 emiraattia ja erityisesti Ajmaniin olisimme mielellämme jääneet pitemmäksikin aikaa.

Mistä taas pidämme, niin kun kaikkea maailmassa ei kuitenkaan ehdi näkemään, niin luontokohteet ja merkittävimmät “maailman ihmeet” otetaan mahdollisuuksien mukaan listan kärkeen – Thaimaasta muuten emme erityisesti pitäneet, vaikka monet siellä vuodesta toiseen käyvätkin.

ESITYSTALOUS 2

SEPTEMBER 27, 2013

Juhlistimme syntymäpäivääni käymällä teatterissa – näimme [Esitystalous 2](#) -näytelmän Espoon kaupunginteatterissa.

Vaikkakin esitys jossain vaiheessa väliajan jälkeen tuntui hetkittäin hiukan turhan pitkältä, niin pääosin pidin siitä.

Asetelma, jossa haetaan Espooseen liittyviä asioita kehyskertomuksena kirjailijan yritys kirjoittaa näytelmä Espoosta, toimi hyvin – ja aika paljon Espoosta näytelmään oli saatu: Länsiväylä ja Espoo kaupunkina, jonka läpi kaikki tiet menevät. Keskustaan meneminen tarkoittaa Helsinkiin menemistä. Erilaisia lähiöitä ja niiden liittymättömyys toisiinsa, niin konkreettisesti kuin henkisesti.

Otaniemi ja puuprofessori ei ihan kuulu joukkoon – vaikka kuuluukin. Barona Areena, Blues ja FC Honka. Espoon keskusta ja virastotalo.

Tämänhetkisen uutisoinnin valossa oli myös hyvä valinta, että Nokia oli osattu jättää pois näytelmästä, vaikka Keilaniemi mainittiinkin.

Moderni lavatila välillä powerpoint -kalvoina, välillä kokoustilana pöytineen ja seuraavaksi öisenä katuna oli mielenkiintoisen erilainen.

Pidin myös lauluista pitkin esitystä, ihan erityisesti lopun yhteenvedosta, jonka sanoma meni jotenkin näin: Vi är ett undantag, Esbo i Finland som Finland i världen.

Ja niinhän se on, voit lähteä Espoosta, mutta Espoo ei lähde Sinusta!

Näyttelijäsuorituksista pidin erityisesti Ylermi Rajamaan ja Ria Katajan työskentelystä, miksei myös Raimo Grönberg puuprofessorina. Martti Suosalo sen sijaan vaan pienessä roolissaan fiktiohenkilö OT:nä, ei niinkään kaupunginjohtajana.

Se miten joku, joka ei ole asunut ja työskennellyt Espoossa yli 30 vuotta, tähän pääsee sisälle onkin sitten toinen juttu – sitä ei espoolainen osaa arvioida.

MATKAVALMISTELUJA

OCTOBER 1, 2013

Monet "oikealle" maailmanympärimatkalle lähtevät aloittavat matkasta kertovan bloginsa kertomalla matkavalmisteluistaan: miten irtisanoutuivat työstään, laittoivat tavaransa varastoon ja vuokrasivat asuntonsa ja mitä pakkasivat rinkaansa.

Tässä mielessä tuleva matkamme ei ole "oikea" maailmanympärimatka, vaikka pallon ympäri onkin tarkoitus mennä, mutta kun matka kestää vain 5 viikkoa ja siihen riittää kesäloma, niin valmistelutkaan eivät ole kovin mittavia.

Jotain on kuitenkin tehty ihan vakiojuttujen, kuten Helsingin Sanomien ja postin jakelun keskeytykset lisäksi, esimerkiksi:

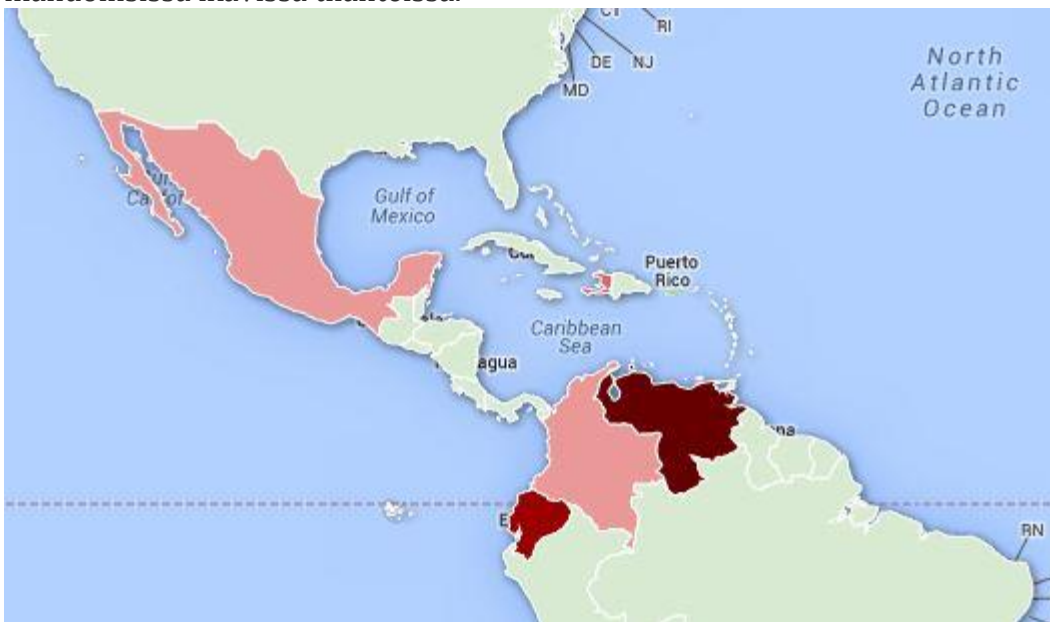
- selvitimme tarvittavia rokotuksia matkan varrella ja kun Kuubassa on kuulemma ollut koleraa, jopa Havannassa, niin otimme tehosteen kaksi vuotta sitten Afriikkaa varten ottamaamme kolerarokotteeseen, jotta se pysyisi voimassa
- hommasimme vara-antibiootit, jos vaikka paikassa, jossa lääkäri ei ole ihan helposti saavutettavissa kohdalle osuisi pahempi infektio tai vatsatauti
- otimme toisen matkavakuutuksen (Fennia) jatkuvan matkavakuutuksemme (if) rinnalle, kun sen peruutusturvan korvauskatto olisi kattanut tämän matkan hinnasta vaan kolmanneksen
- olemme laatineet matkasta yhden arkin yhteenvedon, jossa on päivämäärät, lennot, paikkakunnat, hotellit, etukäteen sovitut retket ja keskilämpötilat ja
- olemme vähän tarkistelleet hotellien sijainteja, erityisesti niissä kaupungeissa, joissa olemme käyneet aikaisemmin ja joihin emme ole varanneet matkanjärjestäjän retkiä, vaan joissa olemme omillamme (Mexico City, Santiago, Sydney)

Varsinaista pakkausta emme vielä ole aloittaneet, mutta noiden keskilämpötilojen selvittäminen muistutti kyllä jo tulevasta haasteesta: mukaan otettavilla vaatteilla pitäisi selvitä Uuden Seelannin keväästä (10 asteen pinnassa) Kuuban ja Tahitin rannoille (28 astetta). Ja kiloja on käytettävissä 23 per nappi. Oman haasteensa tuo myös kohteiden kirjo suurkaupungista (Osaka, Kioto, Sydney) vuorille (Macchu Pichu) ja rannoille. Pakkaamisesta satuin lukemaan Suuntana maailma -blogin varusteluettelo ja mm. nuo kokemukset tarvittavista jalkineista taidan ottaa huomioon.

Tuohon 23 kiloon olen valmistautunut myös ostamalla uuden matka- ja lentolaukun – tällä kertaa markkinoiden kevyimmät, eli [Samsoniten Cosmolite -sarjan laukut](#). Verrattuna aikaisempiin laukkuihini vajaan kymmenen vuoden takaa, Samsoniteja nekin, mukaanotettavan tavarantoimittajan nettopainolle jäi n. 4 kiloa enemmän varaa näillä laukuilla!

Olemme myös lukeneet joitakin maakohtaisia matkustusohjeita, niin [Ulkoministeriön sivuilta](#) kuin vaikka tältä [brittien vastaavilta sivuilta](#). Taitaa olla niin, että kunhan alkumatkasta (Mexico ja Peru) selvittää, niin sitten riski joutua rikoksen uhriksi ainakin vähän vähenee, mutta tietysti missä tahansa voi sattua jotain ikävää – myös Helsingissä ja Espoossa – eli ei näihin ihan liikaa kannata keskittyä. Etenkin kun on lähdössä matkalle ryhmän ja oppaan kanssa, jolloin jossain määrin apua on saatavissa mahdollisissa ikävissä tilanteissa.

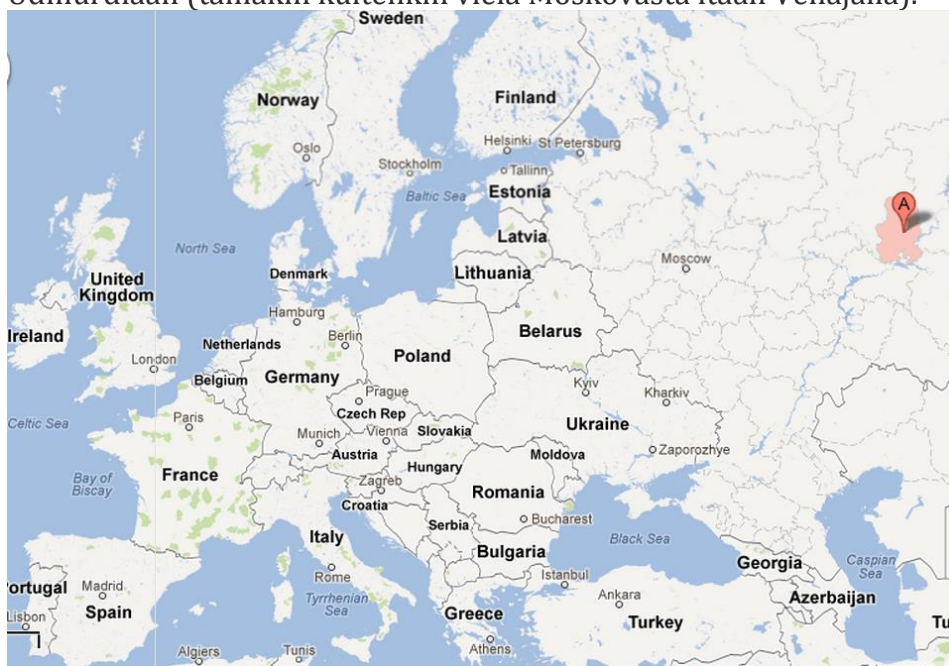
Ja sitten pakkaamaan, kaikilla [aikaisemmillä matkoilla kertynyttä kokemusta](#) hyödyntäen. Lupaen sitten joskus kommentoida, että miten tällä kertaa onnistuun – onhan tällä matkalla nyt enemmän pituutta kuin millään aikaisemmalla.

MAAILMANMATKAAJAT MAAILMALLA

OCTOBER 5, 2013

Eilen illalla – kuten aika monena kuukauden ensimmäisenä perjantaina viimeksi kuluneen parin vuoden aikana – osallistumme [Maailmanmatkajien](#) kuukausitapaamiseen hotelli Arthurissa. Epäviralliseen klubiin, jonka “pääsyvaatimuksena” on 70 [TCC-alueetta](#), kuuluu 30-40 jäsentä, joista kuukausikokoukseen ehtii paikalle joskus 10, joskus yli 20 jäsentä. Periaatteessa ainoa hyväksyttävä syy olla osallistumatta on, että on matkoilla ja toki tällä ryhmällä tuo este osuu kohdalle melko useinkin! Eilen meitä oli paikalla vain 8 jäsentä ja se innoittikin minua listaamaan missä kaikkialla ihmiset ovat, ovat viime kuukausina olleet tai ovat kohta lähdössä.

Itäinen Eurooppa on selvästikin ollut yksi tämän kesän kohteita, [Serbia](#), [Kosovolla](#) tai ilman, Moldova, Transnistrialla tai ilman. Kyproksen kävijöitäkin (tai sitä suunnittelevia) on useampiakin – [Pohjois-Kypros](#) kiinnostaa. Minskissä on käyty tai suunnitellaan kohta käytävän. Uzbekistan on testattu (ja kauniiksi havaittu). On matkattu Siperian halki Vladivostokiin asti junalla – tai vähän lyhyemmällä kaavalla Udmurtiaan (tämäkin kuitenkin vielä Moskovasta itään Venäjällä).

On risteilty Karibialla, Huippuvuorilla ja Mustalla merellä. Käyty safarilla Afrikassa. USAssa on juuri tällä hetkellä useampikin klubilainen – onneksi ehtivät nähdä tärkeimmät museot ja kansallispuistot ennenkuin USA meni kiinni.

Yksi lähti jo syksyllä kiertämään maailmaa koko talveksi. Toinen on asettumassa talveksi Floridaan ja vieraillee sieltä käsin “puuttuvissa” Väli-Amerikan ja Karibian kohteissa ja yksi pariskunta vaihtaa talveksi tukikohtansa Indonesiaan. Ryhmän Facebook -sivuilla on viimeksi keskusteltu mm. siitä, että miten pääsee Itä-Timorille (ja mitä siellä tekisi, jos sinne menisi). Taitaa vain Kanarian saaret, Thaimaa tai Länsi-Euroopan kaupunkilomat puuttua tämän ryhmän listoilta (me kyllä kävimme [Kööpenhaminassa](#) matkalla [Fär-saarille](#)).

Seuraava klubi-ilta jää meiltä väliin, Chilestä on liian pitkä matka hotelli Arthuriin. Mutta Pääsiäissaarella ja Tahitilla olemme samaan aikaan maailmaa pitemmäksikin aikaa kiertämään lähteneen Maailmanmatkaaja -ystävämme kanssa, joten jos ei tavata Helsingissä, niin sitten maailmalla!

MAAILMAA KARTTOINA

OCTOBER 7, 2013

Löysin mielenkiintoisen kokoelman faktoja maailmasta karttojen muodossa (linkki poistettu alkuperäisen jutun poistuttua netistä).

Pysähdyin erityisesti karttaan, jossa luetellaan maailman eniten matkustajia kuljettavat lentoreitit. Listan kärjessä on väli Soul – Jeju, josta en olisi tiennyt mitään, ellei sitä joitakin vuosia sitten olisi [lisätty TCC:n aluelistaan](#). Jeju on siis [korealaisten lomasaari](#) ja ilmeisesti kaikki menevät sinne lentäen. Mielenkiintoista – kun joskus pääsen Souliin asti, niin ehkä pitää lisätä matkaohjelmaan myös käynti Jejulla.

Muuten listalla on 4 Japanin sisäistä reittiä, siitä huolimatta, että Japanissa lienee erinomainen junaliikennekin. Reitit Rio de Janeiro ja Sao Paulo ja Capetown – Johannesburg selittynevät ainakin osittain sillä, että ihmiset joutuvat työskentelemään jälkimmäisissä, mutta haluavat viettää vapaa-aikansa ensimmäisissä.

Kansainvälisiä lentoja on vain yksi, Hongkong – Taipei – ja sekin kansainvälinen tai kotimaan lento vähän luokittelijasta riippuen. Yhtään USA:n tai Amerikan sisäistä reittiä ei listalla ole – mutta meitähän onkin tosi vähän verrattuna Aasian väkimäärään.

Muita mielenkiintoisia karttoja tuosta kokoelmastani nostaakseni: mistä löydät McDonaldsin, eri kirjoitusjärjestelmät, maailmankartta siten, että sijoitetaankin etelä kartan ylälaitaan – sehän että siellä on yleensä pohjoinen, on vaan sopimusasia. [Kyrillisistä kirjaimista](#) kirjoitinkin viime kesän [Serbian](#), [Bulgarian](#) ja [Makedonian](#) matkamme jäljiltä äskettäin.

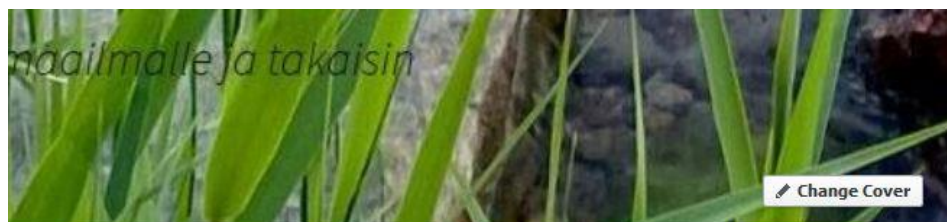

Jotkut tatuoivat selkäänsä kartan maista, joissa ovat vierailleet, mutta ei, en ole tätä harkitsemissa.

Raaputuskartta riittää minulle excel-listojen ja muutaman nettikartan (World66, MTP) lisäksi.

MERIHARAKKA NYT MYÖS FACEBOOKISSA

OCTOBER 7, 2013

Meriharakka - Iirislahdesta maailmalle ja takaisin

Update Page Info

Like

⚙️

Meriharakka on nyt myös Facebookissa yhteisönä (community), eli jos käytät Facebookia ja haluat sen uutisvirtaan (news feed) tiedon uusista jutuista, niin tykkää sivusta <https://www.facebook.com/meriharakka.net>

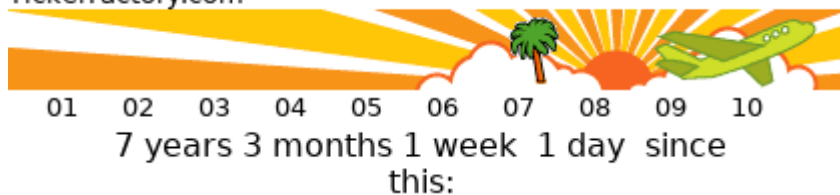
Muista paitsi "tykätä" myös valita "Näytä uutisissa" (Show in News Feed) – jos haluat. (Uusia postauksia tulee keskimäärin korkeintaan muutama viikossa – jos matkailurintamalla tapahtuu erityisen paljon, niin joskus ehkä hiukan enemmänkin, mutta vastaavasti sitten joskus vähemmän.)

Vaikkakin blogille on perustettu Facebook -sivu, niin itse blogi ei muutu sen takia miksikään, vaan jatkaa blogina kuten viimeiset kohta 10 vuotta!

MAAILMAN YMPÄRI

OCTOBER 9, 2013

TickerFactory.com

Tämä matka ei sitten enää kuulukaan sarjaan alustavia matka-aihoita, vaan [tälle matkalle](#) lähdemme lokakuussa!

Tämä on ensimmäinen (ja ehkä myös viimeinen) maailmanympärimatkamme, sillä tällaisia matkoja emme kuitenkaan mekään tee kovin usein ja vain 5 viikon mittaisena lyhyt sellainen, mutta lomana 5 viikkoakin vaatii jo hiukan järjestelyjä, joten päätimme tällä erää tyytyä siihen.

Matkan reitistä erityisesti Kuuba, Peru (Macchu Pichu), Tahiti, Uusi-Seelanti ja Japani houkuttelivat, mutta edellisistä käynneistämme Mexico Cityssä ja Sydneyssäkin on jo 15-25 vuotta, joten kertaus ei haitanne.

(Huomaa, jos katsot [matkan yksityiskohtia Aventuran sivuilta](#), niin siellä oleva markkinointiversio ja nyt toteutuva versio poikkeavat jo hiukan toisistaan muuttuneiden lentoyhteyksien takia, oikea versio on tuossa yllä olevassa kartassa.)

MATKALLA MEXICO CITYYN

OCTOBER 10, 2013

10 päivää ruskan kauniisti värittämässä Suomessa ja sitten matkamme alkaa ...

Ensimmäinen pysähdyksemme on Mexico Cityssä (ihan alkuperäisen matkaohjelman mukaisesti sen piti olla Madridissa, mutta lennot Madridin ja Havannan välillä oli ilmeisesti lopetettu ja niinpä matkaamme Havannaan Mexico Cityn kautta).

Edellisen kerran kävimme Mexico Cityssä syksyllä 1987.

Kootessani [100 maata](#) -listaa, kunnianhimoisena tavoitteena pystyä linkittämään jokainen käyty maa matkakertomukseen tai vähintään kuva-albumiin matkasta, kirjoitin [Meksikostakin matkakertomuksen jälkikäteen](#) – vaikka blogimme kohta onkin ollut olemassa lähes 10 vuotta, niin ei sentään ihan vielä tuolloin!

Syksyn 1987 matkan kuvista itselleni on jäänyt mieleen erityisesti tämä kuva, jossa ihmiset keskusaukion laidalla tarjoavat itseään töihin. Työnvälitystä ilman nettiä ja työvoimatoimistoja. Lisää tuon matkan kuvia osana [tuota matkakertomusta](#). Täksi kerraksi emme ole Mexico Cityn päivää varten varanneet mitään retkiä, etenkin kun Auringon ja Kuun pyramiditkin tuli katsottua tuolloin – suunnitelmissa on katsoa kaupunkia uudelleen, esimerkiksi Zocalon ja Diego Riveran freskot, ehkä käydä Chapultepecin puistossa – saa nähdä mitä sitten päädyimme toteuttamaan.

Muuten – kun tuli mainittua, että blogimme on ollut olemassa jo kauan, niin muistutettakoon tuossa ylhäällä oikealla olevasta hakutoiminnosta – jos haluat löytää mahdollisen matkajutun tietystä maasta tai kaupungista, niin kokeile sitä! Ja tuon jo mainitun [100 maata -listan](#) kautta löytyy juttuja per maa, mutta ei välttämättä kaikkia, sillä joissain maissa ja kaupungeissa olemme käyneet useastikin. (Meksikossakin tuli viimeksi käytyä vain vajaa vuosi sitten, mutta silloin vain Cozumelissa.)

VÄLITILINPÄÄTÖS

OCTOBER 12, 2013 1 COMMENT

Lukiessani blogeja maailmanympärimatkoista – useimmiten luokkaa vuoden irtiottoista – niin niissä usein on myös kerrottu mikä oli vuoden budjetti tai mikä tuli vuoden hinnaksi ja mihin rahat menivät. Tämä meidän maailmanympärimatkamme ei ole tällainen irtiotto ja pituudeltaankin vaan tuo 5 viikkoa, mutta näiden blogien innoittamana hiukan yhteenvetoa matkailuharrastuksemme kustannuksista.

Tämän vuoden matkojemme kustannukset (per henkilö, vaikka tietysti nämä hotellihuoneen hinnat ovat edellyttäneet 2 henkeä per huone) ovat olleet:

Sisilia ja Lampedusa		
Hki-Rooma-Hki	336	
Rooma-Palermo-Roomo	124	
Palermo - Lampedusa - Palermo	138	
Autonvuokraus	151	
Hotellit (8 yötä)	299	37
	1 047	
Färsaaret ja Kööpenhamina		
Hki-Kööpenhamina-Hki	184	
Kööpenhamina - Färsaaret - Kööpenhamina	324	
Hotellit (6 yötä)	418	70
	926	
Kaliningrad		
Hki - Kaliningrad - Hki	192	
Hotelli (2 yötä)	56	28
	248	
Belgrad - Skopje (Pristina) - Sofia		
Hki - Tukholma - Belgrad	168	
Belgrad - Skopje	107	
Skopje - Pristina - Skopje - Sofia (bussit)	23	
Sofia - Hki	274	
Hotellit (8 yötä)	413	52
	985	
Pohjois-Kypros (Nikosia)		
Hki - Frankfurt - Larnaca - Frankfurt - Hki	386	
Hotelli (4 yötä)	194	49
	580	

Laskelmissa on siis mukana on lennot ja hotellit (3-4 tähteä). Lisäsarakeessa oikealla on hotelliyöpymisen hinta per yö (ja per henkilö). Lisäksi tulevat tietysti pakollisina menoina siirtymät lentokentiltä/lle ja toki jonkin verran tapaamme käyttää retkiin ja takseihin tai muihin kulkuneuvoihin kohteessa, mutta näin jälkikäteen tätä laskelmaa laatiessani, en niitä enää saanut eriteltyä.

Ruokaan ja ostoksiin menevää rahaa en laskisi matkakuluihin – syömmehän me kotonakin ja vaikka vaateostos on vaatemeno kaupungista riippumatta.

Maailmanympärimatkasta olemme toistaiseksi maksaneet lisäretkineen 9105 euroa per henkilö. Kahden viikon “kaukomatkoiksi” tuo olisi 3600 euroa per matka, joka on hyvin samaa suuruusluokkaa kuin vaikka Olympian matkat, joita olemme jonkin verran tehneet. Mutta palataan tämän matkan kustannuksiin tarkemmin sen jälkeen!

Vertailun vuoksi tuli tätä laatiessani mieleen, että niiden yli 10 vuoden ajalta, kun tapasin pitää kirjaa kimppapurjeveneemme käyttömenoista, niin ne tapasivat olla keskimäärin 3000 euroa per vuosi (ja siis viimeinen vuosi, jolloin tätä laskelmaa tein, oli 2006) – joten ilman tuota maailmanympärimatkaa matkailumenomme tämä vuonna ovat olleet karkeasti samaa luokkaa – emmekä mekään maailmanympärimatkoja tee joka vuosi!

ONE THOUGHT ON “VÄLITILINPÄÄTÖS”

1. Pirkko

OCTOBER 13, 2013 AT 10:40 AM EDIT

Kaliningradin osalta tuohon olisi ehkä pitänyt sisällyttää viisumikulut, luokkaa 100 euroa per nuppi.

Lentohinnoissa voi huomata, että ihan lyhyetkin lennot reiteillä, joissa ei ole kuin yksi operoija (Lampedusa, Belgrad – Skopje -väli) ovat suhteessa kalliimpia kuin vaikka pitempi matka Helsingistä Tukholman kautta Belgradiin. Samoin lennot Kööpenhaminasta Torshavniin ovat kalliita – tuo oli kuukauden noin halvin vaihtoehto – mutta toki lentomatkatkin on suhteellisen pitkä.

VIIKON PÄÄSTÄ KUUBASSA!

OCTOBER 16, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Mexico Cityn jälkeen matkamme jatkuu Kuubaan.

Matkamme reittiä ensimmäisen kerran arvioidessamme erityisen houkuttelevilta tuntuivat Peru (Macchu Pichu) ja Uusi-Seelanti ja useita päiviä Kuubassa tuntui turhan isolta panostukselta siihen. Mutta toisaalta – monet ovat sanoneet, että Kuubassa pitäisi käydä nyt, ennen kuin se muuttuu ja aikaeron tasaaminen ennen fyysisestikin jo hiukan vaativaa Macchu Pichua on varmaan hyvä idea. Joten Kuubaan. Havannan vanhaan kaupunkiin ja Trinidadin vanhaan siirtomaatyyliseen kaupunkiin Karibian sokerintuotannon kaudelta – UNESCO:n maailmanperintökohteita molemmat. Ja jos historia alkaa kolmantena päivänä tökkiä, niin tarjolla on matkamme ensimmäiset hiekkarannat, Trinidadissa.

Havannasta teemme myös retken Ernest Hemingwayn kotitalolle Finca Vigialle ja läheiseen Cojimar kylään. Hemingwayn viimeiseksi jäänyt palkittu teos Vanhus ja

meri syntyi näistä maisemista.

Retken hintaan kuulemma kuuluvat myös Hemingwayn suosikkidrinkit, mojito ja daiquri – päiväretkellä, mutta nythän ollaan lomalla!

Kuuba on yksi (neljästä) itsenäisestä maasta maailmanympärimatkallamme, jossa emme ole aikaisemmin olleet – lähin matkailuliittymämme Kuubaan on kummilastemme (ja äitinsä) 1990-luvun alussa tekemä matka Varaderoon, josta saimme postikortin, jossa lapset innoissaan selostivat miten hienoja liskoja Kuubassa on!

Varaderon vain turisteille tarkoitetuille rannoille matkanjärjestäjät taitavat Suomesta nykyisinkin pääosan turisteista viedä, joskin Havannaakin näyttää olevan tarjolla.

2 THOUGHTS ON “VIKON PÄÄSTÄ KUUBASSA!”

1. **Annika**

OCTOBER 20, 2013 AT 12:57 PM

Minun tekisi mieleni Kuubaan vaikkapa pariksi viikoksi kiertämään maata. Kaiken näkemäni ja kuulemani perusteella en usko, että muutama päivä sittenkään on uhraus. Aivan mahtavaa matkaa teille!

2. **Pirkko**

OCTOBER 20, 2013 AT 5:00 PM

Kiitos Annika!

Lassekin tästä jo minulle kommentoi, että miksi minä mainitsin vain nämä pari kohdetta mainitsin, kaikkihan ne varmasti ovat ihan näkemisen arvoisia!

MATKAMME KARTOILLA

OCTOBER 19, 2013

Ensimmäiset kuvat matkareittimme havainnollistamiseksi teimme [Great Circle Mapper](#)illa, joka kai ensisijaisesti on tarkoitettu etäisyyksien laskemiseen, mutta jolla voi myös tehdä mukavasti reittikuvia. Lentokilometrejä näyttäisi kertyvän 52 000 km – hiukan mutkitellen mennään siis pallon ympäri, kun maapallon ympärysmitta on n. 40 000 km.

Tarkemmalla tasolla Googlen kartta on parempi työväline – sillekin lisäsimme ensin lentokentät ja hotellit, sitten vähitellen nähtävyyksiä, kiinnostavia ravintoloita ja muita mielenkiintoisia paikkoja, kuten vaikka hotellit, joissa aikaisemmin olemme asuneet (Mexico City, Santiago, Sydney).

Tässä siis matkamme, Googlen kartalla – vapaasti zoomailtavaksi:

ENSIMMÄINEN ETAPPI

IMAGE OCTOBER 21, 2013

KUUBA – TÄNÄÄN

IMAGE OCTOBER 23, 2013

MEXICO CITY, MEKSIKO 2013

OCTOBER 24, 2013 PSCHILDT 4 COMMENTS

Päivitetty 26.11.

Lisätty jutun rinnalle Meksikon osuus [kuvakertomuksena](#), täydennetty hiukan tekstiä ja lisätty siihen linkkejä. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Maailmanympärimatkamme alkoi pitkällä lennolla Lontoon kautta Mexico Cityyn. Näin kuulemma siksi, että reittimme on rakennettu Oneworld -yhtiöiden lennoilla ja tässä ryhmittymässä suoria lentoja Euroopasta Kuubaan ei tällä hetkellä ole. Ok – siis kertauspäivä Mexico Cityssä.

Kokeilimme täällä ensimmäistä kertaa [Tours by Locals](#) -palvelua – isossa kaupungissa tuntui hyvältä vaihtoehdolta varata kuljetukset kerralla sen sijaan että etsisimme mahdollisesti epäluotettavia takseja monta kertaa päivän mittaan ja asiantunteva opaskin tuntui hyvältä vaihtoehdolta kun ei niitä opaskirjoja taaskaan oikein “ehtinyt” etukäteen lukea.

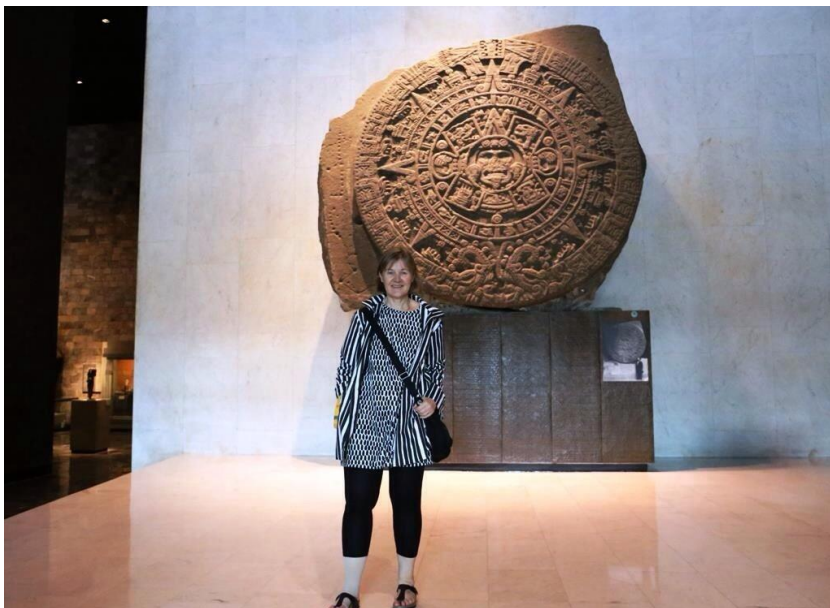
Aloitimme kertauskierroksen Zocalo-aukiolta. Työtä tarjoavat käsityöläiset olivat edelleen vanhalla paikalla aukion laidalla ja katedraali oli edelleen iso ja mahtava. Diego Riveran freskoja Zocalolla emme nähneet tällä kertaa remontin takia, mutta sen sijaan kävimme katsomassa Opetusministeriön rakennuksen seiniä kiertäviä freskoja yhden kerroksen verran kolmesta!

Zocalolta jatkoimme Chapultepecin puistoon ja [antropologiseen museoon](#), jota niin Aventuran opas kuin äskettäin kaupungissa käynyt ystävämme kehui ja se

osoittautuikin todella upeaksi! Ja oppaamme todella asiantuntevaksi: suhteellisen lyhyessä ajassa saimme hyvän käsityksen alueen historiasta, vaikutuimme pienen huoneen kokoisista pää-patsaista ja näimme historiaa azteekkien aikaan asti. Välillä pikainen tauko (ja paikallisia bunuel-keksejä) ja sitten vielä puolipäiväretkemme seuraavaan kohteeseen, Coyoacanin alueelle pieneen, mutta kertakaikkisen ihanaan värikkääseen [Frida Kahlo -museoon](#). (Minusta päivän paras kohde, Lasse taisi pitää eniten myöhäisestä lounaastamme [pyörivässä Bellini-ravintolassa](#), josta 45 kerroksen korkeudesta saattoi syömisen lomassa ihaila joka suuntaan aukeavaa kaupunkinäkyymää).

Tämän verran ehdimme noin 6 tunnissa – kohteet olimme valinneet itse, [Tours by Locals](#)in sivustolla on esitelty valmiita ehdotelmia ja oppaita, mutta oppaan kanssa voi vielä neuvotella sisällöstä omien toiveittensa mukaan. Oppaat voivat käsittääkseni olla innokkaita (tosin koulutettuja) amatöörejä tai kuten meillä täällä, yli 20 vuotta oppaana toimineita, jotka myyvät palveluksiaan myös tätä kanavaa käyttäen. Me olimme ensimmäiseen kokemukseemme, Carlockseen, ihan tyytyväisiä.

Iltaelämä Mexico Cityssä jäi väliin (yhtä vaaleanpunaista margaritaa lukuunottamatta) – 8 tunnin aikaero ja 26 tuntia matkalla edellisen vuorokauden aikana vaati veronsa. Ja seuraavana aamuna olikin sitten jo lähtö kentälle Galeria Plaza Reforma -hotellista klo 5:45. Matka jatkuu, Havannaan, Kuubaan.

4 THOUGHTS ON “MEXICO CITY, MEKSIKO 2013”

1. **Annika**

[OCTOBER 25, 2013 AT 8:06 PM](#)

Enpä ollutkaan kuullut Tours by Localsista ennen. Kiitti vinkistä! Saanko olla utelias ja kysyä, mitä maksoitte siitä? Katsoin tulevaa risteilyämme varten, ja Louisin hinnat olivat ihan pöyristyttävät: yli 300 dollaria henkilöltä. Satamakaupunki Colonia pidetään niin vaarallisena, että sinne ei parane jäädä, mutta täytyy Panama Cityyn halvemmallakin päästä. Laivayhtiön retki on viimeinen vaihtoehto. Mikä kaupunkikierrös sellainen on, jolla kävellään korkeintaan mailin verran?

2. **Pirkko**

OCTOBER 26, 2013 AT 3:20 AM

Maksoimme retkestämme 170 USD sisältäen kuljetukset, pääsymaksut kahteen museoon ja opastuksen. Ja mukaan olisi saanut tulla 2 muutakin henkilöä, mutta emme olleet vielä ehtineet tutustua 18 hengen ryhmäämme niin paljoa, että olisimme viitsineet tarjota mahdollisuutta joillekin osallistua. Varmasti kalliimpi kuin ajella taksilla itseksensä kohteesta toiseen, mutta meistä sen arvoinen.

Panamassa olimme 2006, blogistamme saattaa löytyä siitäkin jo juttua. Jos en väärin muista, niin silloiset paikalliset (suomalaiset) isäntämme eivät pitäneet ajatusta käydä Panama Citystä Colonissa hyvänä, sillä matka on suhteellisen pitkä ja tie huono. Mutta toisinpäin siihen löytyy tietysti enemmän motivaatiota. Me näimme kanavan Mirafloresin sululta ja siitä juuri ja juuri mahtuvien Panamax-kokoisten laivojen eteneminen kanavaa pitkin oli vaikuttava näky.

3. **Annika**

OCTOBER 26, 2013 AT 11:08 AM

Meillä laiva ajaa kanavan läpi, joten kanava taitaa tulla tutuksi. 170 dollaria kahdelta kuulostaa ihan kohtuulliselta, yli 300 yhdeltä ei. Pitää selvittää muita tapoja. Luultavasti päädymme taksin vuokraan.

4. **Pirkko**

OCTOBER 26, 2013 AT 4:33 PM

Jännää, meneekö risteilyne siis Atlantilta Tyynelle Valtamerelle, koko kanavan läpi?

HAVANNA – MAAILMAN KAUNEIN RÄNSISTYNYT KAUPUNKI?

OCTOBER 26, 2013

Päivitetty 3.12..

Lisätty [kuvia Havannasta](#), täydennetty hiukan tekstiä ja lisätty siihen linkkejä. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Havana – ränsistynyt, mutta jotenkin kuitenkin toimiva vanhojen jenkkiautojen kaupunki. Kuuman kostea Mexico Cityn jälkeen. Majoituimme Hotel Nationaliin, jossa määrin, länsimaisen mittapuun mukaan, kunnostettuun kansallismuistomerkkiin, jossa etenkin ennen vallankumousta ovat käyneet “kaikki”. Ja vaikkakin ehkä hiukan yskien, niin kaikki toimii, ilmastointi, kylpyhuone, jopa nettiyhteys. Ensimmäisenä iltana käymme koko 18 hengen ryhmämme ja oppaamme, Teron, kanssa syömässä vaatimattomassa, mutta jotenkin toimivassa lähiravintolassa. Pastaa, pizzeria – hienostelematonta, mutta syötävää. Kinkku on loppu, joten osaa pizzoista ei saa. Jälkiruokakahvien kohdalla kupit loppuvat ja osa odottaa, että toisten kupit tiskataan – kuubalaista rommia tarjotaan monista erilaisista laseista. Aterian jälkeen kävelemme lähikortteleissa: opimme tunnistamaan peso convertible -paikat ja paikallisia pesoilla toimivat paikat, jälkimmäisiin on pitkät jonot. (Peso convertibleja saa eurolla n. 1,3 – paikallisia pesoja saa peso convertiblella 26. Mangon saisi 5 paikallisella pesolla.). Luovutamme aikaisin, 7 tunnin aikaero vaatii vielä sopeutumista.

Aamulla lähemme kaupunkikierrokselle 50-luvun jenkkiautoilla, avoautoilla. Ilo avoautoista loppuu lyhyeen kun saamme niskaamme parikin trooppista sadekuuroa. Kuljettajat nostava ja laskevat autojen rämiä kuomuja, mutta kastumme kaikki enemmän tai vähemmän. Mutta onneksi on lämmintä. Jalkaudumme Havannan vanhaan, ränsistyneeseen muuta kauniiseen kaupunkiin. Kierrämme kujia ja aukioita. Yksityisyritteliäisyyttä on kaduilla paljon, värikkäisiin asuihin pukeutuneita ihmisiä, jotka haluavat tulla kuvatuiksi turistien kanssa, katusoittajia ja pieniä yhtyeitä jokaisessa baarissa. Turisteille myydään t-paitoja Che Guevaran kuvalla tai Kuuban lipulla, mutta ohitamme turistipydykset, kiireessä – maapallon kiertäminen 5 viikossa ei jätä aikaa shoppailulle.

Iltapäivällä on vielä ohjelmassa retki Hemingwayn maisemiin Havannassa ja sen lähistöllä, mutta siitä lisää hiukan myöhemmin. Päivän päätteeksi kävelemme vanhasta kaupungista hotellille koko pitkän rantakadun Morron linnan majakalta hotellille ja petymme hiukan, sillä lähes kaikki rannan rakennukset ovat vielä lähes raunioina, kaupungin kunnostaminen ei ole vielä edennyt tänne asti.

Pitkän päivän jälkeen kasaamme taas tavaroita, lähdemme seuraavana aamuna bussilla Trinidadiin pariaksi päiväksi.

Kuubasta on blogissani myös seuraavat jutut:

- [Havannan illassa](#)
- [Hemingwayn Kuubaa](#)
- [Trinidad](#)

HEMINGWAYN KUUBAA

OCTOBER 26, 2013

Päivitetty 3.12..

Lisätty jutun rinnalle [kuvakertomus Hemingwayn maisemista Havannassa ja lähiseudulla](#), täydennetty hiukan tekstiä ja lisätty siihen linkkejä. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Havannassa osallistuimme ensimmäiselle varaamallemme Aventuran lisäretkelle. Tämä maailmanympärimatkamme on ensimmäinen kaukomatkamme Aventuralla siinä missä olemme muutamalle Olympian matkalle osallistuneet aikaisemmin ja toistaiseksi

tekemiemme havaintojen perusteella matkatoimistot eroavat toisistaan mm. siten, että Aventuralla isompi osa retkistä on valinnaisia, siis lisämaksullisia, mutta toisaalta se tarjoaa enemmän mahdollisuuksia itse vaikuttaa ohjelmaansa, kuten vaikka, että Meksikossa emme valinneet lisämaksullista retkeä vaan teimme ihan oman retken. Aventuralla myös oletetaan hiukan enemmän asiakkailta, mm. että selviävät itse maahantulolomakkeiden täyttämisestä – ei siis ihan “lastentarharetkeilyä”.

Mutta siis, Hemingwayhin. Hemingway on Kuubassa lähes kansallissankarin asemassa, koska hän amerikkalaisena jäi Kuubaan vielä vallankumouksen jälkeenkin ja puolessa

Havannan baareista ja ravintoloista taitaa olla seinällä jonkinlainen viittaus Hemingwayhin, ellei sitten hänen itsensä allekirjoittama baarin ylistys, niin ainakin hänen kuvansa. Kävimme iltapäiväretkellä, vanhoilla avoautoilla, tukka (iltapäivällä) jo auringossa liehuen, tutustumassa [Hemingwayn kartanoon, Finca Vigiaan](#), n. 25 km Havannasta ja läheiseen Cojimarín kalastajakylään, jonka tunnelmista syntyi Ernest Hemingwaylle Nobel-palkinnon tuonut teos [Vanhus ja meri](#). Finca Vigiaassa näimme myös siellä maalle nostetun kirjailijan Pilar -vene.

Retki tutustutti meidät myös Hemingwayn suosikkidrinkkeihin, Cojimarín La Terrazassa (Hemingwayn kantakapakka siellä), nautimme turkoosinsiniset daiquirit ja Havannassa, La Bodequita del Mediossa, mojito. Lisäksi kävisimme myös daiquirin syntymäpaikaksi mainitussa El Floriditassa.

1960-luvun alussa Ernest Hemingway kuitenkin jätti Kuuban ja asui loppuelämänsä enimmäiseen Key Westissä – yhtenä syynä tähän kuulemma oli juuri se, että hänestä tuli Kuubassa niin kuuluisa hahmo, että elämä Havannassa ei enää ollut pelkästään miellyttävää.

VÄLIHUOMAUTUS

OCTOBER 27, 2013

Kirjoitan matkaltamme pieniä juttuja tänne jo matkan aikana – tapaan muutenkin kirjoittaa suppeahkossa muodossa jatkuvasti päiväkirjaa ja matkoilla nämä blogijutut voivat melkein korvata nuo päiväkirjamerkinnot.

Valokuvatkin tapaamme purkaa ainakin näin pitemmällä matkalla tietokoneelle päivittäin ja kun niitä sitten vähintäänkin uteliaisuuttaan käy läpi, niin niistä usein muutama erottuu heti joukosta edukseen ja ne voi jälkikäsitellä “esityskuntoon” samantien. Emme kuitenkaan matkan aikana käy systemaattisesti läpi kaikkia kuvia, joten varsinaiset kuva-albumit valmistuvat vasta myöhemmin.

Samoin siinä missä yleensä etsin ainakin muutaman lukijaa mahdollisesti kiinnostavan linkin juttuihini, niin hitailla yhteyksillä sitä ei kannata tehdä, joten tältäkin osin matkalta kirjoitetut jutut täydentyvät vielä myöhemmin.

TRINIDAD – UNESCON MAAILMANPERINTÖKOHDDE KUUBASSA

OCTOBER 27, 2013

Päivitetty 30.11.

Lisätty jutun rinnalle Trinidadin osuus [kuvakertomuksena](#), täydennetty hiukan tekstiä ja lisätty siihen linkkejä. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Havannasta siirryimme Trinidadiin n. 300 km bussilla. Matkalla poikkesimme myös pienessä Cienfuegosin kaupungissa, jota Aventura tuntui lämpimästi suosittelleen osaksi vähän pitempää Kuuban lomaa. Trinidadissa majoituimme ihan kaupungin vanhan osan vieressä olevaan upeaan 5 tähden Iberostar – hotelliin (keskimäärin hotelimme taitavat olla 4 tähden, jotkut 3 tähden hotelleja). Vain uima-altaan puuttuminen hiukan harmitti, yli 30 asteen helteessä olisi kulttuurin lomassa voinut välillä pulahtaa altaaseenkin. Osa ryhmästämme kävikin taksilla Anconissa rannalla, mutta niin paljon emme uimisen eteen viitsinet nähdä vaivaa.

Trinidadin idea on, että se on pitkälti sellaisenaan säilynyt pieni kaupunki sokerinviljelyn valtakaudelta. Mukulakivikadut ja värikkäät matalat talot niille tyypillisine ikkunakaltereineen ovat säilyneet sellaisinaan – ja kuitenkin asuttuina. Kaupungin kujilla kävellessään voi nähdä sisälle ihmisten olohuoneisiin, joissa usein on keinutuoli tai pari ja televisio. Monessa asunnossa on myös etummaisessa huoneessa jokin kauppa: taidetta, käsitöitä, olkihattuja tai matkamuuistoja – kätevästi osana kotia, joten kauppaa voidaan käydä joustavasti muun tekemisen lomassa. Autoista monet ovat ainakin minua vanhempia, ajalta ennen vallankumousta (1958). Autojen lisäksi hevosia vaunuineen on liikenteessä paljon, samoin polkupyörätakseja (riksoja) ja polkupyöriä. Trinidadin kuvatuin nähtävyys on vanha kellotorni. Keskusaukion vierellä on myös kirkko ja museo, jossa torni, jonne pääsee nousemaan katolle – n. 100 askelmaa ylöspäin ja ympärilläsi on huikeat näkymät yli vanhan kaupungin ja aina Karibian aaltoihin asti. (Tosin yli 30 asteen helteessä satakin askelmaa on ihan urheilusuoritus!) Aukion vierellä on myös Casa Musica – ollaanhan Kuubassa, jossa musiikki on läsnä kaikkialla – ja sen edustalla mukulakiviportaat, joiden tasanteilla ravintolapöytiä, jossa voi nauttia vaikka mojitoja päivän päätteeksi, paikallisia yhtyeitä kuunnellen.

Trinidadista palaamme Havannaan vielä yhdeksi illaksi ja yöksi ja sen jälkeen jätämme Kuuban taakse ja lennämme Peruun.

Viihdyimme Trinidadissa hyvin sen vajaa 2 vuorokautta, jonka siellä olimme. Vaikkakaan emme, kuten jotkut maailmanmatkaajastävämme, vielä ainakaan bongaa erikseen näitä Unescon maailmanperintökohteita, niin kieltämättä se, että joku paikka on tällainen maailmanperintökohde usein on ollut tae siitä, että paikka on vierailemisen arvoinen! Kuubassa näitä maailmanperintökohteita ovat mm. Havannan, Trinidadin ja Cienfuegosin kaupungit, joissa kaikissa kävimme, Cienfuegosissa tosin vain lyhyen lounastauon verran.

MATKALLA MACHU PICCHULLE

IMAGE OCTOBER 28, 2013

HAVANNAN ILLASSA

OCTOBER 29, 2013

Päivitetty 3.12..

Lisätty [kuvia Havannasta](#), täydennetty hiukan tekstiä ja lisätty siihen linkkejä. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Vaikkakin [Trinidad](#) oli ihan näkemisen arvoinen vanha kaupunki, niin aika iso panostus se matka-aikana oli, n. 5 tuntia bussissa suuntaansa, ja Havannassa tass uudelleen asettuminen [Hotel Nacionaliin](#) asiaankuuluvine odotuksineen. Alkuperäisen suunnitelman mukaisesti meidän piti viettää viimeinen yömmme Havannassa vanhassa

kaupungissa hotelli Sevillassa, mutta suunnitelmat muuttuivat, kuten usein Kuubassa, ja palasimme takaisin samaan hotelliin. Korvaukseksi muutoksesta Aventura tarjosi meille illallisen ja kuubalaisen kabareen.

Illallisen söimme [paladar-ravintolassa, eli yksityisessä, valtion lisenssiomassa ravintolassa](#) – konsepti, joka mahdollistaa pienimuotoisen yksityisyrittäjyyden Kuubassa. Yrittäjyyden ihan sen oikeassa merkityksessä, yrittäjäriskillä, sillä toiminnasta maksetaan lisenssimaksu valtiolle per kuukausi riippumatta liiketoiminnan tuotosta. Samanlaisella konseptilla voi nykyisin hankkia vuokratuloja, siinäkin maksamalla valtiolle vakiosuuruisen lisenssin per vuokrattava huone ja jos huoneen sitten onnistuu vuokraamaan enemmän tai vähemmän jatkuvasti, niin vuokratulot, toivottavasti ylittävät lisenssimaksun.

(Ravintolamme oli kerrostalon ylimmässä kerroksessa)

(Iltanäkymä Havannan vanhaan kaupunkiin)

Aloitimme illan drinkeillä entisen Teknikkojen talon tornin 33. kerroksen baarissa, josta oli huikeat näköalat yli Havannan. Teknikkojen talo, Havannan korkein talo, oli Neuvostoliiton aikaan heidän tiedustelunsa (lue vakoojien) käytössä ja tähän massiiviseen rakennukseen ihan Yhdysvaltoja naapuriin heitä mahtui paljon.

Paladar-ravintolassa ruoka oli syötävää, siinä missä ruoka Hotel Nacionalissakin, muuta palvelussa oli paladar-ravintolassa ehkä hiukan enemmän yritystä, kieltämättä.

Illallisen jälkeen oli vuorossa hotellissa [Cafe Parisienne -yökerhossa kuubalainen kabaree](#) (You Tube -linkki pätkään esitystä, ei meidän kuvaama.)

Tätä taidemuotoa vähemmän ymmärtävänä jätän ottamatta kantaa siihen oliko show hyvä vai ei: tanssijoita ja laulajia ainakin oli paljon ja siinä missä musiikki tai tanssin kuviot eivät ehkä eri ohjelmanumeroiden välillä paljoa vaihtuneet, niin puvut olivat näyttäviä ja ne vaihtuivat numerosta toiseen. Tässä vaiheessa iltaa meitä kyllä jo aamun ja päivän matkustaminen takaisin Havannaan ja illan mittaan nautitut mojotot alkoivat sen verran väsyttää, että sekin ehkä vei suurimman innostuksen kabareeseen.

(Tätä saa Kuubassa kuulemma vain kahdesta hotellista, onneksi Nacional oli toinen niistä. McDonaldseja maasta ei löydy.)

Viimeisen Havannan aamumme käytimme uima-altaassa, vähän liikuntaakin ensimmäistä kertaa tällä matkalla kävelyä lukuunottamatta ja sitten olikin jo aika jättää Kuuba ja lentää iltalennolla Peruun, ensin Limaan ja sitten sieltä seuraavana päivänä lyhyt lento Cuscoon, tavoitteena erityisesti Macchu Picchu.

LIMA

OCTOBER 31, 2013

Päivitetty 5.12. – Lisätty [Liman kuvia kuvakertomuksena](#), johon pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Matkamme Havannasta Machu Picchulle alkoi n. 5 tunnin lennolla Limaan, jossa saavuimme hotellille puoliltaöin ja aamulla lähtö kaupunkikierrokselle oli 7:30, herätys 6:30, nukkumiseen jäi siis ruhtinaalliset 6 tuntia.

Mutta kaupunkikierros oli hyvä, joten vähiin jääneet yöunet eivät kauaa harmittaneet. Aloitimme Mirafloresin alueelta, jossa katsastimme Gaudi-tyylisen Rakkauden puiston. Täällä kuulemma järjestetään vuosittain suutelukilpailu ja vaikka ei kilpailuun osallistuisikaan, niin voihan puistossa kuitenkin harjoitella!

Lassekin sai taas vangittua yhden majakan kuvaan (Faro de la Marina).

Rantakaistaleelta, Tyyneltä mereltä, oli säännöllisin välein tsunami-siltoja, niin että tarvittaessa kapealta rantakaistaleelta pääsee ylemmäs turvaan.

Kaupungin vanhassa keskustassa näin San Martinin aukion, poikkesimme aistimassa historian havinaa Gran Hotel Bolivarissa ja kävelimme aamutyhjillä vanhan kaupungin kujilla, mutta vanhojen siirtomaatyylisten julkisivujen ja parvekkeiden katseluun aika oli mitä parhain.

Vanhan kaupungin kävelykierros vei lopuksi, kuinkas muuten, espanjalaistyyliisessä kaupungissa Plaza De Armasille, josta löytyi katedraali ja presidentin linna – rakennettuina samoille paikoille kuin inkahallitsijoiden temppeit ja palatsit aikaisemmin. Keskeltä aukiota oli Havis Amanda -tyylinen suihkulähde, joka kuulemma joskus vuosittaisena Pisco Sour – päivänä on täytetty Pisco Sourilla – ideaa Helsingin vappuun?

Keskustassa näimme myös muutamia kaupungin lukuisista arkeologisista kaivausalueista – tämänkin kaupungin historia ulottuu kauas.

Ja vuoren rinteillä nousevat värikkäät slummialueet – kauniita katsella kauempaa, mutta varmasti ankeita asua.

Kaupunkikierroksemme päättyi Jorge Chavezin lentokentälle – lyhyt pistäytymisemme Limaan oli ohi ja matka jatkui iltapäivälennolla Cuscoon.

MACHU PICCHU

OCTOBER 31, 2013 PSCHILDT 6 COMMENTS

Päivitetty 7.12. – Lisätty [Machu Picchun kuvia kuvakertomuksena](#), johon pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa – valitan kuvien määrää, mutta maisemat olivat niin huikeita tässä jollain tapaa maailmanympärimatkamme pääkohteessa, että en vaan saanut niitä yrityksestäni huolimatta karsittua alle tuon 48 kuvan.

Herätys klo 4:40, huonosti nukutun yön jälkeen. Ensimmäinen yö 3400 metrissä oli melkein haastava, päänsärky oli Panadolista huolimatta armoton. Bussilla hotellilta Cuscossa Poroyn asemalle, josta maisemajunalla yli kolme tuntia Agua Calientesin asemalle. Vaihtoehtoja ei ole, autotietä perille ei ole. Juna on mukava ja siisti, mutta junamatka maksaakin enemmän kuin lento Limasta Cuscoon. Aqua Calientesin asemalta nousee vielä viimeinen osuus busseilla (ylös vuorelle on tie vaikkei kylään olekaan). Ja lopuksi vielä puuskuttaen parisataa askelmaa ennen kuin näkymä Machu Picchun muinaiseen inkakaupunkiin aukeaa. Kamerat räpsivät kilpaa. Ja kieltämättä, näky on vaikuttava.

Miten ehjänä kiviset rakennukset ovat kasviston peittäminä säilyneet 1900-luvun alkuun, jolloin (1911) ne löydettiin ja kaivettiin esille kasvillisuuden ja maa-aineksen alta.

Kun inkakaupungin olemassaoloon on tottunut, alkaa havainnoida yksityiskohtia. Aurinkotempppelin ja kolmen ikkunan tempppelin. Kiviseinämän välistä kurkistavan chinchillan. Aikoinaan alueella kuljetuksiin käytettyjä laamoja on paikalla ruohonleikkuuhommissa (ja kuviin turistien kanssa).

Ilma – ja aikainen lähtö aamulla – suosivat meitä, sää oli kirkas, mikä täällä pilvisademetsäalueella ei ole itsestäänselvyys. Ehdimme kiertää alueen ennen iltapäivällä alkanutta lyhyttä sadekuuroa ja pilvien laskeutuessa alas.

Iltapäivä Agua

Calientesin kylässä sujuikin sitten lounaan ja satojen turistikauppojen merkeissä. Päivän ainoa ostos, laamamagneetti tuli tehtyä jo ylhäällä vuorella. Päivän päätteeksi iltajunalla ja bussilla takaisin hotellille, n. 16 tunnin kokopäiväretken jälkeen – melkein voisi jo väittää rankaksi, tätä turistin elämää ...

Machu Picchu on yksi [maailman seitsemästä uudesta ihmeestä](#), ja vaikkakaan omakohtaista kokemusta ei Chichen Itzasta eikä ihan vielä Petrastakaan, niin olisin valmis väittämään, että Machu Picchu on näistä vaikeimmin saavutettavissa, sillä tosiaan vielä Cuscon kaupungistakin on sinne pitkä ja vaivalloinen matka. (Chichen Itzalle muistelen laivayhtiön tarjonneen Cozumelista 10 tunnin retkeä, jonka jätimme väliin, kun ajattelimme, että Teotihuacan Mexico Cityn lähellä riittää meille.) Ja tähän vielä lisättynä Cuscon korkeus, joka monia väsyttää. Meistä Pirkko kärsi parina yönä päänsärystä, Lasse lähinnä katkonaisesta unesta. Ja toisaalta, Machu Picchu on “vaan” 2400 metrin korkeudessa, joten Cuscosta mennään sinne mentäessä alaspäin, jolloin oireet ainakin päivän ajaksi häviävät.

Tässä lyhyesti Machu Picchusta, kuvia lisää tästäkin myöhemmin – en nyt laita chinchillankaan kuvaa vielä tähän, niin on jotain mitä odottaa, kun saan Picasa-albumin tehtyä!

Perusta tässä blogissa on myös seuraavat jutut:

- [Lima](#)

- [Cusco](#)

6 THOUGHTS ON "MACHU PICCHU"

1. **Riitta**

[OCTOBER 31, 2013 AT 11:17 PM](#)

Upeita kuvia – upea paikka!

2. **Pirkko**

[OCTOBER 31, 2013 AT 11:28 PM](#)

Kiitos!

Ja tosiaan, vaikka retki oli rankka, niin oli se tekemisen arvoinen, ainakin kerran

3. **Vesa Neste**

[DECEMBER 7, 2013 AT 3:24 PM](#)

Machu Picchu on yksi kauneimmista kohteista.

Ja selvästi haastavampi päästä kuin Petraan tai Chichen Itzaan.

4. **Pirkko**

[DECEMBER 7, 2013 AT 5:58 PM](#)

Kiitos kommentista – Petra on suunnitelmissa maaliskuussa, ja toivottavasti tosiaan ei ihan yhtä haastava kun Machu Picchu.

5. **Laura T.**

[DECEMBER 9, 2015 AT 5:52 PM](#)

Piti tähän kommentoida jo viikko sitten kun löysin blogisi, että Machu Picchu ja yleensäkin Peru on sellainen kohde, joka kiinnostaa kovasti. Se ei vain oikein ole pikkulapsiperheen ensimmäisiä kohteita ja mietin, onko Machu Picchu ihan mahdoton kohde korkeanpaikankammoiselle? Onneksi voin ihaila Machu Picchua edes toisten ottamista upeista kuvista!

1. **Pirkko**

[DECEMBER 29, 2015 AT 12:14 PM](#)

Kiitos Laura! Ehkei paikka tosiaan ole ihan pienille lapsille sopiva, mutta en uskoisi lievän korkean paikan kammon haittaavan, nousut ja laskut ovat kuitenkin enimmäkseen aika loivia. Korkealla paikka kyllä on, etenkin jos majoittuu Cuscoon, minullekin tuli siellä päänsärkyä, joka sitten taas laskeuduttaessa Machu Picchuun poistui.

RTW TILASTOPÄIVITYS

[OCTOBER 31, 2013](#)

Maailmanympärimatkastamme on 1/3 takana: päivinä (11/33), lentojen määrällä (5), hotellien määrällä (samainen 5) ja melko tarkkaan myös lentokilometrien määrällä (17036/52000).

Itsenäisiä maita on Kuuban ja Perun myötä kasassa Pirkolla 82 ja Lassella 85. TCC-alueita 120 (126) ja siis erona Pirkon ja Lassen välillä Lassen Georgia, Trinidad ja Tobago ja Venezuela itsenäisinä valtioina ja lisäksi Aruba, Ceuta ja Curacao TCC-alueina.

VAPAAPÄIVÄ CUSCOSSA

NOVEMBER 1, 2013

Päivitetty 6.12. – Lisätty Cuscon kuvia [kuvakertomuksena](#), johon pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Päätimme juhlistaa Machu Picchun valloitusta vapaapäivällä – jätimme tarjolla olleen kaupunkikierroksen kirkkoineen ja tehdasmyymälöineen väliin ja nukuimme pitkään, istuimme kahviloissa, kävimme Qorikanchan temppelissä (varmaan jollain tapaa Cuscon päänähtävyys, inkatemppli, jonka päälle espanjalaiset sitten rakensivat omansa), kuvautimme itseämme vauva-alkakan kanssa.

Cuscossa, jossa olimme 3 yötä, pesetimme myös ensimmäisen kerran matkallamme pyykin, kymmenkunta vaatekappaletta kilopesuna läheisessä pesulassa kokonaishintaan vajaa 5 euroa, pestyt pyykki hotelleille toimitettuina.

Illalla kävimme syömässä (Pirkko, rohkeana) marsua.

Marsun syönnin osalta päädyimme sivistyneeseen vaihtoehtoon – söimme sitä kaupungin ykkösravintolassa, 5 tähden Palacio del Inka -hotellin Inti Raymi -ravintolassa.

Ja illalla Cusconkin kadut täyttyivät pienistä hirviöistä, Halloween-hengessä. Mutta meidän on syytä mennä ajoissa nukkumaan – aamulla on taas aikainen herätys ja aamulento Limaan ja sieltä edelleen Santiago de Chileen.

SANTIAGO DE CHILE

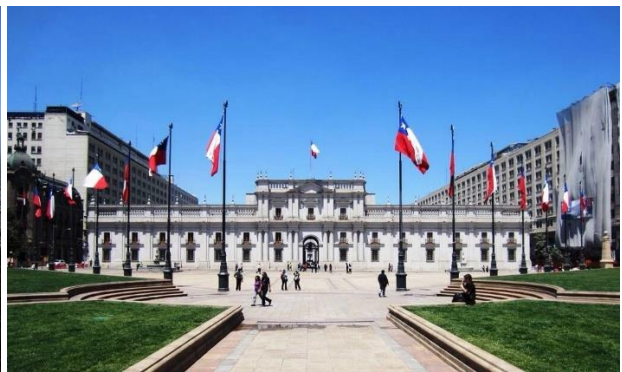
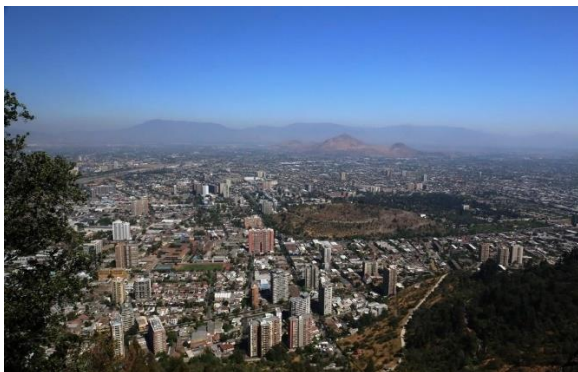
IMAGE NOVEMBER 1, 2013

SANTIAGO DE CHILE REVISITED

NOVEMBER 3, 2013

Päivitetty 11.12. – Lisätty kuvia [kuvakertomuksena](#), johon pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Cuscosta matkamme jatkui Santiagoin. Santiagossa olimme nyt toista kertaa – ensimmäisen kerran olimme kaupungissa juuri ison maanjäristyksen jälkeen [kevällä 2010](#) osana silloin tekemääme Etelä-Amerikan kiertomatkaa. Silloin teimme myös “perusretken” Valparaisoon ja Vina del Mariin, joten käytimme päivän omatoimiseen kiertelyyn: nousimme kaapelivaunulla Neitsyt Marian patsaalle, josta on hienot näköalat yli kaupungin ja kävimme kertaamassa Plaza de Armasin ja presidentinlinnaa. Presidentinlinna edustalla liput eivät tällä kertaa olleet puolitagossa kuten 2010, silloisen maanjäristyksen uhreja kunnioittaen. Löysimme myös Cafe Haitin, jossa meille viimeksi esiteltiin Santiagon Cafe de piedras -kulttuuria, mutta pyhäinmiesten päivänä kahvila oli kiinni. Korvasimme sen kaupungin vanhimmalla baarilla La Piojeralla kauppahallin lähellä, jonka ilmapiiriä kävimme aistimassa, mutta kuuluisan Terremoto (maanjäristys) drinkin jätimme keskellä päivää väliin. Siinä missä kolme vuotta sitten kävimme Pablo Nerudan tämän alueen kodeista La Sebastianassa Valparaisossa, niin nyt kävimme La Chasconassa, joka on Santiagossa. Nyt on enää jäljellä kuuluisin, Isla Negra, joka on kauimpana Santiagosta – jotain siis seuraavallekin vierailullemme kaupungissa,

Illallisen söimme pyörivässä näköalaravintola Giratoriossa – löytyi sitten pyörivä ravintola täältäkin kuten Mexico Citystä. Ensimmäisen iltamme Santiagossa vietimme yhdessä nuoren suomalaispariskunnan kanssa, joka ei kuulunu ryhmäämme – naapurintyttö (oikeasti!) oli edennyt omalla usean kuukauden häämatkallaan sattumalta samaan kaupunkiin ja hotellimme (Diego de Velasquez) viereiseen hotelliin! Oli kiva kuulla heidän reppumatkansa aika erilaisia kokemuksia verrattuna meidän nopeaan maapallon kiertoomme – ja ehkä hekin ihan mielellään juttelivat suomeksi jopa “vanhusten” kanssa, sillä aika vähän olivat viimeksi kuluneiden kuukausien aikana muita suomalaisia tavanneet. Santiagosta matkamme jatkui Pääsiäissaarelle, jonne yllättävää kyllä en oikein koskaan ollut kuvitellut meneväni – sen verran eksoottinen, pieni ja kaukainen kohde on kyseessä, mutta kun nyt osuu matkan varrelle Santiagon ja Uuden-Seelannin välille niin olkoon ... olisihan Tyynenmeren ylitys yhdellä lennolla lähes 12 tuntia, ja nyt teemme sen pätkissä, ensimmäinen n. 6 tuntia siis vasta Moai-patsaiden saarelle.

PÄÄSIÄISSAARI

IMAGE NOVEMBER 3, 2013

TAHITI JA MOOREA

IMAGE NOVEMBER 5, 2013

PÄÄSIÄISSAARI JA MOAI-PATSAAT

NOVEMBER 5, 2013 PSCHILDT 5 COMMENTS

[Kuva-albumi Pääsiäissaarelta otetuista kuvista](#) (sain sen sitten lopulta karsittua 50 kuvaan) lisätty 13.12. Kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa kuvaa tässä jutussa.

Melkein 4000 km (vajaan 6 tunnin lento) Pääsiäissaaren ja manner-Chilen välillä ja suunnilleen saman verran Pääsiäissaarelta Tahitille, välissä vain lähes asumaton Pitcairnin saari. Kaukana kaikesta, yksi eristetyimmistä asutuista saarista maailmassa.

Tähän kaukana kaikesta liittyy myös jostain matkaohjelmasta jo vuosia mieleeni jäänyt kiehtova fakta siitä, että Pääsiäissaarelle lennettäessä lentokoneilla on määritelty "point of no return" (paikka, jonka jälkeen ei ole paluuta) – tämän paikkaa kone ei saa ohittaa, jos ei ole varmaa, että laskeutuminen Pääsiäissaarelle onnistuu ja koska kentälle mahtuu kerralla vain yksi iso kone, niin tässä kohtaa Pääsiäissaaren lentokentän on oltava tyhjä (ei voida ottaa riskiä siitä, että kentällä oleva kone ei pääsekään lähtemään).

Eurooppalaiset tutustuivat saareen ensimmäisen kerran 1722, kun hollantilainen tutkimusmatkailija Jacob Roggeveen löysi saaren pääsiäissunnuntaina, mistä nimi Pääsiäissaari. Saaren historia on kuitenkin paljon vanhempi ja tuntui vähän hassulta kun paikallisen oppaan kertoessa saaren historiasta jotkut ryhmästämme hoputtivat opasta eteenpäin kysymyksillään miten eurooppalaiset tulivat saarelle, niin kuin historia sitä ennen ei olisi ollut tärkeää. No, alkoihan silloin tietysti tapahtua, esimerkiksi eurooppalaisten mukanaan tuomat saarelaisille uudet taudit tappoivat laajalti paikallisväestöä.

Parhaiten Pääsiäissaari tunnetaan isoista kivipatsaista, moai-patsaista – ja niihin tutustumiseen mekin käytimme ison osan runsaasta vuorokaudesta saarella. Patsaita on saarelta löydetty Wikipedian mukaan 887 – melkein koko päivän saarikierroksellamme näimme niitä ehkä 100 ja osa patsaista on rannoilla, jonne ei ole tietä, eikä päivän vierailulla ollut aikaa vaellusretkille. Mutta eiköhän noita ihan riittävästi nähty, kuitenkin. Kävimme alueella, jolla patsaita on tehty kalliosta irrottamalla ja näimme isoja ja osittain keskeneräisiä patsaita. Muualla kävimme katsomassa ainakin kolmessa kohtaa patsaita rivimuodostelmissa, ehkä kuuluisin 15 patsaan rivistö, jossa on mukana Paavo Lipposen näköispatsas, ”7 veljestä” rivistö (ryhmämme sille antama suomenkielinen nimi) ja saaren ainoalla hiekkarannalla oleva rivistö, josta turkulainen miespuolinen reppumatkaaja joitakin vuosia siteen irroitti korvan, mutta joka sittemmin on palautettu paikalleen. Riveissä olevat patsaat on aseteltu alustalle, hautapaadelle ja siinä määrin kun niitä on säilynyt, patsaiden päällä on kevyemmästä kiviaineesta tehty hiuksia esittävä lieriö. Patsaiden valmistus ja niiden käyttötarkoitukset ovat ilmeisesti jo hyvin selvillä – jonkinlaisena mysteerinä jäljellä on patsaiden kuljetus, miten ne on siirretty yli 10 kilometrin matkoja: jonkinlaisella vetosysteemillä parinsadan ihmisen vetämänä, nostamalla niitä patsaan mitta kerrallaan eteenpäin vai miten. Muualla kuin alueella, jossa patsaita on kalliosta irti koverrettu ei ole löydetty 6 metriä korkeampia patsaita, eli ilmeisesti kun alettiin tekemään isompia ja isompia patsaita, ei niitä enää saatu kuljetettua eri puolille saarta.

Moai-patsaiden lisäksi emme saaresta paljon kokeneetkaan, mutta eipä siellä paljon muuta taida ollakaan. Kylänraitti, jonka varrella muutama kauppa, useita ravintoloita (saarella on vain n. 6000 asukasta, mutta vuosittain siellä vierailee n. 60 000 turistia) ja pesula (täälläkin olisi voinut helposti pesettää vaatteitaan).

Jotenkin harvinaisempaa olivat hevoslaumat ympäri saarta ja myös vapaana kulkevat hevoset pääkaupungin (lue kylä) Hanga Roan rantakaduilla. Eivät kai ne ihan viljejä olleet, mutta paljon niitä oli ja ainakin ne saivat liikkua vapaana isolla alueella. Merikilpikonnia joku oli nähnyt rannalla, mutta emme onnistuneet niitä bongaamaan. Paikallisten kalasaalis näytti sisältävän myös jännän kirkkaan sinisiä kaloja.

Ja täälläkin tapasimme suomalaisen ryhmämme ulkopuolelta. Seppo, johon olemme tutustuneet Maailmanmatkaajaklubissa, oli saarella osana omaa melkein vuoden kestävästä maailmanympärimatkaansa samoina päivinä kuin me (ja jatkoi jopa Tahitille samalla yölennolla), joten nautimme yhteisen illallisen Pääsiäissaaren auringonlaskua katsellen.

P.S.

Pääsiäissaareenkin liittyen katso myös juttu matkaamme liittyvistä [elokuvista](#).
Ja tässä linkit [Daily Mailin](#) ja [USA Todayn](#) -juttuihin tästä Pääsiäissaaren tunnetuimmasta suomalaisesta.

5 THOUGHTS ON "PÄÄSIÄISSAARI JA MOAI-PATSAAT"

1. **Anonymous**

NOVEMBER 5, 2013 AT 9:00 PM

Vaikuttavaa!

2. **Pirkko M**

DECEMBER 14, 2013 AT 1:59 PM

Hienojen ja monipuolisesti saarta esittävien kuvien myötä tuntuu yhä enemmän siltä, että on ihan pakko päästä käymään saarella lähivuosina.

3. **Pirkko**

DECEMBER 14, 2013 AT 6:09 PM

Hassua sikäli, että Pääsiäissaari ei koskaan oikeastaan ollut millään listallani, pidin sitä liian kaukaisena ja "yksipuolisena" kohteena – mutta kieltämättä, olihan näiden moai-patsaiden näkeminenkin ihan mielenkiintoista!

4. **Hannu**

DECEMBER 25, 2019 AT 10:32 PM

Saari oli tosi myönteinen yllätys, että suosittelen lämpimästi. Vaikuttavien kivipäiden lisäksi paikallisten rentous ja ystävällisyys tekivät vaikutuksen. Vuokrattiin maastoauto (olikin paikallisilla teillä tarpeen) majoituspaikan omistajalta ja kun kysyin avainta hän totesi sen olevan paikallaan autossa ja ovet lukitsematta.

Samoin jotkut persoonallisen viehättävät ravintolat yllättivät myönteisesti niin ruuan kuin palvelun suhteen. Rantaravintola, missä on naisfiguuri rannassa oli ehdoton ykkönen, mutta toki heti naapuri aivan kamala.

1. **Pirkko**

DECEMBER 26, 2019 AT 7:42 PM

Kiitos Hannu! Kyllä nuo kivipaadet ja pohdinnat siitä, että miten niitä on ehkä kuljeteltu paikasta toiseen, ovat kiehtovia. Ja saarikin, kuten totesit, on muutenkin ihan miellyttävä!

TAHITI JA MOOREA

NOVEMBER 7, 2013

*Päivitetty 18.12. – Lisätty linkit [Ranskan Polynesian kuvia sisältävään kuva-albumiin](#).
Kuviin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.*

Pääsiäissaarilta lensimme yölennolla Tahitille, lentoaika n. 6 tuntia, mutta lentoaikataulu 00:05 – 00:55 ja kun saimme mukavasti väljässä LANin Boeing 767 -

koneessa nukuttua jo melkein yhdet yöunet ja sitten sen jälkeen toiset Papeeten SAS Radissonissa 02:00 – 08:00 niin pääsimme jatkamaan lomaamme Tahitilla ja mooreassa ihan virkeinä.

Papeetessa ehdimme ennen Mooreaan siirtymistä (1/2 tunnin lauttamatka) käymään yksityisretkellä taksilla bongaamassa Point de Venuksen majakan ja HMS Bounty -laivaan liittyvän muistomerkin.

Moorealla siirryimme viettämään tämän maailmanympärimatkamme leppoisinta osuutta, 3 vrk samassa paikassa eikä muita retkiä kuin erikseen varaamamme veneretki saaren rannoille (ettei nyt ihan tylsistyttäisi).

Hotellimme Pearl Resort Moorealla, vaikka vaan kolmen tähden hotelli onkin, vastaa mielikuvaa luksuslomakohteesta eteläisellä Tyynellämerellä: valkoista hiekkaa, palmuja, lehväkattoiset bubgalowit meren päällä, infinity pool, jonka reunan takaa jatkuu valtameri. Ja tämä kaikki sivistyneen eurooppalaisella otteella, olemmehan Ranskan Polynesiassa. Alkumatkamme "la cuenta, por favor" on vaihtunut lauseeksi "l'addition s'il vous plait". Tosin hintatasokin vaihtu samalla eurooppalaiseksi, lisättynä pitkän matkan kuljetuslisällä kaikille tavaroille, eli halvalla täällä ei lomailla.

Moorea on Tahitia lähin sitä puhtaammin rantalomakohde – toinen tällainen saari olisi ollut Bora Bora, mutta sinne olisi Tahitilta pitänyt vielä lentää ja sen hintataso tunnettuna jetset -paikkana olisi ilmeisesti ollut vielä korkeampi.

Maailmanmatkaajaystävämmme valitsi Bora Boran, joten kuulemme häneltä kokemuksia sieltä varmaan sitten joskus.

Ja rantalomaa me sitten ensimmäisen päivän täällä olemmekin viettäneet, uiden ja maisemia ihailleen:

MOOREA JA TAKAISIN TAHITILLE

NOVEMBER 9, 2013

Päivitetty 18.12. – Lisätty linkit [Ranskan Polynesian kuvia sisältävään kuva-albumiin](#). Kuviin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvaa.

Mooreassa osallistuimme veneretkelle, jossa teoriassa olisimme voineet nähdä valaita tai delfiinejä, mutta ei tällä kertaa sattunut kohdalle. Kesynpuoleisten rauskujen ja pienten haiden kanssa sen sijaan pääsimme snorklaamaan ja nauttimaan lounaan pienellä saarella lähes luonnon helmassa. Veneily välillä riutan ulko- ja välillä sisäpuolella vaati kapteenilta tarkkuutta, aukot riutoissa eivät olleet kovin leveitä, joskin hyvin merimerkein merkittyjä.

Yhden illallisen nautimme “kylillä” hotellin ravintoloiden sijaan – oppaan suosituksesta valitsimme Moorea Beach/Yacht Clubin ravintolan: liharuoat 2 hengelle kivennäisvedellä/paikallisella Hinamo-oluella maksoivat n. 50 euroa – ei siis ihan halpaa ... mutta toisaalta ruoka täällä on ollut todella hyvää!

Mooreassa ehdimme myös ensimmäistä kertaa sitten Havannan harrastamaan kevyesti edes liikuntaa – uimme päivittäin hotellin ihan kelpollisen kokoisessa uina-altaassa. Ja kun kylpylähotellissa asuimme, niin teetimme molemmille jalkahoidot – joutuvathan turistin jalat kohtuullisen koville maailmaa kiertäessä.

Moorealta matkamme jatkui ensin takaisin Tahitille Papeeteen yhden iltapäivän verran ja sitten seuraavana aamuna aamulennolla Aucklandiin, Uuteen Seelantiin. Tällä välillä menetämme päivän elämästämme, lähdemme matkaan lauantai-aamuna, mutta n. 6 tunnin lennon jälkeen olemme perillä sunnuntai-iltapäivällä eikä aikaeroa ole kuin tunti. Mutta siinä missä Tahitilla olemme olleet 12 tuntia Suomea jäljessä, niin Uudessa Seelannissa olemmekin 11 Suomea edellä.

MAAILMANYMPÄRIMATKAN MÄÄRITELMÄ

NOVEMBER 10, 2013

Pääsiäissaarella (ja Tahitilla ja Moorealla) tapaamamme Maailmanmatkaaja-ystävämme oli miettinyt määritelmää maailmanympärimatkalle ja päätynyt seuraavaan: paluu lähtöpaikkaan ja kansainvälisen päivämäärärajan ylitys parittoman määrän kertoja. Nyt se on sitten tehty, ylitetty tuo päivämääräraja. Sinne meni, lauantain ja sunnuntain välinen ilta ja yö. Paluuseen lähtöpaikkaan menee vielä vajaa 2 viikkoa, jos matkasuunnitelmassa pysytään.

UUSI-SEELANTI

IMAGE NOVEMBER 10, 2013

PIKAVISIITTI AUCKLANDIIN

NOVEMBER 11, 2013

Tahitilta lensimme Uuden Seelannin suurimpaan kaupunkiin Aucklandiin, jota myös nimellä City of Sails kutsutaan. Täällä pohjoissaaren kaupungissa asuu 1,4 miljoonaa maan 3,4 miljoonasta asukkaasta, enemmän kuin pääkaupungissa Wellingtonissa. Ja opas muistaa myös mainita, että lampaita maassa on enemmän kuin ihmisiä (samoin kuin Fär-saarilla, jossa vierailimme kesäkuussa).

Iltapäivän aikana ehdimme kävellä hiukan kaupungin keskustassa ja satamassa, nähdä kaupungin maamerkin Sky Towerin ja muutamia isoja kilpapurjeveneitä Aucklandin satamassa. Jos aikaa olisi ollut enemmän, niin niillä olisi päässyt purjehtimaan – mutta toisaalta, ilma näin alkukevästä oli vielä sen verran viileää, että ehkei kokemus kuitenkaan olisi ollut ihan miellyttävä. Auringonpaisteessa satamassa iltapäivällä lämpötila sentään riitti ruotsalaisen siiderin nauttimiseen ravintolan terassilla – ensimmäinen “siiderimaa” melkein kolmeen viikkoon. Joulukin näkyi jo katukuvassa Aucklandin miljoonakaupungissa – samalla tavalla kuinensimmäisellä Australian vierailullamme vuonna 1997 yhdistelmä kesävaatteet ja joulupukki tuntui oudolta, niin täälläkin kesän ja joulun tarjonta samaan aikaan ei oikein istu eurooppalaiseen käsitykseen joulusta.

Illalla teimme myös huoltohommia, pesimme ja kuivasimme Scenic -hotellin itsepalvelupesulahuoneessa vielä kerran koneellisen pyykin – ehkä nyt jo pärjäämme kotiin asti. Täällä on länsimaiseen tyyliin jo työvoimalla hintaa, joten kilopesulat vaihtuvat itsepalveluun. Länsimaisuus tuntuu matkailijan elämässä myös siten, että nyt pesimme taas hampaatkin vesijohtovedellä, mitä emme matkallamme toistaiseksi olleet tehneet. Aucklandissa näimme paljon turisteja, erityisesti japanilaisia, mutta myös suomalaisia – kaupungissa oli Aventuran ryhmän lisäksi myös Olympia-matkatoimiston ryhmä. Starbucks-kahvilassa ruotsalainen tyttö bongasi minut skandinaaviksi Marimekko-olkalaukustani ja tuli juttelemaan kanssamme: hän oli Uudessa Seelannissa diilillä tehdä

töit maatiloilla 4 tuntia päivässä ruoka- ja ateriapalkalla ja aikoi olla maassa maaliskuuhun asti.

Me sen sijaan aiomme olla maassa vain vajaan viikon ja siitäkin lyhyen Aucklandin pysähdyksen jälkeen lopun aikaa etelä-saarella, Queenstownin ympäristössä ja pienellä risteilyllä Milford Soundissa.

[Lisää kuvia Uudesta Seelannista](#) tarjolla kahdessa Picasa- kuva-albumissa.

RTW TILASTOPÄIVITYS 2

NOVEMBER 11, 2013

Yleisön pyynnöstä: nyt maailmanympärimatkastamme on 2/3 takana: päivinä (22/33), lentoja takana 11 (edessä vieä tällä matkalla 4), hotelleja on nähty 11 (vielä kokematta 4) ja lentokilometreistä lennetty 33207/52000, ei vielä ihan 2/3, sillä jäljellä on pitkät lennot Sydney – Hongkong ja Osaka – Helsinki.

Itsenäisiä maita on nyt Uuden Seelannin myötä Pirkolla 83 ja Lassella 86.

TCC-alueiden määrä lisääntyi tässä välillä kolmella (Pääsiäissaari, Ranskan Polynesia ja Uusi Seelanti), siis lukemat 123/129.

UPEA ETELÄSAARI

NOVEMBER 12, 2013

(Päivitys 26.12.: [Lisää kuvia Uudesta Seelannista](#) tarjolla kahdessa Picasa- kuva-albumissa.)

Aucklandin pikavisiitin jälkeen jatkoimme tutustumista Uuteen Seelantiin Queenstownissa Eteläsaarella.

Vaikka tällä maailmanympärimatkallamme ja monilla aikaisemmilla matkoillamme

olemme nähneet monia hienoja paikkoja, niin tämä paikka saa kyllä haukkomaan henkeään ja etsimään superlatiiveja – niin huikeita maisemat täällä ovat: lumihuippuisia vuoria, vihreitä metsiä, kukkivaa kevättä monissa väreissä ja huikaisevan sininen Wakatipu-järvi. Queenstownin kaupunki, jossa kaikki on siistiä, kaupista ja viimeisteltyä.

Huikeiden maisemien lisäksi Queenstown tarjoaa aktiviteetteja joka lähtöön – kaupunkia kutsutaankin Uuden Seelannin aktiviteettipääkaupungiksi. Me ehdimme näkemään benji-hyppyjä maailman vanhimmalla benji-hyppysillalla, Kawaraun sillalta, tutustumaan kuvankauniiseen vanhaan kullankaivajakaupunkiin Arrowtowniin, nousemaan kaapelivaunulla kaupungin yläpuolelle näköaloja ihailemaan ja ihmettelemään kiwi-lintuja lintupuistossa.

Yhden iltapäivän vietimme kiertelemällä alueen viinitarhoja: 4 viinitilaa ja ainakin 15 lasillista viiniä yhden iltapäivän mittaan! Pinot noiria, Pinot gristä, mutta myös kuohuviiniä, makeaa jälkiruokaviiniä ja jopa glögiä!

Kaupungin kuuluisimmassa hampurilaispaikassa Fergburgerissa hampurilaiset ovat jättimäisiä ja niitä saa paitsi naudanlihapihvillä myös lammapihvillä, tietysti, ja vaikka bambilla.

Iltaisin jatkoimme maisemien ihailua Rydges Lakeview -hotellimme ikkunasta samalla havainnoiden mitä kaikkea täällä vielä olisi voinut tehdä, esimerkiksi käydä järvellä höyrylaivaristeilyllä, liittää laskuvarjolla pikaveneen perässä, harrastaa riippulentoa vuoren rinteeltä – no ehkä näistä meille olisi lähinnä sopinut tuo höyrylaivaristeily. Tai kävelyretket järven rantamilla.

Mutta meidän matkamme jatkuu – huomenna siirrymme Queenstownista vielä etelämmäksi, Milford Soundiin, jossa vuorossa on vuonoristeily.

P.S.

Muistutan välillä, että Meriharakka.net on myös Facebookissa sivulla <https://www.facebook.com/meriharakka.net> ja etenkin nyt matkalta lisäämme kuvia sinne nopeammin ja hiukan enemmän kuin tänne, kun emme Picasa-albumeja tee matkan aikana. Eli jos olet Facebookissa, niin käy tykkäämässä sivustosta siellä, niin näet nämäkin kuvat.

PINGVIINEJÄ BONGAAMASSA

NOVEMBER 14, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

(Päivitys 26.12.: [Lisää kuvia Uudesta Seelannista](#) tarjolla kahdessa Picasa-kuva-albumissa.)

Queenstowniin olisi ollut helppo kotiutua pidemmäksikin aikaa, mutta me jatkoimme matkaa – nyt bussilla Milford Soundin vuonon maisemiin. Matkaa sinne oli n. 300 km ja Uuden Seelannin hyvistä teistä huolimatta käytimme siihen kaikkine taukoineen n. 6 tuntia – koko matka tuntui olevan yhtä näköalapaikkaa tai luontopolkua! Näimme lisää vuoria, lukuisia koskia, saniaismetsiä, tynniä järviä, joista vuoret heijastuvat, vuoripuroja, joissa oli kirkasta jääkylmää vettä. Vaikka emme varsinaisesti vaellusretkellä olleetkaan pääsimme myös kävelemään lyhyitä luontopolun pätkiä ja mm. ylitimme vuolaan joen köysisiltä pitkin. Näimme myös osan Uuden Seelannin yli 30 miljoonasta lampaasta – vaikka lampaiden määrä onkin puolittunut hulppuvuosien 70 miljoonasta, niin riittää niitä vielä tienvarsille sadoittain ja taas sadoittain. Onnistuimme jopa näkemään lammaskoirat työssään, kun yhtä laumaa siirettiin tien yli.

Ohitimme Te Anaun kylän, johon palasimme yöksi, ja jatkoimme yhä ylemmäs nousevaa kiemurtelevaa tietä ja ajoimme läpi Eteläsaarten alppien alittavan isommille autoille yksikaistaisen tunnelin (Homer Tunnel, 1219 metriä pitkä) ja laskeuduimme meren rannalle toisella puolella Milford Soundiin.

Milford Soundin vuonolla teimme katamariinilla parin tunnin risteilyn. Jylhien vuorten rinteiden ja lukuisen vesiputousten lisäksi risteilyllä voi kuulemma nähdä hylkeitä ja hyvällä tuurilla delfiinejä. Meitä onni suosi ja näimme myös pingviinejä! Pingviinejä ei näillä vesillä kaikkina vuodenaikoina ole, mutta nyt vielä oli ja vaikkakaan mukanaamme ei ollut varsinaisesti lintukuvaukseen sopivaa objektiivia, niin me (kuten muutkin risteilymatkustajat) räpsimme innokkaasti jokaista rantakivikossa vilahtavaa pingviiniä. Pingviinejä ei luonnossa kovin monessa paikassa voi nähdä ja näin Uudesta Seelannista tuli kolmas pingviinimaamme Etelä-Afrikan ja Galapagos-saarten jatkoksi. Näimme myös hylkeitä: ison ryhmän paistattelemassa päivää isolla kivellä ja yksittäisiä hylkeitä myös muualla rannoilla siellä täällä. Delfiinit jäivät tällä kertaa näkemättä, mutta kelpaisiko pienellä keltaisella spinnulla purjehtiva kanootti?

Milford Soundista palasimme vajaan kahden tunnin bussimatkan verran vielä takaisin samana päivänä Te Anaun kylään, jossa yövyimme pienessä Edgewater -motellissa. Retkeilyhenkeen haimme illalliseksi kiinalaista noutoruokaa ja katsoimme iPadiltä uusimman jakson Isänmaan puolesta -televisiosarjasta. Nettiyhteydet matkallamme ovat muutamaa paikkaa lukuunottamatta olleet sen verran hyviä ja kuuluneet hotellihuoneen hintaan ainakin tunnin verran per vuorokausi, että olemme TV-kaistan kautta pysyneet lempitelevisiosarjoissamme lähes ajan tasalla. Aikaakin niille on löytynyt etenkin lennoilla ja lentokentillä.

Te Anausta palasimme seuraavana aamuna vielä nauttimaan yhdeksi yöksi Wakatipu-järven maisemista Queenstowniin ennen seuraavaa lentoa – vuorossa Sydney ja Australia.

Ennen tätä ensimmäistäkään matkaamme Uuteen Seelantiin tiesin parinkin hyvän ystäväni ihastuneen tähän maahan siinä määrin, että ovat viettäneet täällä pitempiäkin aikoja palaten maahan mahdollisuuksien mukaan yhä uudelleen – ja harvinaista kyllä, tästä maasta minäkin voisin sanoa, että tänne pitää palata, vaikka useimmat, hienotkin kohteet, tapaan kuitata sanomalla, että maailmassa on niin paljon muitakin mielenkiintoisia paikkoja.

2 THOUGHTS ON “PINGVIINEJÄ BONGAAMASSA”

1. **Titta & Thomas / IKILOMALLA**

FEBRUARY 2, 2016 AT 7:08 AM

Mahtavia vinkkejä ja reissuinspiraatiota!
Minäkin haluan lähteä pingviinejä bongaamaan!

Titta / IKILOMALLA

2. **Pirkko**

FEBRUARY 6, 2016 AT 8:12 PM

Kiitos! Tuo Milford Soundin retki oli kyllä hieno!

AUSTRALIA 1997

NOVEMBER 14, 2013

Uusia Australian kokemuksia odotellessa [Australiaa vuodelta 1997](#)

Yksi tähän matkaan liittyvä muisto, joka ei liity Australiaan: olin ennen matkaa aloittanut neuvottelut työpaikan vaihdosta ja Australiaan saavuttuamme puhelimeni soi keskellä yötä (kun en ollut muistanut sitä sulkea) ja siinäähän se oli, aamuneljältä, soitto SAPilta, että tervetuloa meille töihin! Siitä se sitten alkoi, urani SAP-maailmassa.

AUSTRALIA

IMAGE NOVEMBER 15, 2013

BLUE MOUNTAINS JA AUSTRALIAN IHMEELLISET ELÄIMET

NOVEMBER 16, 2013

(Päivitys 29.12. [Lisää kuvia Blue Mountainsilta ja Featherdalesta](#) Picasa-kuva-albumissa.)
1997 olimme Sydneyssä viikon, emme viitsineet lähteä retkelle Blue Mountainsin alueelle, sillä siihen kuluu koko päivä, josta iso osa istutaan bussissa. Tällä kertaa se oli sitten "pakko" tehdä.

Ensimmäiset päivämme Sydneyssä ovat olleet sateisia tai ainakin pilvisiä, mutta kun sateet paikallisille ovat menneiden viikkojen pensaspalojen jälkeen enemmän kuin tervetulleita, niin eiköhän turistien pidä niistä selvitä.

Matkamme Blue Mountainsin alueelle alkoi siis hiukan huonossa säässä, sateli vähän ja pilvet olivat alhaalla. Ensimmäisessä näköalapaikassa Echo Pointissa emme nähneet kuin sumua (ja aboriginaalien tanssiesityksen). Jatkoimme kuitenkin urhoollisesti eteenpäin, [Scenic Worldiin](#), jossa totesimme, että turha ostaa lippuja kaapelivaunuun, jos sieltä ei kuitenkaan mitään näkisi ja lähdimme kiertämään lyhyttä nököalapolkua jalan. Mutta niin vaan sitten pilvet hälvenivät ja näimme kolme sisarta kalliomuodostelman!

Three Sistersiltä retki jatkui [Featherdale](#) Wildlife Sanctuaryyn, jossa kuntoutetaan haavoittuneita villieläimiä takaisin luontoon (jos mahdollista) ja näimme todella edustavan kokoelman Australian eläimiä: kenguruita, wallabeja, dingoja, tasmanian tuholaisia, koaloita, nokkasiilejä, vompatteja ja kookaburran (kuvina) ja lisäksi mm. krokotiilejä ja mahtavan määrän erilaisia lintuja.

Eläinpuistosta retki jatkui vielä Sydneyn olympialaisten maisemiin ennen paluuta takaisin hotellille.

Retki oli kansainvälinen, joskin matkanjärjestäjämme Aventuran välittämä, ja sellaisena hiukan raskas, kun ison bussin porukan kerääminen kasaan niin aamulla kuin päivän

mittaaan kestää, samoin kuin ihmisten palauttaminen hotelliin, mutta selvisimme siitäkin. Jos kokopäiväretken jälkeen ei olisi jo väsyttänyt ylimääräinen kierros Sydneyn nähtävyyksiä bussin kiertäessä hotellilta toiselle olisi voinut tuntua ihan hauskalta!

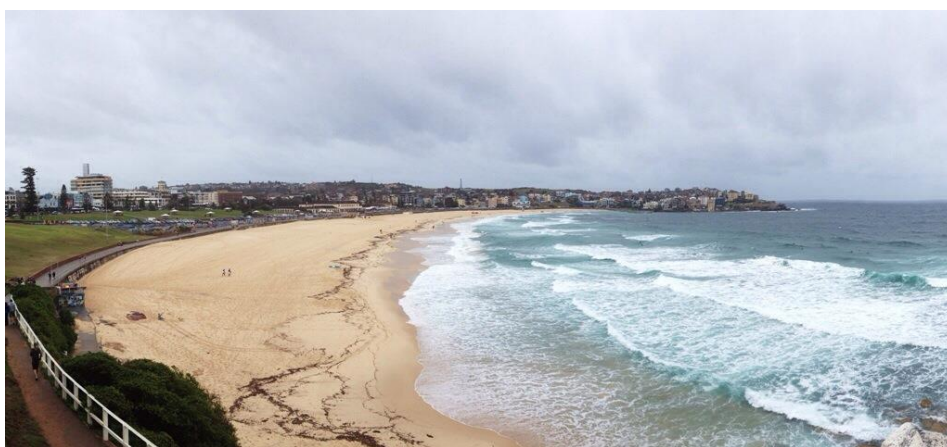
SYDNEY SATEESSA

NOVEMBER 17, 2013

(Päivitys 29.12. [Lisää kuvia Sydneystä \(sateessa\)](#) Picasa- kuva-albumissa.)

Sydneystä sataa edelleen – tai satoi siis myös sunnuntaina.

Kiersimme siis kaupungin nähtävyyksiä sateessa – enimmäkseen busseilla. (Googlen karttoihin nykyisin sisältyvä mahdollisuus kysyä reittiohjeita paitsi jalan tai autolla myös julkisia liikennevälineitä käyttäen toimi hyvin Sydneyssä.)

Aamupäiväretken teimme Bondi Beachille – ranta oli sellainen kuin muistimmekin, vaikkakin nyt melko autio, vain sinnikkäimmät surffarit ja turistit olivat tulleet paikalle sateisena sunnuntaiamuna. Uusi tuttavuus oli rannan Bucket List -ravintola – kiva nimi ravintolalla! Ja ihan kivan tuntuinen oli ravintolakin.

Iltapäivällä kävimme Circular Quaylla katsastamassa kaupungin päänähtävyydet Oopperatalon ja Harbour Bridgen – sillan yli ajoimme jo eilen, mutta piti siinä joku

kuva saada tälläkin reissulla.

Jo tulopäivänä (sateessa ...) kiertelimme hiukan Sydneyn keskustan kauppoja, David Jones -tavaratalossa ja Queen Victoria Buildingissä. Kaupathan ovat hyvää ajanvietettä huonolla ilmalla! Kummatkin paikat muistin jopa jotenkin edelliseltä Sydneyn vierailultamme yli 15 vuotta sitten! Ostoksia ei kertynyt paljoa, yhdet caprit, joiden käyttäminen jää ensi kesään ja Dr Martens -kengät, joita olin jo aikaisemmin keväällä Kööpenhaminassa harkinnut ja kun nyt taas osuivat sopivasti kohdalle ja olivat ehkä 20% halvempia kuin Suomessa, niin ostin ne.

Syömässä kävimme pariin otteeseen Darling Harbourin alueella – turistialuetta, mutta turistejahan me olimme. Hard Rock Cafeessa oli nopea palvelu ja ihan hyvää ruokaa.

Huomenna matkamme jatkuu sitten Japaniin – viimeinen maa tällä matkallamme ja meille uusi maa, kumpikaan meistä ei ole vielä käynyt Japanissa missään. Tällä matkalla pääkohteemme siellä ovat Hiroshima ja Kioto.

JAPANI

IMAGE NOVEMBER 18, 2013

HIROSHIMA

NOVEMBER 19, 2013

Lisätty (3.12.) linkit [kuva-albumiin Hiroshiman kuvista](#) (kuva-albumiin pääset myös klikkaamalla mitä tahansa jutun kuvista).

Saavuimme Osakaan aikaisin aamulla, hiukan väsyneenä, kun yöllä tuli nukuttua korkeintaan 5 tuntia lennoilla ja Hongkongin kentällä. Mutta me emme olleet jäämässä Osakaan, vaan suuntasimme Hiroshimaan, sillä aina kun olen ajatellut matkaa Japaniin olen myös ajatellut Hiroshimaa.

Hiroshima ei kuulunut Aventuran matkaan, joten olimme etukäteen varanneet itsellemme oppaan Hiroshimassa Tours by Locals järjestön kautta. Mutta ennen sitä piti päästä Osakasta Hiroshimaan ja Aventuran paikallisoppaan autettua, meidät alkuun, eli metroon Naomi- asemalla, löysimme tiemme Shin-Osaka -asemalle ja sieltä Skinkansen -

junaan, joka vei meidät 80 minuutissa Hiroshimaan. Lippuja ostettaessa tarvittiin vähän piirtämistä englannin lisäksi, mutta saimme liput, löysimme junan ja oppaamme Hiroshimassa.

Ensimmäinen kohteemme oli japanilainen puutarha, jossa pääsimme ihastelemaan ruskan värejä, paikallisten morsiamien kauniita kimonoja ja lammikon karppeja. Kaiken kaikkiaan todella kaunis kokonaisuus!

Hiroshiman linnan hyppäsimme yli odottaessamme malttamattomina Peace Memorial Parkia.

Aloimme pommituksessa parhaiten säilyneestä rakennuksesta, joka sekin oli vaan rikkinäinen runko. Näimme joen, johon ihmiset pakenivat kuumuutta, mutta jonka vesi muuttuu kiehuvaaksi. Ja näimme paikan, jonka yläpuolella 600 metrin korkeudessa pommi räjähti – 300 metriä sivussa varsinaisesta kohteestaan, millä ei tuhon kannalta ollut paljoa merkitystä.

Puistossa on useita erillisiä muistomerkkejä ja kiersimme luultavasti niistä kaikki. Puiston alue on käytännössä myös hautausmaa, sillä monet ruumiit paloivat poroksi siten, että koko alue on näiden ruumiiden päällä. Alueella on myös hautakumpu, jossa on erikseen tuhkattujen ruumiiden tuhkat. Päämuistomerkin alla on arkku, jossa on kirjoissa tähän mennessä kuolleiden n. 280 000 uhrin nimet – uhrejahan tuli itse pommitushetken jälkeen tulevina vuosina koko ajan lisää.

Kuulimme tytöstä, joka oli 2-vuotias pommituksen aikana, ja joka eli sitten vielä 10 vuotta ennen kuin kuoli leukemiaan ja joka sairastuttuaan alkoi tehdä paperikurkia, joita nyttemmin koululaiset Japanissa tekevät todella paljon ja joihin liittyen on oma lasten muistomerkkikin alueella. Meikin saimme oppaaltamme paperikurjet.

Lopuksi kävimme vielä museossa, joka kertasi ja kävi läpi koko Hiroshiman atomipommin historian. Museossa oli myös esillä replika kaupungin tuhonneesta pommista – vaatimattoman näköinen lieriö.

Pimeän tultua matkustimme museolta takaisin hotellille raitiovaunulla, Shinkasen-junalla ja metrolla.

Tämä oli toinen kokemuksemme Tours by Locals -oppaasta ja tähänkin, japanilaiseen Miehen, olimme erinomaisen tyytyväisiä – juttu luisti niin atomipommista kuin yleisemmin elämästä Hiroshimassa ja Japanissa.

KIOTO

NOVEMBER 20, 2013

Yksi päivä Kiotossa takana. Tässä muutama kuva. Lisää kuvia ja tekstiä toisen päivän jälkeen ;-). (Lisätty 8.1.2014 – tässä [linkki Kioton kuvia sisältävään kuva-albumiin.](#)) Fushimi Inari Shrine pyhäkkö (shrine) ja temppelialue – Geishan muistelmat elokuvan maisemissa:

Kiotossa käymme vielä Kultaisella Paviljongilla ja Ryoanjin alueella kuuluisaa kivipuutarhaa katsomassa ennen perjantaista paluulentoa Osaka – Helsinki.

Kioton ISON aseman jouluvalaistusta:

Turistilla (kokeeksi) tyypillinen japanilainen asuste:

KIOTON TEMPPELIT JA PUUTARHAT

NOVEMBER 21, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS

Lisäys 8.1.2014 – [Linkki kuva-albumiin Kioton kuvista.](#)

Toisen Kioton päivämme aloitimme vierailamalla kivipuutarhassa. Oli alueella “oikeakin” puutarha, mutta Elisabeth II:n ihastuttua kivipuutarhan Ryoanjin temppeialue on tunnettu erityisesti kivipuutarhastaan, jossa on 15 kiveä aseteltuna siten, että mistään kohdasta puutarhaa katsomalla niistä ei kerralla näe kuin 14. Ovelaa.

Ryoanjista

jatkoimme Kioton, ja ehkä koko Japanin suosituimmalle temppelille, Kultaiselle temppelille. Siinä Se sitten loisti, auringon valossa (Japanissa meillä oli säiden suhteen onnea, vaikka oli viileää, 10 asteen pinnassa aamuisin, niin sateet jäivät Australiaan) kolmikerroksinen temppeli, ruskan väreissä loistavan puutarhan ja satojen turistien keskellä. Erityisesti koululaisryhmiä oli täälläkin paljon kuten kaikilla nähtävyyksillä, joilla kävimme Japanissa.

Lounastauon pidimme yhdellä Kioton monista rautatieasemista. Subwayn leivistä ei paljoa kannata mainita, mutta satuimme osumaan paikkaan, jossa teinit voivat askarrella itselleen valokuvia parantelemalla kuvaa eri tavoilla ja lisäämällä siihen tekstejä tai symboleja. Sitähän piti kokeilla muutaman euron hintaan!

Iltapäivällä temppeli- ja puutarharetki jatkui, ensimmäisenä vuorossa Sho-ren-in, joka oli ehkä hiukan muita vähemmän suosittu – ja siis rauhallisempi. Puutarha täälläkin kylpi punaisena ruskan väreissä.

Viimeinen temppelikohteemme oli Kiyomizu. Vanha iso temppeli korkealla siten että sieltä näkee yli Kioton kaupunkia. Ruskakuvien ottaminen alkoi jo hiukan kyllästyttää, mutta tällä alueella oli onneksi hyvät ostosmahdollisuudet: ihanassa japanilaisen posliinin kaupassa olisi voinut ihastella tätä taidemuotoa pitempäänkin – mukaan tarttui “vain” kaksi teekulhoa.

Alkuillasta saimme tuta Kioton liikennettä, jo matka Kiyomizun alueelta ulos kesti lähes tunnin (tämä teksti on pääosin kirjoitettu bussissa, liikennemuukassa), mutta lopulta pääsimme Gionin alueelle oikeita geikoja ja meikoja (kiotolaiset sanat geishalle ja geishaharjoittelijalle) katsomaan ja matkan päättäjäsillalliselle shabu shabu -paikkaan, jossa valmistimme itse lihamme samaan tapaan kuin (liha)fondue Sveitsissä. Yhden geikon ja muutaman meikonkin onistuimme näkemään, mutta he ovat kävellen liikenteessä vain lyhyitä matkoja eivätkä pysähdy poseeraamaan turisteille, joten onnistuneiden kuvien ottaminen heistä on lähes yhtä vaikeaa kun vaikka kuvien ottaminen nopeasti liikkuvista linnuista! Illallisella juttelimme paikallisen japanilaisen oppaamme kanssa mm. siitä, mitä hän ja Japanilaiset tietävät Suomesta ja ihan auttamatta sieltä tulivat muumit ja Marimekko. Lupasimme jopa lähettää hänelle jotain muumiaiheista, kun ne kuulemma Japanissa ovat todella kalliita.

Tähän se sitten loppui, pallon kiertomme – viisi viikkoa kului nopeasti ja siihen mahtui paljon. Jotenkin ehkä päällimmäisenä on ajatus siitä, että maailma tuntuu jotenkin pienemmältä kuin ennen!

2 THOUGHTS ON “KIOTON TEMPPELIT JA PUUTARHAT”

1. **Paula**

NOVEMBER 21, 2013 AT 4:22 PM

On ollut aivan mahtavaa nojatuolimatkoilijana seurata maailmanympärimatkaanne! Upeita kuvia ja kivoja yksityiskohtia blogissa. Taidan ryhtyä itsekkin unelmoimaan, ehkä jopa suunnittelemaankin, matkaa ainakin Uuteen Seelantiin ja myös Japaniin. Kiitos Pirkko!

2. **Pirkko**

NOVEMBER 24, 2013 AT 9:08 AM

Kiitos Paula kommentista! Mukavaa, että olet pitänyt matkaraportoinnistamme. Voin lämpimästi suositella molempia maita – Japani ehkä kuitenkin jäi meillä kakkoseksi ruuhkien, kielen ja ruuan takia – Uudesta Seelannista en hetimiten keksi mitään negatiivista, paitsi sen, että se on niin kaukana ...

KOTIMATKALLA

IMAGE NOVEMBER 22, 2013

JAPANI

PALLO KIERRETTY JA TOINEN KIERROS BLOGISSA

NOVEMBER 22, 2013

Maapallo on nyt sitten ainakin kerran elämässä kierretty. Jotenkin maailma tuntuu pienemmältä kuin ennen.

Ja yllättävän hyvin toimivaksi ja turvalliseksikin maailma tällä otoksella osoittautui: lähes kaikki lennot olivat ajallaan, matkalaukkummekin kiersivät maailman jäämättä missään vaiheessa matkalle eikä meiltä varastettu mitään matkan aikana.

Numeroina matkustimme 33 vuorokautta, joista olimme n. 3 vrk ilmassa. 15 lentoa, 15 hotellia ja n. 52000 km lennettyä kilometriä. Itsenäisiä maita Japanin myötä 84 (Pirkko) ja 87 (Lasse), TCC-alueita 124 ja 130.

Matkan päättäjäsillallisella useimmat kehuivat kilpaa tekemäämme matkaa ja olemme samaa mieltä – tämä oli (tai on, sillä Aventura tarjoa samanlaisen matkan ensi vuonnakin), matkan rytmitys oli nopea, mutta siedettävä ja näimme uskomattoman paljon.

Onneksi tuttavamme, jotka olivat tällä matkalla syksyllä 2012, esittelivät tämän meille – pelkään pahoin, että tämä olisi voinut jäädä meiltä muuten löytymättä!

Erilaiset kiitokset puolin ja toisin eilen illalla ja aamulla matkalla kentälle saivat miettimään matkan parhaita asioita ja ainakin seuraavia juttuja tuli mieleeni. Maista Uusi Seelanti oli kyllä ainakin tämän matkan paras. Japani ehkä sitten toisena – sen pisteitä pudottivat ruuhkaisuus, kieli ja ruoka. Yksittäisiä kohteista Hiroshima oli vaikuttavin, mutta kyllä Macchu Pichu ja Pääsiäissaarikin aika uskomattomia paikkoja ovat. Pienemmistä yksityiskohdista pidin Frida Kahlo -museosta Mexico Cityssä, Pablo Nerudan La Chasconasta Santiagossa ja Kuuban Trinidadista. Australia ei enää

sykäyttänyt kuten ensimmäisellä kerralla – etenkin kun muuten koko ajan meitä suosinut sää Sydneyssä petti: satoi enemmän tai vähemmän koko ajan.

Monet parhaiksi mieltämistäni kohteista olivat yhteisen agendan ulkopuolelta – ehkä juuri omatoimisuus teki niistä “parempia”, olimmehan ne itse valinneet ja hiukan ponnistelleet niihin pääsemiseksi. Liikuimme ryhmämme kanssa melko vähän, oikeastaan vaan lennot ja siirtymät hotellien ja lentokenttien välillä ja muutaman yhteisen retken verran. Osa Aventurankin myymistä retkistä toteutettiin kansainvälisinä retkinä, joten niilläkään ei aina ollut mukana ryhmästämme yhtään tai vain pari muuta ryhmäläistä. Ja pääosan ehdotuksista “halukkaat voivat kokoontua aulassa klo xx ja lähdetään sitten siitä yhdessä syömään” jätimme väliin, kun emme pidä myöhäiseksi venyvistä illallisista emmekä siitä aterian venymisestä, joka aina seuraa isosta seurueesta. Saimme jopa hiukan palautetta siitä, että ei meistä ole oikein ollut matkaseuraksi, mutta emme mielestämme olleet ostaneet “seuramatkaa” vaan palvelukokonaisuuden joka vei meidät maailman ympäri tiettyssä ajassa tiettyä reittiä, joten emme tästä nyt isommin mieltämme pahoittaneet. Ja taisi 18 hengen ryhmästä ilman meitäkin löytyä seuraa oluelle tai aterialle. Ja tietysti sekin, että monessa paikassa olimme kehittäneet itsellemme omaa ohjelmaa sitä jo etukäteen suunnittelemalla vei meidät monesti pois ryhmästä ja sen, että tämän Aventuran matkalla saattoi tehdä oli minusta erinomaisen positiivinen asia.

Ja tapasimmehan me muita matkajia matkamme aikana, ryhmäläisten lisäksi myös vanhoja tuttuja, jotka sattuvat olemaan samalla suunnalla maailmalla samaan aikaan, niin Chilessä kuin Pääsiäissaarilla ja Tahitilla. Ihan ovelaa tavata vaikka naapurintyttöä maapallon toisella puolella tai osua useammallekin samalle lennolle maailmanmatkajajystävämme kanssa.

Matkamme etenemisestä olen jo kertaalleen “raportoinut” tässä blogissa melkein ajantasaisesti, jopa muutamien nopeasti valittujen kuvien kera. Kotiin palattuamme – sen mukaan miten paluu arkeen (ja töihin) antaa myöten – olemme suunnitelleet käyvämmme läpi valokuvia kohde kerrallaan ja kokoavamme niitä kuva-albumeiksi samaan tapaan kuin olemme ennenkin tehneet, joten jo nyt julkaistu muutama kuva per kohde valikoima kasvaa sen myötä muutamaan kymmeneen kuvaan per kohde. Samalla palaan per kohde teksteihin niitä luultavasti jokaisen kohteen osalta täydentäen – ovathan tuoreet vaikutelmat pahimmillaan kirjoitettu pitkän päivän jälkeen puolesta tunnissa vielä samana iltana. Nostan päivitettyjä juttuja kuvalinkkeineen blogin alkuun työn edistymisen myötä, eli etenkin jos joku kohde Sinua erityisesti kiinnostaa, niin kannattaa ehkä vaivautua katsomaan noita lupaamiani vähän laajempiakin kuvakokoelmia ja silmäilemään läpi juttuja uudelleenkin.

INTERNET MAAILMAN HOTELLEISSA

[NOVEMBER 24, 2013](#)

Ehkä hiukan suurellinen otsikko – tarkkaan ottaen yhteenveto siitä, miten internet toimi ja oli saatavilla niissä 15 hotellissa, joissa maailmanympärimatkamme aikana asuimme.

Taulukossa alla kaupunki, hotellin nimi, suuntaa-antava tyypillinen siirtonopeus, jonka

onnistuin näkemään ja kommentti siitä pitikö netin käytöstä maksaa ja jos se toimi vaan yleisissä tiloissa.

<i>Mexico City</i>	<i>Galeria Plaza</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Havanna</i>	<i>Hotel Nacional</i>	<i>300 kb/s</i>	<i>maksullinen</i>
<i>Trinidad</i>	<i>Iberostar Grand</i>	<i>150 kb/s</i>	<i>vain aulassa</i>
<i>Lima</i>	<i>San Agustin</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Cusco</i>	<i>Los Portales</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Santiago</i>	<i>Diego de Velasquez</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Pääsiäissaaret</i>	<i>Otai</i>	<i>600 kb/s</i>	<i>maksullinen</i>
<i>Tahiti</i>	<i>Radisson Plaza</i>	<i>1 Mb/s</i>	<i>vain aulassa</i>
<i>Moorea</i>	<i>Pearl Resort</i>	<i>1 Mb/s</i>	<i>maksullinen</i>
<i>Auckland</i>	<i>Scenic Hotel</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Queenstown</i>	<i>Rydges Lakeland</i>	<i>3 Mb/s</i>	
<i>Te Anau</i>	<i>Edgewater Motel</i>	<i>1 Mb/s</i>	
<i>Sydney</i>	<i>Travelodge</i>	<i>1 Mb/s</i>	<i>maksullinen</i>
<i>Osaka</i>	<i>Monterey Grasmere</i>	<i>3 Mb/s</i>	
<i>Kioto</i>	<i>Rihga Royal Hotel</i>	<i>3 Mb/s</i>	

Yhteenvetona voisi myös ehkä sanoa, että pientä säätöä netin käyttö usein vaati, esimerkiksi Cuscossa yhteydet hotellin verkosta ulos olivat kumpanakin päivänä poikki kun yritimme verkkoa käyttää, mutta soitto respaan sai ne päälle ja verkon nopeus oli hyvä, koska monet muut asiakkaat olivat tainneet vaan todeta, ettei täällä verkko toimi. Noilla kaikkein hitaimmilla yhteyksillä netin käyttö vaati jo omistautumista: kun pari kertaa pienennät valokuvaa ja kopiot sitä tietokoneen ja iPadin välillä (kun hitailla nopeuksilla kuvien lataaminen iPadin sovelluksilla onnistui paremmin kuin selaimella tietokoneelta ja kun toisaalta kuvien muokkaus piti tehdä tietokoneella, kun en

ainakaan osaa tehdä sitä iPadillä), niin käy jo mielessä, että onko tämä pakko tehdä täällä ja tänään ...

Silloin kuin yhteys oli maksullinen, niin useamman laitteen käyttäminen oli (luonnollisesti) jotenkin rajoitettua, joko rajoitettu siten, että vain 1 tai 2 laitetta, joita ei voinut vaihtaa tai siten, että vain 1 laite kerrallaan, mutta kun yhteyden katkaisi siitä, niin saattoi käyttää toista. Mukanamme oli 2 älypuhelinta, kannettava tietokone ja iPad, joten niissä tilanteissa piti sitten etukäteen harkita mitkä 1-2 laitetta kytketään verkkoon.

Maksu vaihteli tämän listan kohteissa n. 10 eurosta 16 euroon (Moorea ja Sydney, kalleimmat) per vuorokausi.

Mailien lukemisen ja blogin ja Facebookin päivittämisen lisäksi käytimme verkkoa, lähinnä iPadillä, Helsingin Sanomien lataamiseen ja suosikkitelevisiosarjojen (Isänmaan puolesta, Greyn anatomia, Totuuden anatomia, Naisten paratiisi, Näkijä, Silta) lataamiseen myös matkan aikana ja parin päivän viiveellä pysyimme näissä ajan tasalla (pitkiä lentoja riitti ohjelmien katsomiseen) siten, että kun televisiosta tänään tulee Silta-sarjan toisen tuotantokauden viimeinen jakso, niin olemme nähneet kaikki jaksot siihen asti – tämän taseisia nettiyhteyksiä koko matkan ajan en itse asiassa oletanut olevan, eli siinä mielessä internet toimi maailmalla paremmin kuin osasin odottaakaan! Pari kertaa matkamme aikana hoidimme myös pankkiasioita verkossa.

Hotellien lisäksi käytimme nettiä melko paljon myös lentokentillä, joissa se usein oli ilmainen esimerkiksi tunnin verran (per laite ja/tai sähköpostiosoite) – ihan mukavaa, sillä lentokentällähän etenkin lennolle lähtiessä usein oleillaan ainakin tuo tunti ihan joutilaana.

GEISHAN MUISTELMAT

NOVEMBER 28, 2013

[AVA-kanavalta näyttää tänään \(28.11.\) tulevan Geishan muistelmat -elokuva](#), josta Fushimi Inari Shrinen ja Gionin alueilla Kiotossa vieraillessamme oli puhetta, sillä elokuva on kuvattu näissä maisemissa.

Geikoja ja meikoja asuu edelleen Gionin alueella ja pari meikoa onnistuimme siellä näkemäänkin – näkeminen (ja etenkin kuvaaminen) on vaikeaa, sillä geishat eivät ole

turisteille “tarjolla” vaan liikkuvat kaduilla vaan tarvittaessa ja silloinkin määrätietoisesti ja nopeasti, sivuilleen vilkuilematta. Uudessa Seelannissa matkallamme olisi ollut mahdollista tutustua Taru sormusten herrasta -elokuvan maisemiin jeppisafarilla, mutta sen jätimme väliin, koska emme ole koskaan kyseiseen tarinaan ja elokuvaan innostuneet.

Pääsiäissaarelle sijoittuu minulle (vielä) tuntematon [elokuva Rapa Nui](#), jota näytettiin saarella edelleen joinain iltoina viikossa. [Rapa Nui -elokuva löytyi You Tubesta](#) ja katsoimme sen yhtenä iltana. Melko väkivaltainen pätkä, mutta näytti saaren maisemia ja selitti tietysti tyhjentävästi miten patsaita saarella siirrettiin. Kumma että jotkut historiantutkijat eivät ole elokuvaa nähneet, kun edelleen asiaa ihmettelevät ... Ja kuljettuamme Mexico Cityssä Diego Riveran ja Fridan Kahlon jäljillä, niin myös elokuva Frida Kahlostä voisi olla kiva katsoa uudelleen.

MAAILMAN YMPÄRI 5 VIIKOSSA – MITÄ MATKA MAKSOI

NOVEMBER 29, 2013

Tyypillisissä “maailman ympäri” -blogeissa, joissa kerrotaan jopa vuosien irtiotosta on tyypillisesti myös kerrottu miten rahaa kului joten kerrottakoon se nyt tällaisen lyhyemmänkin irtioton osalta (kaikki kulut 2 hengeltä):

 <p><u>Matkan</u> perushinta (sisältäen tarvittavat viisumit)</p>	17 270
<u>Lisäretket Aventuraalta – yhteensä (erittely alla):</u>	940
- Hemingwayn Kuuban vuodet	130
- Moorean saaren laguunikierros	180
- Viinitilakierros Uudessa Seelannissa	200
- Blue Mountains	290

- Kioton kaupunkikierrros	140
 <u>Itse järjestetyt retket – yhteensä (erittely alla):</u>	570
<u>- Hiroshima (Shinkanzen-junaliput Osaka – Hiroshima m/p + opas Tours by Locals)</u>	430
- Kaupunkikierrros Mexico Cityssä, (autoileva) opas Tours by Locals	140
<u>Muut “pakolliset” kulut – yhteensä (erittely alla):</u>	860
Lisämatkavakuutus (parempi peruutusturva), kolerarokotuksen tehosteet, vara-antibiootti mukaan matkalle	200
<u>Maastapoistumis- tai maahantulomaksuja (Meksiko, Kuuba, Peru)</u>	200
Taksilla kotoa lentokentälle ja takaisin	120
Takseja ja busseja kohteissa	60
Maksulliset internetit (Kuuba, Pääsiäissaari, Tahiti, Australia)	60
Sekalaista, mutta matkailuun liittyvää	220
Yhteensä 2 hengeltä	<u>19 640</u>

Hiroshiman retki olisi ehkä tullut halvemmaksi, jos olisimme etukäteen ottaneet selvää Japanin junapasseista, mutta emme “ehtineet”.

Sekalaiset -kohta sisältää mm. itse maksettuja pääsymaksuja ja pieniä matkamuistoja – kun pieniä jääkaappimagneetin tai piparkakkumuotin kokoisia ostoksia tekee riittävän monta, niin kertyy niistäkin jo jotain. Niin ja maksu postille postin pysäyttämistä matkan ajaksi!

Retkikohteina harkitsimme myös Ulurua, mutta aikataulu Sydneystä sinne ja takaisin lentämällä tehtävällä retkellä tuntui liian tiukalta – tosin kun Sydneyssä enimmäkseen satoi, niin ehkä se retki olisi kuitenkin kannattanut tehdä! Tahitilla Aventurakin olisi

tarjonnut mahdollisuuden vieraillla myös Bora Boralla hintaan 480 euroa henkilö, mutta emme pitäneet Bora Boraa ihan sen arvoisena – ja lisäksi ajatus vähän leppoisimmista päivistä Tahitilla tuntui hyvältä idealta.

Ruokaan meiltä meni ehkä vain 15 % enemmän kuin kotona – ulkona syöminen oli matkalla useissa kohteissa halvempaa kuin ruuan ostaminen kotiin Suomessa. Jos tuon 15% lisää tuohon kokonaissummaan, niin taidetaan olla aika tarkkaan summassa 10 keuroa per nuppi!

Rahaa vaihdoimme etukäteen kaikissa valuutoissa 100 – 250 euron edestä (riippuen siitä kauanko tiesimme maassa olevamme ja minkälaiseksi hintatason maassa arvioimme).

Lisäksi meillä oli mukana käteisenä “ylimääräisiä” euroja vaihdettavaksi Kuubaan, jonne ei valuuttaa etukäteen voinut ostaa ja dollareita, Tahitia varten ja yleisesti vaan varalle. Vinkin vaihtaa rahaa etukäteen saimme samalla matkalla viime vuonna olleilta ystäviltämme ja se oli todella hyvä idea – useimmissa paikoissa useimmat joutuivat heti alkuun, kiireessä ja väsyneinä, etsimään pankkia tai automaattia – me etsimme vaan oikean rahakuoren. Rahakuoret olimme jakaneet kummankin käsimatkatavaroihin vähän eri paikkoihin riskiä hajauttaen. Luottokorttia käytimme Tahitilta alkaen lähes kaikkeen ja paremmissa ravintoloissa jo Mexico Cityssa, Cuscossa ja Santiagossa. Ostimme matkamme aikana myös muutamia vaatteita ja pari kirjaa, mutta niitä en voi väittää matkaan liittyviksi menoiksi – itse asiassa päin vastoin, Suomessa viiden viikon aikana olisin varmasti kuluttanut kaikkeen muuhun enemmän kuin matkan aikana kulutin, joten siinä mielessä voisin väittää, että osa matkan kuluista tuli rahoitettua näillä säästöillä!

P.S.

Jonkinlaisena vertailuna näihin pitempien irtiottojen kuluihin – Merja Mähkän 543:n päivä reppumatkalla hän kulutti 24 000 euroa, ilman ruokamenoja 17 500 euroa, eli ilman ruokaa 32 euroa päivässä. Me kulutimme, ilman ruokamenoja, lähes 300 euroa päivässä henkeä kohti, mutta tämä ei siis ollutkaan reppumatka, vaan hotellit olivat keskimäärin 4 tähden hotelleja ja tietysti tällä tahdilla maailma 33 päivässä matkaan ei sisältynyt rahankulutuksen kannalta “välipäiviä”. Merja Mähkän kommentoi myös jossain vaiheessa tavatessamme, että ei pitänyt Australiasta, koska se oli hänen budjettiinsa liian kallis maa ja meidän kohteistamme arviolta puolet olivat näitä kalliita maita: Tahiti, Uusi Seelanti, Australia, Japani.

PICASA -KUVA-ALBUMIT

DECEMBER 3, 2013

Trinidad Cuba

25.10.2013

🌐 kuvia: 36

Hemingway

24.10.2013

🌐 kuvia: 18

Havana

23.10.2013

🌐 kuvia: 40

Mexico City 2013

22.10.2013

🌐 kuvia: 32

North Cyprus

11.9.2013

🌐 kuvia: 75

Bulgaria

20.8.2013

🌐 kuvia: 48

([Kuva-albumikokoelmaan pääset tästä](#) tai ylläolevasta kuvasta)

Maailmanympärimatkamme (kuten yleensäkin matkojemme) jälkeen käyn läpi matkalla ottamiamme, tässä tapauksessa tuhansia, kuvia idealla löytää niistä parhaat, useimmiten, 20-50 kuvaa per kohde.

Matkan aikana saatamme, uteliaina, selata läpi päivän kuvia usein jo saman päivän iltana ja poimia niistä joitakin julkaistavaksi blogin sivulla [Facebookissa](#) ja kuvittamaan jo matkan aikana ehkä kohteesta julkaisemaamme juttua täällä blogissakin, mutta toistaiseksi ainakaan tekemillämme matkoilla emme koskaan ole kokonaan ja systemaattisesti jaksaneet ja ehtineet käydä kaikkia kuvia läpi, valita niistä "kaikki" parhaat ja jatkokäsittellä ne albumiksi – joten vaikkakin nyttemmin usein jutut blogiin ilmestyvätkin melkein ajantasaisesti, niin kuvat tulevat hiukan myöhemmin, ehkä muutamaa poikkeusta lukuunottamatta.

Miksi sitten Picasa? Nykyisin ehkä erityisesti siksi, että sen olen aikanaan tullut valinneeksi – niistä vaihtoehdoista, jotka silloin oli tarjolla, ja kun siellä nyt ovat [kaikkien matkojen kuvat](#) – ja (joskaan ei kaikki julkisina) myös muita [perhe- ja sukukuvia vuosien varrelta](#), niin työkalun vaihtaminen toiseen tuntuu huonolta idealta. Nyttemmin teen myös kuvien käsittelyn useimmiten Picasassa, vaikka aluksi käytin sitä vain kuvien julkaisemiseen – kävimmhän vuosi sitten jopa ihan kurssin kuvankäsittelystä Picasa -ohjelmalla! Onhan se tietysti rajoittunut verrattuna ammattimaisempiin kuvankäsittelyohjelmiin, mutta toisaalta suhteellisen helppo (ja ilmainen). Ja ominaisuuksiltaan hiukan laajempi kuin Microsoftin kuvaori, jota aikaisemmin käytin (ja useimmiten matkoilla edelleen).

Ja siis julkaisen kuvat edelleen “erikseen”, pääosin näissä Picasa-albumeissa ja vain vähäisemmässä määrin Facebookissa, sillä edelleen pidän blogia pääasiallisena kanavana ja Facebookissa olevaa linkkisivua siihen toissijaisena (etenkään kuin kaikki lukijani eivät pidä Facebookista). Sitäpaitsi taidan itsekkin edelleenkin, vaikka Facebook onkin jo ollut olemassa useita vuosia, niin jotenkin suhtaudun siihen ilmiönä, joka saattaisi poistua kuvioista aikaisemmin kuin blogin julkaiseminen netissä!

Aiheesta kuva-albumit voisi vielä mainita, että paitsi, että nämä parhaat kuvat per kohde ovat netissä ja linkattuina juttuihin blogissa, käytän tätä pääosin tätä samaa kuvakokoelmaa (siis kaikki Picasa-albumit) iPadini täyttämiseksi kuvilla, joita sitten Picmatic -ohjelmalla (kun iPadin päivitys uusimpaan versioon poisti Applen oman kuvien näyttöohjelman siltä!) annan iPadin pyörittää keittiön pöydällä digitaalisena kuvakehyksenä silloin kun sillä ei ole muuta käyttöä. Ajoittain sitten keittiön pöydän ääressä istuessamme saatamme kysyä toisiltamme jostain kuvasta, että mistä tämä on – aikaa 20 sekunttia vastata oikein! Luokkaa 10000 kuvan joukosta oikean kaupungin ja maan keksiminen on joskus melkein haastavaa ...

KATSE TULEVIIN MATKOIHIN!

DECEMBER 4, 2013

Maailmanympärimatkamme kuvien käsittely ja julkaisu jatkuu blogissamme vielä useita viikkoja, mutta tänään vaihteeksi katse hetkeksi tuleviin matkoihin – ja tammikuun matkamessuihin.

Meriharakka -blogi on ilmeisesti vähitellen saavuttanut jo ihan oikean matkailublogin statuksen, kun saimme kutsun osallistua matkamessuille erityisellä bloggaaja-statuksella, vähän niinkuin lehdistön edustajat. Bloggaajapassilla pääsemme messuille myös ammattilaispäivänä – jos nyt sitten työtilanne tammikuussa sen mahdollistaisi!

Itse asiassa emme moneen vuoteen ole olleet edes näillä messuilla – mutta ehkä nyt sitten tänä vuonna menemme, ja yritämme välittää mielestämme messujen parhaita ja mielenkiintoisimpia asioita myös teille, arvoisat lukijamme.

Vuoden 2014 kiinnostavimmat kohteet omalta osaltamme taitavat löytyä [täältä listalta](#), mutta näiden rinnalle yritän tammikuussa ottaa myös tuoretta tietoa ja näkökulmia suosikkikohteistani, esimerkiksi Kööpenhaminasta, Lontoosta, Sveitsistä ja vaikka Uudesta Seelannista!

Ja nyt – matkamessujen virallisen bloggaajastatuksen valtuuttamana – blogimme ensimmäinen arvonta: arvomme kaksi lippua (yhdele) tammikuun matkailumessuille!

Jos haluat osallistua arvontaan, tykkää Facebook -sivustamme ja tästä jutusta Facebookissa – tai kommentoi tähän juttuun blogissa (anna kommentoidessasi oikea sähköpostiosoitteesi – vaikka se ei tule näkyviin kom

menttiin, niin saamme siitä tiedon ja voimme ottaa yhteyttä lippujen tiimoilta, jos onni osuu kohdallesi).

Osallistumisaikaa on maanantaihin 9.12. asti – arvomme lippupaketin tiistaina ja ilmoitamme voittajalle välittömästi arvonnän jälkeen!

PERUN KUVIA

DECEMBER 7, 2013

Picasassa kuva-albumit [Limasta](#), [Machu Picchusta](#) ja [Cusco](#)sta valmiina, nyt. Tsekkaa myös tammikuun [Matkamessujen lippuarvonta](#) – osallistumaan ehdit vielä maanantai-iltaan asti!

KARTTOJA

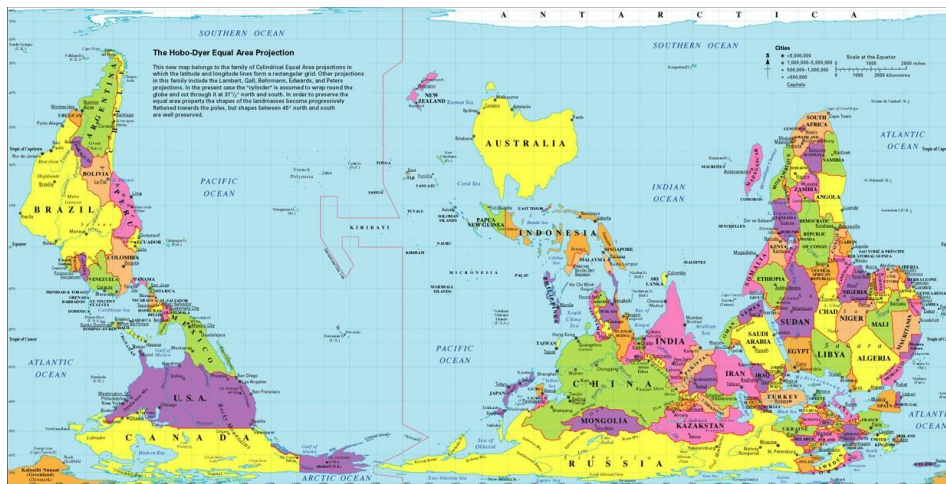
DECEMBER 8, 2013 PSCHILDT 1 COMMENT

Välillä taas jotain muutakin kuin maailmanympärimatkan matkakuvia.

Ostimme eilen uuden matkailuaiheisen lelun! Entuudestaan meillä on mm. puhallettava maapallo ja [raaputuskartta](#), mutta kun huomasin Suomalaisen kirjakaupan esitteessä mainoksen väritettävästä karttapallosta, niin pakkohan se oli käydä ostamassa! Ennen maailmanympärimatkaamme hahmottelimme jossain vaiheessa reittiämme puhallettavaan karttapalloomme värillisillä teipinpalasilla, mutta tähän on paljon parempi! Piirsin siihen nyt hetimiten koemielessä keväälle ja kesälle 2014 hahmotellut matkat – niistä on toistaiseksi vaan 1 varattuna, mutta hahmotelmia seuraavistakin on (tietysti) työn alla.

Itsenäisyyspäivän Maailmanmatkaajien kuukausikokouksessa oli puhetta [Studio 55:ssä](#) matkamme aikana olleesta kartoista käsittelevästä jaksosta ja katsoimme sen eilen – ihan hyvin Ari Turunen (joka on kirjoittanut kartoista nyt kirjankin [Maailman kuvat](#)) muistutti katsojalle, miten kartat on useimmiten laadittu siten, että niissä korostetaan laatijan maailmankuvaa: Eurooppa tai Pohjois-Amerikka keskellä ja sellaisella projektiolla, että pohjoiset osat maapalloa ovat suuria – tyypillisessä Mercatorin projektiossa Grönlantihan näyttää saman suuruiselta kuin Afrikka, joka todellisuudessa on kuitenkin 15 kertaa Grönlanti!

ONE THOUGHT ON “KARTTOJA”

1. Pirkko

DECEMBER 11, 2013 AT 10:05 AM

Satuin vielä huomaamaan vielä yhden kartta-aiheeseen liittyvän jutun. Tässä on [hyviä kuvia](#) siitä minkä kokoisia eri maat tai maanosat oikeasti ovat suhteessa toisiinsa.

PALAUTE AVENTURALLE MAAILMANYMPÄRIMATKASTA

DECEMBER 9, 2013

Lupailin tällaistaikin yhteenvetoa – kaksi viikkoa kotiinpaluun jälkeen on ehkä ihan sopiva ajankohta summata kokemusta tästä näkökulmasta.

Kokonaisuus oli hyvä – ystävämme suosittelivat matkaa meille osallistuttuaan itse samalle matkalle vuonna 2012 ja heti alkuun tärkeimpänä palautteena: mekin suosittelemme tätä matkaa.

[Maailman ympäri 5 viikossa](#), käsittäen 7 maata (ja lisäksi Pääsiäissaari ja Ranskan Polynesian, joita ei ihan maiksi voi laskea), on tiukkaa matkustamista, hotellit vaihtuvat 1-3 päivän välein ja lentoja on paljon, mutta matkan rytmitys oli kuitenkin sellainen, että normaalikuntainen, vaikei ihan enää nuorikaan, ihminen jaksaa sen.

Reitti sopi meille hyvin

Reitti sopi meille hyvin – vaikka tietenkään muussa tapauksessa emme matkaa olisi valinneetkaan. **Uusi Seelanti** yllätti eniten positiivisesti. Poikkeamiset **Mexico Cityyn ja Santiagoon** (kummatkin ihan alkuperäisestä matkaohjelmasta poiketen) harmittivat meitä alkuun hiukan, sillä molemmat kaupungit olivat meille ennestään tuttuja, mutta ihan mukavaa meillä niissäkin oli, joten jos lentolippujen reitityksen kannalta näin oli tehtävä, niin ihan ok. Reitityksen kannalta isoin miinus meistä oli Kuuban päivien jakaantuminen Havannan ja Trinidadin välillä siten, että Trinidadissa käyntiin kului kaksi matkapäivää – mieluummin olisimme menneet sinne heti Kuubaan saavuttuamme vaikka, jolloin Kuubassa olisi tarvinnut vaihtaa hotellia yhden kerran vähemmän ja yksi matkapäivä olisi jäänyt pois. Mutta kaikesta huolimatta, **Trinidad oli hieno kaupunki** ja jos vaikka reittiin tehtäisiin muutoksia, niin se kannattaa ehdottomasti pitää mukana! Matkareittiin ja aikatauluun liittyen vielä kommenttina, että lähtö matkalle olisi voinut olla mielestämme viimeistään sunnuntaina eikä vasta maanantai-aamuna – ainakin työssä käyvien kannalta edeltävä viikonloppu meni vähän “hukkaan”.

Hotellivalinnat

Hotellivalinnat olivat – kuten kokonaisuus – pääosin onnistuneita. Pienet asiat, kuten epäystävällinen henkilökunta [Sydneyn Travelodgessa](#), [Santiagon Diego de Velasquezin](#) epäonnistuminen aamiaisboxien osalta ja [Kioton Rihga Royalin](#) pitkät jonot aamiaiselle olivat sittenkin vain ihan pieniä asioita. [Aucklandin Scenic -hotellin](#) henkilökunta oli ystävällistä ja pesukoneen ja kuivaajan käyttömahdollisuus oli hieno asia. Jopa niin, että Perussa voisi mainostaa, että jos pyykinpesuun ei ihan akuuttia tarvetta ole, niin Uudessa Seelannissa onnistuu hienosti. Ja vaikkakin osa seurueesta olisi toivonut Trinidadin hotellin olevan rannalla eikä keskustassa, niin me pidimme kovasti Iberostar Grandista ja sen sijannista. Moorealla olisimme toivoneet, että meille olisi etukäteen tarjottu mahdollisuutta upgradata [Pearl Resortin](#) majoitus bungalowiin veden päällä – paikan päällä ei enää

onnistunut, sillä kaikki bungalowit olivat varattuja.

Näköalat [Rydges Lakeland](#) -hotellista Queenstownissa olivat huikeat ja hotelli toimi muutenkin kaikin puolin hyvin.

Retket olivat enemmän valinnaisia

Aventuran matkalla retket olivat enemmän valinnaisia kuin esimerkiksi Olympian matkoilla, joilla olemme aikaisemmin olleet – lähinnä peruskaupunkikierrokset sisältyivät matkan hintaan. Näistä Liman kaupunkikierrros oli erityisen hyvä. Erityisesti koko päivän kestäville retkille, kuten **Pääsiäissaaren kierto** ja **Kioton retkellä** kaipasimme karttaa ja päivän aikataulua – ehkä pienet eriävät mielipiteet päättäjäsillallisesta Kiotossakin olisivat jääneet kokonaan pois, jos päivän ohjelma olisi pystytty kertomaan jo muutamaa päivää aikaisemmin.

Machu Picchulta olisi ehkä voinut tulla takaisin jo edellisellä junalla, jotta retkipäivän pituudeksi ei olisi tullut ihan 16 tuntia. **Moorean veneretki** ei meidän mielestämme ollut kovin ihmeellinen ja jos valitsisimme uudelleen, niin käyttäisimme sittenkin päivän vierailemalla Bora Boralla. Tilaamamme **viinikierrros Uudessa**

Seelannissa uhkasi ensin jäädä tekemättä Aventuran toimistolla tapahtuneen jonkinlaisen sekaannuksen takia – mutta pisteet Aventuralle siitä, että Tero sai asian korjattua noin vartissa tilanteen hänelle valjettua. Emme päässeet alkuperäiselle retkelle, mutta toiselle vastaavalle ja luultavasti se oli ainakin yhtä hyvä kuin alkuperäinen. **Milford Soundin retkeen** voisi lisätä, jos suinkin mahdollista, jotain lammastaloutteen liittyvää – vierailun lammastilalla?

Blue Mountainin retki saisi olla ns. “Blue Mountain with small group” -versio – pitkän päivän jälkeen lähes 50 hengen vieminen eri hotelleihin Sydneyssä oli jo lähes tappava harjoitus. Käynnin **Shinkansen -junalla Hiroshimassa** voisi sisällyttää valinnaisiin retkiin – me toteutimme sen itse, mutta tuntui siltä, että ryhmästäimme useampikin olisi luultavasti ollut siitä kiinnostunut, jos se olisi ohjatusti tarjottu.

Matkanjohtajan (Tero Norvio, Aventuran tj) toimintaan olimme myös tyytyväisiä – ryhmämme oli pienekö (18 henkeä) ja Teron tapa jutella jatkuvasti kaikkien kanssa muistaen meistä oleelliset asiat loi kivasti illuusion siitä, että hän huolehti ihan erityisesti juuri meidän viihtymisestäämme. Välillä tosin melkein nauratti toimitusjohtajan kyky vastata useimpiin eri maita käsitteleviin kommentteihin tarjoamalla Aventuran matkaa kohteeseen – kyky sekin! Mutta oikeasti, saatamme tämän ensimmäisen Aventura-kokemuksemme jälkeen harkita esimerkiksi [Karibian saarihyppelyä](#), [Marokon kiertomatkaa](#) tai Georgian ja Armenian matkaa syksyllä.

(kuvassa Tero, maailmanmatkaajaystävämmemme Seppo ja Pirkko)

Lopuksi vielä kirjallisestikin vastaus, jonka olen monelle suullisesti antanut kysymykseen miten matka meni: lennot olivat Lontoo – Mexico City -väliä lukuunottamatta kaikki jokseenkin ajallaan, matkatavarat seurasivat mukana kaikilla lennoilla, emme sairastuneet eikä meiltä varastettu mitään – joten kaikki meni hyvin, ja olimme matkaamme tyytyväisiä.

Myös matkaryhmämme oli ihan mukavaa seuraa hetkittäin – tosin teimme niin paljon asioita omatoimisesti, että saimme ryhmältä [hiukan palautettakin](#) siitä, että meistä ei oikein ollut seuraa ... mutta meistä oli kuitenkin ihan mukavaa matkustaa ryhmässä, joka oli aina ajoissa tapaamispaikalla (toisin kuin kansainvälisillä retkillä, vaikka Blue Mountainilla). Ja siinä missä me kirjoitimme matkan kokemuksia blogiimme, yksi ryhmämme jäsenistä riimiteli niistä matkakertomusta, jonka hän muutamaan otteeseen bussimatkoilla luki ryhmällemme!

Olet tervetullut kommentoimaan

Ja etenkin Sinä joka olit mukana matkalla, olet erinomaisen tervetullut kommentoimaan etenkin tätä juttua!

Ja toki muutkin saavat kommentoida – tai kysyä lisää jostain yksityiskohdasta.

MAAILMANYMPÄRIMATKA BLOGISSA

DECEMBER 13, 2013

Alla linkit kaikkiin maailmanympärimatkastamme kirjoittamaani juttuihin, jotka kirjoitin lähes reaaliajassa matkan aikana. Matkan jälkeen stilisoin juttuja vielä hiukan ja lisäsin niihin linkit kuva-albumeihin per kohde – kuviahan tällaiselta matkalta kertyy aika paljon! .

Meksiko

- [Mexico City](#)

Kuuba

- [Havanna – maailman kaunein ränsistynyt kaupunki](#)
- [Havannan illassa](#)
- [Hemingwayn Kuubaa](#)
- [Trinidad](#)

Peru

- [Lima](#)
- [Macchu Pichu](#)
- [Cusco](#)

Chile

- [Santiago](#)
- [Pääsiäissaari](#)

Ranskan Polynesia (Seurasaaret)

- [Tahiti](#)
- [Moorea](#)

Uusi Seelanti

- [Auckland](#)
- [Queenstown](#)
- [Milford Sound](#)
- [Kuvallinkit Uuden Seelannin kuviin](#)

Australia

- [Blue Mountains](#)
- [Sydney](#)
- [Australia](#) (kokoomajuttu)

Japani

- [Hiroshima](#)
- [Hiroshima – osa historiaamme](#)
- [Kioto](#)
- [Kioton temppelit](#)

Yhteenvetoja:

- [Pallo kierretty – tunnelmia heti kotiinpaluun jälkeen](#)
- [Internet maailmalla](#)
- [Matkan kustannukset](#)
- [Miten onnistuin pakkaamisessa](#)
- [Palaute matkanjärjestäjälle](#)

5 VIIKKOA MATKALAUKKUELÄMÄÄ

DECEMBER 14, 2013 PSCHILDT 3 COMMENTS

Kirjoitin blogiin loppukesällä [jutun, jossa kerroin miten olen oppinut pakkaamaan](#) lyhyemmille matkoille mielestäni jo melko sujuvasti – mutta pakkaaminen 5 viikoksi ja lämpötiloihin välillä 5 – 35 astetta tuntui silti haasteelliselta.

Lopputulokset on tällainen (yliviivatut jättäisin pois jos uudelleen pakkaisin):

- 2 mustat housut, toiset kesäisen ohuet, toiset vähän paksummat
- 3 caprit, beige ja valkoiset ja toiset lähes shortsimitaiset valkoiset
- 3 trikootunika, mustavalkoinen (3/4 hihat), ~~musta~~ ~~beige~~ ja ~~musta~~ (hihattomia)
- musta trikoominihame ja 2 mustat leggingsit (capri- ja täysmittaiset)
- beigevalkoinen maksimitainen trikoohame *)
- valkoinen huppari
- harmaa ja keltainen neuletakki *)
- vaalea pitkäkö trikoojakku (ja samanvärisen toppi) *)
- raidallinen pitkähihainen paita
- harmaa fleesepaita *)
- ~~musta neuletunika~~
- ~~valkoinen ohut neule~~
- 9 t-paitaa ja 4 toppia
- mustavalkoinen sadetakki
- musta kevyttoppajakku *)
- mustat kävelylenkkarit *)
- balleriinat
- turistisandaalit
- rantasandaalit
- ~~Birkenstock-sandaalit~~
- yöpaita
- uimapuku + pareo
- 2 trikoohuivia ja ~~2 muuta huivia~~
- 2 aurinkohattua (valkoinen ja "kaisla")
- mustat sormikkaat
- ~~kuntosalitrikoot~~

*) Katso näihin liittyvät kommentit tämän jutun 1. kommentista!

Vaatteita onnistuin sitten mielestäni pakkaamaan mukaan melko sopivasti – niiden muutaman yliviivatun vaatteiden kotiinjättämisellä olisin päässyt tilanteeseen, että kotiin ei olisi tullut mitään käyttämätöntä tai vain kerran pari käytettyä vaatetta.

T-paitoja olisi voinut olla vähemmänkin, sillä ne olivat helpoimmat pestä/pesettää – tosin valkoisten paitojen pesettäminen matkoilla on muutamaankokemukseen perustuen aina vähän riski, ne eivät välttämättä palaudu ihan valkoisina ... mutta kirjavat ovat ok, myös pesettää. Mukani oli myös yksi Espritin mesh-paita (sekin kuvassa vasemmalla), joka on ollut matkoilla tosi käyttökelpoinen, sillä sen voi tosiaan illalla pestä ja muutaman tunnin päästä sen on taas kuiva, eikä tarvitse koskaan silitystä. Näitä yritän ensi kesänä, jos niitä vaan jossain on tarjolla, ostaa lisää!

Matkalla ostin lisää vaatteita hellehatun, pareon, kevyttoppatakin, keltalilan huivin ja Dr Martensin Airwair -kenkien verran (kuvassa, paitsi hattu ja pareo) verran. Turisti -t-paitojen ostamisesta saimme molemmat pidättäytyttyä!

Kun matkallamme viivyimme samassa hotellissa 1-3 yötä, niin paria kertaa lukuunottamatta emme juuri matkalaukkuja purkaneet ja eläminen suoraan matkalaukusta toimii parhaiten jos laukut pysyvät hyvässä järjestyksessä ja tietää hyvin mitä on missäkin kohtaa mitäkin laukku. Lontoon kentällä menomatalla, kun lento Meksikoon oli myöhässä, tulin ostaneeksi pari kuitukangaspussia t-paitapinojen pakkaamiseen ja nämä osoittautuivat niin käyttökelpoisiksi, että ostimme tällaisia pakkauspusseja, eri värisiä, Japanista pari lisää. Jo aikaisemmin olemme, tietysti, pakanneet kengät ja elektroniikan pusseihin ja ne toimivat muuten hyvin, mutta osan mustista pusseista vaihdamme jossain vaiheessa vielä eri värisiin, sillä sen yhden pienen mustan pussin, jossa oli adapterit, löytäminen matkalaukusta oli aina yhtä työlästä – seuraavalla kerralla sekin pussi on neonkeltainen tai vastaava!

Matkustimme kahdella matkalaukulla, joiden yhteispaino oli alle 40 kiloa – lisäksi käsimatkatavarana Lassella oli tietokone/kamerareppu ja Pirkolla lentolaukku, jossa kuljetimme peruskosmetiikan, iPadin, dokumentit ja varavaatteita sen verran, että olisimme selvinneet, jos matkalaukut olisivat myöhästyneet 1-2 vrk jossain vaiheessa (mitä ne eivät onneksi tehneet).

Matkaa varten [ostin uuden erityisen keveän matkalaukun ja lentolaukun](#), jotka enimmäkseen selvisivät matkasta siinä missä Lassen vanhempikin Samsonite – tosin yhden kerran uuden matkalaukun kulma oli painunut sisään, mutta se saatiin painettua takaisin saman tien – mutta tästä huolimatta ero laukun painossa on niin suuri vanhempaan nähden, että kyllä tämä laukku vertailun silti selvästi voittaa!

3 THOUGHTS ON “5 VIIKKOA MATKALAUKKUELÄMÄÄ”

1. Pirkko

DECEMBER 14, 2013 AT 6:27 PM

Pitkä trikoohame oli kiva rantalomakohteessa Moorealla, mutta kun rantalomakohteita reitillämme oli oikeastaan vain tämän takia olisi tätäkään kannattanut kuljettaa.

Keltaisen ja harmaan neuletakin lisäksi kaipasini kotiin jättämäni mustaa – musta pitempi neulepaita ei osoittautunut samalla tapaa käyttökelpoiseksi t-paidan tai topin päälle.

Vaalea pitkä trikoojakku ja samanvärisen toppi toimi mustien kapeiden housujen (tai legginsien) kanssa hyvin hiukan parempana asuna – mutta rypistyä valitettavan helposti, eli joko piti hyväksyä ryppyisyys tai silittää!

Harmaan fleesepuseron otin mukaan lämpimämmäksi puseroksi ja käytinkin sitä mm. Macchu Pichulla. Uudessa Seelannissa tulin sitten ostaneeksi mustan hupullisen kevyttoppajakun ja sen jälkeen se riitti lämpimämmäksi yläosaksi.

Australiassa ostin, kun vain 1½ vuotta sitten ostamani mustat New Balancen kävelylenkkarit alkoivat hajota saumoista, mustat Dr Martensin Airwairit, kun olin nähnyt niitä monella lentokentillä ja ne näyttivät minusta käyttökelpoisilta niin housujen kuin legginsien + hameen kanssa ja arvelen näiden jatkossa matkustavan kanssani vielä moneen kohteeseen – lenkkareiden sijaan.

2. **Aino kivioja**

DECEMBER 17, 2013 AT 8:07 PM

1. Hei! Iso Kiitos mukavasta matkaseurasta! Nyt on tietoa matkastamme jo melkoisesti, kun päivittäin luemme teidän matkapäivityksiä, Sepolta saamaamme matkakertomusta ja omat jutut päälle. Sanoisinpa, että on melkoinen urakka poimia tuhansien kuvien joukosta tärkeimmät, vaikkakin tekniikka on kehittynyt roimasti, on silti valittava, minkä jättää sivuun. Kuuban kuvasta tunnistin itseni ja komean kuskin! Kiitos Teille Tästä ohjelmasta. Olimme tyytyväisiä matkaamme, suurempia vastoinkäymisiä ei ollut, cusco oli lähtiessä jo kysymysmerkki, selvittiin kuitenkin siitäkin. Tupakkamiehiä ei ollut ja alkoholiakin otettiin "lääkkeeksi" matkanrasituksia hoitamaan, mukavaa porukkaa ja oppaallamme täydet pisteet. lähdetessä pitää ottaa huomioon, että muutoksia voi tulla ja etenkin säälle ei voi mitään. Nyt elämme Suomen harmaassa ilmastossa ja nautimme tästä... tulevan joulun tunnelmasta. Rauhallista Joulua ja "lennokasta" Uutta Vuotta T.aino ja tapani Joulua ja "lennokasta" Uutta Vuotta T.aino ja tapani

2. **Pirkko**

DECEMBER 18, 2013 AT 10:16 PM

Kiitos Aino ja Tapani kommentteistanne – ja matkaseurasta.

Tuo kuvien läpikäynti kieltämättä on urakka – kuten näette, niin nyt kun matkasta on kohta 4 viikkoa, niin me olemme päässeet vasta matkan puoliväliin, kuvien käsittelyssä.

Nettiin laittamissamme kuvissa olemme pääosin yrittäneet välttää laittamasta muiden ihmisten kuvia, mutta joskus poikkeamme tästä, esimerkiksi sen autokuvan osalta – toivottavasti se ei haittaa teitä (tai jos haittaa, niin kertokaa, niin toki otamme sen pois).

Tänään julkaisin Ranskan Polynesian kuvat – ja arvelisin pääseväni Uuteen

Seelantiin jouluna

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta teillekin!

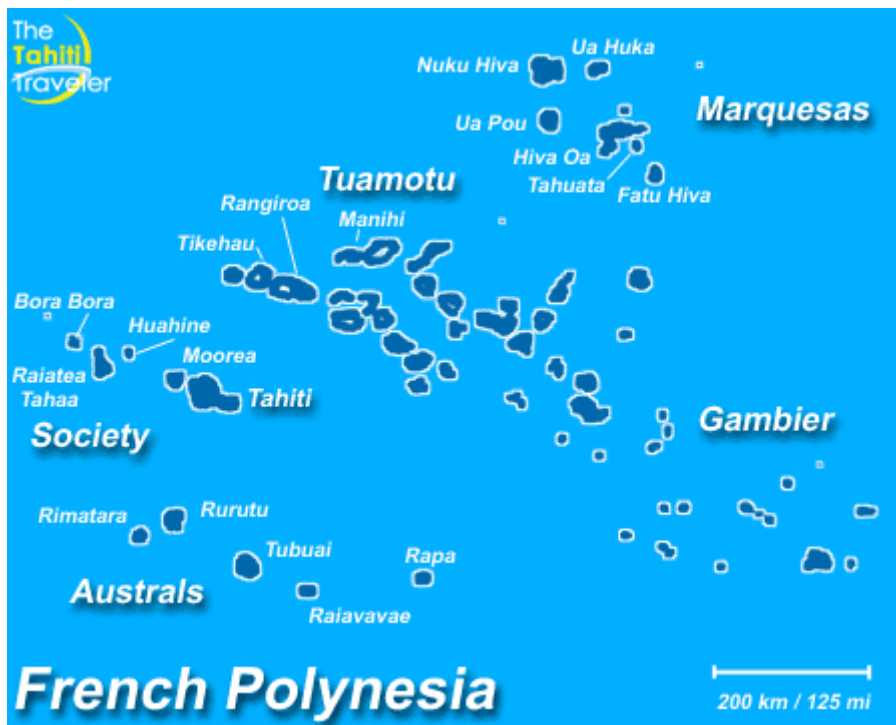
Pirkko (ja Lasse)

RANSKAN POLYNESIA

DECEMBER 18, 2013

Noin puolessa välissä maailmanympärimatkaamme levähdimme muutaman päivän Ranskan Polynesiassa, tarkemmin ottaen Moorean saarella. (Ja kun kansainväliset lennot saapuvat ja lähtevät Tahitilta, Papeetesta, niin menen tullen yövyimme myös yhden yön Papeetella). Tämä osa Ranskan Polynesiasta: Tahiti, Moorea, Huahine, Bora Bora, Raiatea, ja Tahaa suurimpina saarina muodostavat Seurasaalet -nimisen kokonaisuuden. Tahiti (ja Papeeten kaupunki) on näiden saarten keskuspaikka, jossa on pääosa ihmisistä ja työpaikoista, kun taas muut saaret ovat lomasaarina suosituimpia ja "parempia" – näistä ehkä Bora Bora kaikkein kuuluisin, mutta ei Mooreassakaan mitään vikaa ollut!

Maailmaa aikoinaan purjeveneellä kiertänyt ystäväni piti Seurasaarista eniten Huahinesta (ja Marquesas -saarista), mutta vierailu niillä, ei ainakaan tällä kertaa matkaohjelmaamme mahtunut.

Tahitilta ja Moorealta kirjoitin matkamme aina jutuissa [Tahiti ja Moorea](#) ja [Moorea ja takaisin Tahitille](#).

Kuvia saarilta voit katsoa myös suoraan [tästä](#).

MATKAVUOSI 2013

DECEMBER 20, 2013

[Maailmanympärimatkamme](#) olkoon tänä vuonna myös joulutervehdyksemme teemana – ainakin kuvina. Valitsin kaikista kohteista jotenkin jouluisimman, punaista, kukkia, koristeellista – tai enkelin.

Maailmanympärimatkan lisäksi ehdimme ennen sitä matkailla vuoden mittaan

- Sisiliassa ja Lampedusalla
- Kaliningradissa
- Färsaarilla ja Kööpenhaminassa
- Serbiassa, Makedoniassa, Kosovoossa ja Bulgariassa ja
- pistäytymään Nikosiassa ja Pohjois-Kyproksella

Uusia maita kertyi vuonna 2013 6:

- [Serbia](#)

- [Bulgaria](#)
- [Kuuba](#)
- [Peru](#)
- [Uusi-Seelanti](#) ja
- [Japani](#)

ja lisäksi uusia Travelers' Century Clubin alueita 8:

- [Kaliningrad](#)
- [Sisilia](#)
- [Lampedusa](#)
- [Färsaaret](#)
- [Pohjois-Kypros](#)
- [Pääsiäissaari](#)
- [Ranskan Polynesia](#)

Kävimme myös [Kosovossa](#), joka ei ole YK:n jäsenvaltio, joten laskettakoon sekin tässä TCC-alueeksi.

Vuoden kaikkien matkojen jälkeen vietämme joulun ja vuodenvaihteen (ja näiltä näkymin tammi- ja helmikuunkin) kotona Iirislahdessa.

UUSI-SEELANTI KUVINA

[DECEMBER 25, 2013 PSCHILDT 2 COMMENTS](#)

Maailmanympärimatkallamme otettujen kuvien jatkojalostaminen jotenkin esittelykelpoiseen muotoon tuntui Uuden Seelannin osalta erityisen haasteelliselta: kuvia oli kaikenkaikkiaan lähes tuhat, joista monet olivat ihan kelvollisia! Lisähaasteena oli sopivien kokonaisuuksien löytäminen, sillä Eteläsaarella kävimme paitsi Queenstownissa myös Milford Soundissa ja Te Anaussa ja bussimatalla tuolla välillä oli runsaasti hienoja luontokohteita, joissa pysähdyimme, joten jako vaikka kaupungeittain ei tuntunut hyvältä.

Lopulta päädyin kahteen kuva-albumiin, joista toisessa on [kuvia kaupungeista ja Otagon alueelle tekemältämme viinitilakierrokselta](#) ja toisessa on [kuvia Uuden Seelannin upeista maisemista ja luonnosta](#).

Kuvia [Picasa-albumeissa](#) on yhteensä 120 – ja “toiseen luokkaan”, siis kuvia, jotka nekin olivat mielestäni tosi kivoja, mutta liikaa näihin, jäi vielä runsas 100, pyörimään siis vain

meillä kotona iPadilla Picmatic -sovelluksella keittiöpöydällä silloin kun sille ei ole muuta käyttöä.

Blogijuttuja Uudesta Seelannista kirjoitin matkan aikana otsikoilla:

- [Auckland](#)
- [Queenstown](#) ja
- [Milford Sound](#)

2 THOUGHTS ON “UUSI-SEELANTI KUVINA”

1. **Pirkko M**

DECEMBER 26, 2013 AT 12:29 PM

Ihastuttavia kuvia. Täytyy mennä joskus käymään etelämpänä kuin koskaan ennen.

2. **Pirkko**

DECEMBER 27, 2013 AT 4:52 PM

Kiitos kiitoksista

Ja suosittelen – siellä oli tosiaan kaunista ja vieraan kannalta helppo, mukava, toimiva ja ystävällinen maa, myös (tai sanoisinko etenkin) Eteläsaarella.

AUSTRALIA

DECEMBER 29, 2013

Tämä on ihan vaan tylsä linkkikokoelma Australia-aiheisiin juttuihin blogissamme.

Ensin uusina linkkeinä linkit kuva-albumeihin [toisesta vierailustamme Sydneyssä](#) ja retkestä [Blue Mountains -alueelle ja paluumatkalla Featherdalen eläinpuistoon](#).

Australiasta [osana maailmanympärimatkaamme](#) kirjoittamat jutut blogissa ovat:

- [Blue Mountains ja Australian ihmeelliset eläimet](#)
- [Sydney sateessa](#)

Australiassa kävimme edellisen kerran joulun alla 1997 ja – vaikkakaan tätä blogia ei vielä silloin ollut olemassa – [kirjoitin siitäkin joskus jälkeinpäin jutun kuvalinkkeineen.](#)

UUSI VUOSI, UUSI PASSI, UUDET MATKAT

DECEMBER 30, 2013 2 COMMENTS

Uuden vuoden kunniaksi välillä taas uutta asiaa – vaikka maailmanympärimatkamme Japanin kuvat odottavat vielä “julkaisuvuoroaan”.

Marraskuussa päättyneen matkamme jälkeen jouduin hakemaan itselleni uuden passin, sillä aikaisemmassa passissa ei ollut enää maaliskuun alussa 6 kuukautta jäljellä ja maaliskuun matkamme varauksiin tarvittiin silloin käytettävän passin numero. Tosi huonoa suunnittelua muuten – hakea passia juuri muutamaan viikkoon ennen kuin sen hinta laski 52 eurosta 48 euroon!

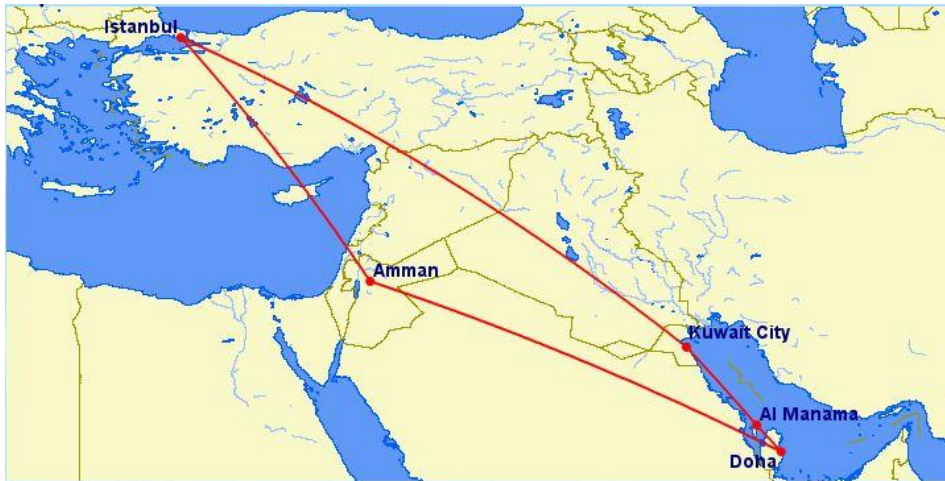
[Uusi passi yllätti minut ulkonäöllään](#) – juuri joulun alla se näytti ihan jouluiselta kannen lumihuutaleineen ja sisäsivujen porokuvineen (taitaa kyllä olla hirvi, mutta poroksi sitä ensin luulin). Jatkossa voikin sitten ehkä esittää vaikka viisumeja anoessaan toivomuksen, että voisiko sen saada vaikka siili-sivulle!

Myös passin noutaminen R-kioskilta oli melkein seikkailu – passeja säilytetään R-kioskeilla selvästikin turvallisesti, aikaviiveellä suojatussa laatikossa! Mutta hetken odotuksella sain sen.

Alkuvuoden matkojakin on siis suunniteltu ja osittain varattukin.

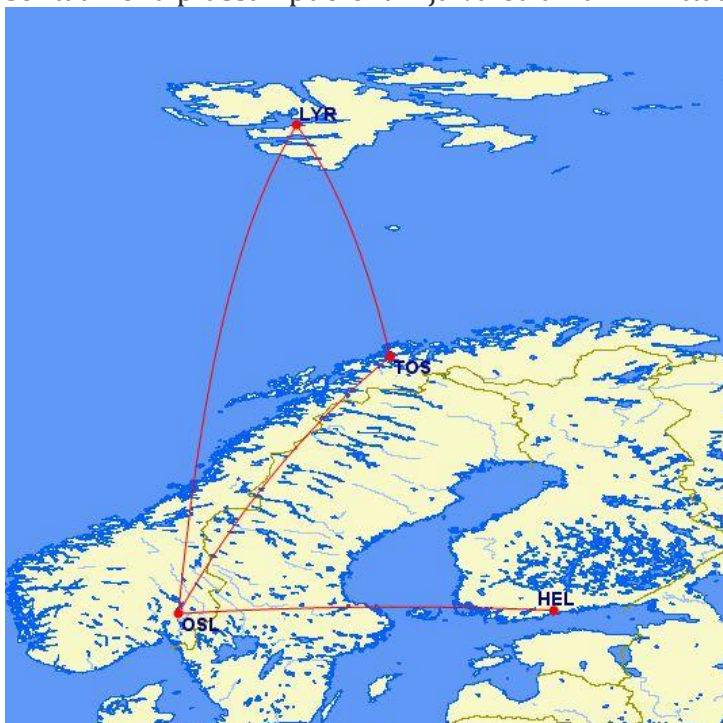
Maaliskuussa on vuorossa pieni Lähi-idän kiertomatka sieltä “puuttuvien” [maailman ihmeiden](#) ja maiden tiimoilta. [Jordanian Petra on matkan merkittävin nähtävyys](#), mutta kyllä Qatarin maailman rikkaimpana maana (bruttokansantuote per asukas) ja Bahrain, jonne jo melkein [olimme menossa kolme vuotta sitten, mutta risteilylaiva kääntyi sitten takaisin](#), kun siellä tankit vyöryivät kadulle. Ja pieni Kuwait, josta joku ystäväni kommentoi suunnitelmistamme kuullessamme, että voiko sinne oikeasti mennä. (Yhden toisen siellä runsas vuosi sitten käyneen ystävän mukaan siellä tosiaan voi käydä.)

(Kuvasta puuttuu välit Helsinki – Istanbul ja Istanbul – Helsinki, mutta toki nekin pätkät pitää lentää:-)

Heinäkuussa teemme lyhyen vierailun Huippuvuorille – sekä sieltä saatavan TCC-pisteen takia, mutta myös uteliaisuudesta saarta kohtaan: olemmehan kuulleet siitä kertomuksia niin [Pirkon isältä](#) kuin muutamalta ystävältämmekin. Lennot varasimme hyvissä ajoin, sillä harkitsimme matkaa jo viime kesänä, mutta silloin tuonne ei ainakaan kovin edullisesti saanut lentoja lyhyehköllä varoitusajalla. Samoin hotelleja saarella ei ole kovin montaa, joten senkin takia tuntui hyvältä ajatukselta olla aikaisin liikkeellä.

Kesä saarellahan on lyhyt, mutta [heinäkuussa tyypillisten päivälämpötilojen](#) pitäisi sentään olla plussan puolella – ja valoa ainakin riittää vuorokauden ympäri!

Maalis- ja heinäkuun välille mahtuvat myös häät Vilnassa ja toivottavasti Maailmanmatkaajien klubimatkaksi suunniteltu vierailu Minskissä, mutta niistä lisää myöhemmin.

Niin ja tietysti, lopuksi, kaunis kiitos kaikille lukijoillemme kuluneesta vuodesta ja

Oikein Hyvää Uutta Vuotta 2014 teille kaikille!

Kävisikö tämän blogin tiimoilta uuden vuoden lupaukseksi tämä:

Kamut. Patrick McDonnell

2 THOUGHTS ON "UUSI VUOSI, UUSI PASSI, UJDET MATKAT"

1. **Sirkka Ihalainen**

[FEBRUARY 15, 2018 AT 10:48 PM EDIT](#)

Hei!

Odotan innolla juttua Ammanista ja Petrasta!

Toivoisin pääseväni näkemään Petran joskus, se jäi näkemättä -88, kun lensin Akabaan, josta ajoimme Ammaniin ja siitä edelleen kotiin Suomeen. Petra jäi silloin näkemättä. Luin myöhemmin kuningatar Noorin elämäkerran ja ihastuin!

2. **Pirkko**

[FEBRUARY 16, 2018 AT 7:57 PM EDIT](#)

Kiitos Sirkka! Taisi mennä Sinulta ohi artikkelin päiväys, sillä kirjoitin tämän jo runsas 4 vuotta sitten. Mutta hyvänä puolenahan sitten on, että blogista löytyy jo juttuja Jordaniasta. Kokeile karttasovellusta, suurena karttaa Lähi-idän kohdalta ja klikkaa itsesi suoraan Jordanian juttuihin.